

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập

(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 184

16 TRANG 20 TỈ

TUẦN LỄ TỪ 7-20

ĐẾN 14-10-1971

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

— Đầu bếp : MINH VŨ

— Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

— ÓNG NÓI : 93801

Wason
DS 531
C7444

Tỷ lệ và uy tín

Mặc dầu bao nhiêu chống đối từ mọi phía, rút cục cuộc độc diễn 3-10 vẫn cứ tiến hành, và đã đưa đến một kết quả khiến mọi người đều bật ngửa vì...

Người ta còn nhớ, trong các cuộc bầu cử tại Đại Hàn năm 1967 và 71, dư luận cũng chống đối ứng cử viên Phác Chánh Hy rất dữ dội. Nhưng đến khi kết quả bầu cử cho thấy Tổng Thống Phác đắc cử với tỷ lệ thấp, chỉ hơn ứng cử viên đối lập mấy trăm ngàn thăm, thế là bao nhiêu chống đối dù bót liền. Vì một kết quả như

vậy, ít ra cũng chứng tỏ một cuộc tranh cử gay go, và dù có ăn gian, thì sự gian lận cũng không quá lộ liễu.

Suy tính như trên, nên nhiều người dự đoán rằng sau các chống đối dữ dội, chắc T.T. Thiệu sẽ làm như thế nào để tỷ lệ cử tri đi bầu bằng hoặc thấp hơn tỷ lệ đi bầu dân biểu tháng trước, và tỷ lệ đắc cử vừa phải chừng 60% thôi.

cách nhau một tháng. Cuộc bầu cử T.T. lại bị chống đối dữ dội, thế mà tỷ lệ cử tri đi bầu trên toàn quốc đã tăng vọt. Ngay cả nơi chính T.T. Thiệu cũng phải thú nhận ít được lòng dân như Saigon và nơi đánh nhau một ngày như Đà Nẵng mà tỷ lệ đi bầu cũng cao hơn ngày bầu cử dân biểu!

Và cuối cùng, T.T. Thiệu đã đắc cử với 91,5%. Một con số có quá nhiều ý nghĩa!

T.T. Thiệu vẫn nói rằng ông phải có đắc cử với tỷ lệ cao, để có uy tín mà nói

chuyện với Quốc Tế, nhất là với đối phương.

Nay T.T. Thiệu đã toại nguyện, đã đắc cử với tỷ lệ gần gấp đôi T.T. Nixon năm 1968 (48%),

Dân Biểu và bầu cử T.T. chi

JAN 17 1972
LIBRARY

Dân chủ và bạo động

Khi tới chủ tọa Đại hội đảng Đài cui toàn quốc tuần qua, Đức Vua đã hạ lệnh cho lực lượng đài cui được quyền dùng «luật rừng xanh» bắn hạ bất cứ kẻ nào phá hoại cuộc độc diễn bằng cách đốt xe cộ, bạo động, gây rối loạn trật tự an ninh quốc gia, tạo cơ hội cho CS lợi dụng phá hoại.

Theo nhà Vua, «dân chủ không có nghĩa là bạo động, là phá hoại, mà phải biểu lộ ý chí qua các thể thức dân chủ, trong vòng hợp hiến và hợp pháp».

Dường như có một sự bất công trong lời tuyên bố của Đức Vua. Đối với đảng Đài cui thì Đức Vua cho phép được xài «luật rừng» bắn hạ bất cứ kẻ nào phá hoại cuộc bầu cử 3-10. Như vậy có nghĩa là tòa án và pháp luật quốc gia không được xài tới trong vụ «bắn bỏ» này và các vị thẩm phán; kể cả các vị ở viện Tối mỗ, có quyền xê ra chỗ khác chơi cho «đảng ta» làm việc.

Trong khi đó, đối với những người «chống đối cuộc độc diễn» thì Đức Vua lại bắt phải triệt để tôn trọng luật pháp quốc gia; phải «biểu lộ ý chí qua các thể thức dân chủ, trong vòng hợp hiến và hợp pháp».

Tức là những người này phải xài luật đảng hoang, chứ không được xài luật rừng. Luật rừng để dành riêng cho nhà nước, cho «bạn dân»!

Sự bất công đã nằm ngay ở chỗ đó. Cũng chính vì thế mà một nhà đối lập đã phải than rằng: «Sự tôn trọng Hiến pháp chỉ dành cho dân chúng thôi, còn nhà nước thì được miễn!»

Chính vì nhà nước, hay nói đúng hơn nhà Vua, được «miễn tôn trọng HP» nên mới có cuộc «độc cử» hiện tại, mới có những lệnh «bắn bỏ bất cứ kẻ nào dám chống đối cuộc độc cử đó». Những kẻ chống đối này, nhà Vua kết án là «những kẻ phá hoại chế độ quốc gia, đi ngược HP, tước đoạt quyền bầu cử của dân chúng, và cảnh sát có bổn phận áp dụng luật lệ trong những trường hợp đó».

Những kẻ đó bị «bắn bỏ» là đáng lắm chăng kêu ca vào đâu được! Ai bảo không chịu đi đứng với HP, không chịu ca ngợi cuộc độc cử? Ai bảo dám «tước đoạt quyền bầu cử của dân chúng»? Láo quá!

Để biểu lộ tình thân xây dựng, nhà Vua đã vạch một con đường hợp pháp cho mọi người đi: «Nếu kẻ nào đó muốn phá sá nhân tôi thì cứ kêu gọi bỏ phiếu bất tín nhiệm!»

Thế nhưng, nhà vua lại quên không giải thích cách «kêu gọi» ra sao. Kêu gọi ở đâu? Trên báo chí, hay đứng giữa đường mà kêu gọi? Đứng giữa đường kêu gọi bỏ phiếu bất tín nhiệm Đức Vua thì lại mắc tội biểu tình bất hợp pháp, có tính cách bạo động và lập tức bị «bắn bỏ» ngay!

Vậy, chỉ còn một cách kêu gọi trên báo chí mà thôi. Nhưng đây lại là một việc khó vì có anh báo chí nào lại dám công khai kêu gọi độc giả của mình hãy bỏ phiếu bất tín nhiệm Đức Vua? Kêu gọi như thế để rồi biểu hết báo cho nhà nước đọc sao? Báo chí có khi chỉ tưởng thuật ngay tình một cuộc hội thảo chống độc diễn, hoặc đăng một vài tấm hình có người bắn súng roulette, hoặc phê bình dăm ba câu nặng lời về cuộc độc diễn... là có thể được hỏi thăm sức khỏe ngay, huống chi lại cạ gan kêu gọi độc giả bất tín nhiệm Đức Vua!

Cho nên, lời khuyên của Đức Vua mọi người không theo nếu không muốn bị «bắn bỏ». Và những kẻ muốn phá cá nhân nhà vua, hình như hôm 3-10 họ đã rủ nhau đi nhà thờ hoặc đi lễ chùa hết cả.

đam anh đòi lập với nhà nước dân em đòi lập với nhà bếp

Ý chí của toàn dân

Đức Vua minh xác tại Đại hội đảng Đài cui rằng, ông không hề yêu cầu anh em đòi cui về địa phương tổ chức bầu cử gian lận vì, theo ông, «dù có gian lận cách mấy cũng không thể nào lay chuyển hoặc lật ngược ý chí của toàn dân».

Trên lý thuyết, Đức Vua nói rất đúng. Không một sự gian lận nào có thể lay chuyển hoặc lật ngược được ý chí của toàn dân. Cuộc độc cử 3-10 có thể không gian lận theo nghĩa thông thường, tức là giữa ứng cử viên này với ứng cử viên kia, vì chỉ có Đức Vua tranh cử với Đức Vua thì còn phải gian lận với chính mình làm gì!

Nhưng ai cũng thấy, trên căn bản cuộc độc cử đã có một sự gian lận với quốc dân; vì người dân tuy được đi bầu nhưng lại bị tước đoạt mất quyền lựa chọn. Chữ «bầu» ở đây trở thành vô nghĩa vì chỉ có một liên danh tranh trui thì biết bầu bán ra làm sao! Sự gian lận đã mạnh nha từ điểm đó và cuộc độc cử đã có một sự mâu thuẫn với ý chí của toàn dân.

Vậy, ý chí của toàn dân ra sao? Đường như Đức Vua vẫn chưa hiểu rõ. Bởi vậy, ông vẫn muốn thực hiện cho bằng được cuộc «độc cử» vì ông muốn «tìm một sự dứt khoát hoặc bị mất tín nhiệm, hoặc được đa số dân chúng ủng hộ, để lương tâm của một chiến sĩ đỡ phải áy náy, và trên cương vị một TT, ông khỏi phải mang một mặc cảm yếu đuối nào».

Thật ra, Đức Vua không cần phải vất vả chờ đợi sau cuộc độc cử mới tìm được một sự dứt khoát như ông mong muốn. Ông có thể tìm ngay thấy ý chí của toàn dân trên đường phố trong những ngày vừa qua bằng chính hành động của họ, bằng những bản tuyên ngôn, những cuộc xuống đường, những Quốc Dân đại hội....

Hay là Đức Vua đã coi những người đang chống cuộc độc cử hiện tại không phải là «ý chí của toàn dân»? Điều này đã được Đức Vua xác nhận trong buổi sáng 3-10 khi ông tới phòng phiếu bỏ phiếu tín nhiệm cho chính ông. Theo Đức Vua, những cuộc biểu tình chống đối gần đây là «rất nhỏ», không có gì đáng quan tâm.

Cho đến hôm nay, khi số báo này đến tay bạn đọc, cuộc «độc cử» đã được thực hiện xong. Nó có gian lận hay không, có lay chuyển hoặc lật ngược được ý chí của toàn dân hay không, mọi người đều thấy rõ.

Nguyên sự thế cuộc «độc cử» được diễn ra trong bầu không khí ngột ngạt hoai cay, của những hong súng, của những cuộc xuống đường, những chiến xa và những cuộc xô xát đẫm máu... đã nổi lên đầy đủ ý nghĩa của một tấn bi hài kịch dân chủ.

Và bây giờ, không hiểu Đức vua, với lương tâm của một chiến sĩ, có còn áy náy gì nữa không? Và trên cương vị Tổng thống vừa tái đắc cử, ông có mang 1 mặc cảm yếu đuối nào không?

Chắc rằng, trong thâm tâm, Đức Vua tự cho mình là người mạnh nhất vì đã tổ chức được ngày độc diễn 3-10. Ông gọi đây là «một điểm son của Quốc gia chứ không phải của cá nhân ông Nguyễn văn Thiệu».

Mới chỉ có «một điểm son» thôi mà quốc gia này đã nghiêng ngả quá chừng, nếu lại có thêm một vài «điểm son» như vậy nữa thì không hiểu rồi đất nước sẽ đi về đâu?

Nghị cục làm trò

Dường như cái Hội đồng chuột GE là nơi có nhiều trò hí nộ ái ố nhất và cũng có nhiều ngom đôi lốt nghị cục nhất. Nào là anh nghị cục lùn nhất nước Nhứt văn Oái chuyên gây chuyện đờn ào sôi nổi để tự quảng cáo cho mình. Nào là anh nghị Củ Từ chuyên lòi củ từ của mình ra để trợ thiên hạ, người đã từng lập kiến nghị hồ «Đức Vua vạn tuế», thời đếch chịu được!

Vừa rồi lại có anh nghị cục Thanh Liêm nhào ra đóng vai tên cò mỗi hạng bét, Anh này vốn là một kỹ giả cũng hạng bét, nhờ chó ngửi phải ruồi đớp được cái chức nghị cục và từ đó đã tỏ ra những những vô cùng, cứ làm như nghị cục là ghê gớm lắm.

Mới đây, bố cò mỗi hạng bét này đã bày đặt hướng dẫn một đoàn cò mỗi đi xe lam đờn ào kéo đến nhà hát tây biểu tình ủng hộ lập trường 4 không của ông Thiệu. Bọn này cũng biểu ngữ tùm lum, nào là yêu cầu TT Thiệu «có biện pháp trừng trị những kẻ gây xáo trộn», nào là ca ngợi cuộc độc cử 3-10 là hợp hiến, hợp pháp, gây xáo trộn là làm lợi cho CS. Ngoài ra, lại còn: hoan hô QLVNCH, quyền lợi của gia nô trên hết, đã đảo những kẻ không biết làm gia nô, cò mỗi, gây xáo trộn chỉ làm khổ cho gia nô...

Thật không có một trò hề nào lại khôi hài hơn thế, lại khả ố hơn thế. Và có lẽ cũng chỉ có bố Thanh Liêm mới làm được mà thôi. Trong khi ngay cả những người ngoại quốc, cũng phải bất mãn và tình nguyện xuống đường phản đối cuộc độc cử thì bố Thanh Liêm nói trên đã chẳng biết liêm sỉ là con mẹ gì cả, nhày ra ca ngợi cuộc độc diễn và đòi TT Thiệu phải «trừng trị những kẻ gây xáo trộn».

Tuy nhiên, cũng không nên lấy làm lạ về hành động của tên nghị cục này. Với một kẻ vô tài, bất tưởng như hân thì chỉ có mỗi con đường làm gia nô là thích hợp nhất. Không thế, hân sẽ chẳng biết làm gì khác cả. Cả đời hân, bây giờ mới được nếm tí mùi nghị cục nên đã tưởng mình như bố con chó xồm vậy. Vừa rồi, hân chơi sang học đòi ứng cử làm dân biểu nhưng đồng bào Gia đình đã dành cho hân một sự đi trượt nhục nhã.

Nay thấy vươn lên không được, hân đành an nhận với chức nghị cục của mình và học nghề gia nô để hy vọng sẽ làm thêm một phát chó nháy bàn độc sau này và ít ra hiện tại cũng có tiền bạc để trang trải nợ nần trong cuộc chạy đua vào nhà hát tây vừa qua.

Thật ra, hân có thể làm gia nô, làm cò mỗi hay làm con chó gì đi nữa cũng không ai cần quan tâm tới nhưng đi đâu, hân cũng lòi cái nghề kỹ giả ngày xưa của hân ra để lờ thiên hạ. Hân đã làm 6 uế cho hàng ngũ viết lách, đã làm mọi người có thể ngộ nhận rằng bọn viết lách nào cũng lem nhem bẩn thỉu và vô tư cách như hân. Bởi vậy, không thể tha thứ cho hân được.

Giới nào, ng hề nào cũng không thiếu những con chiên ghê, nhưng bọn viết lách không bao giờ chấp nhận được những con chiên ghê đó trong hàng ngũ của mình. Vậy, nghị cục Thanh Liêm hãy ý thức được điều đó, không nên làm điểm nhục cho làng báo bằng cái nghề cò mỗi khả ố của mình.

Dù sao cái thứ cò mỗi như anh thì cũng chỉ đáng xách dép cho nhữ ng tên cò mỗi khác mà thôi. Thế mà anh đã những những quá!

VIÊN NGỌT DỄ UỐNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG

COTRACYN

- 2 TRUY-SINH (antibiotiques)
- 3 KHÁNG-SINH (sulfamides)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

XIN NHỚ NHẬN HIỆU TRÁI TIM

QUẠT MỒ

Đồng bào cử tri Long Khánh muốn đòi nợ phải chờ 4 năm nữa

Mặc dầu đã hơn 1 tháng trôi qua và Hạ viện bộ nhiệm kỳ mới đã họp một vài buổi lại rồi, nhưng quần chúng cử tri Long Khánh đa số vẫn chưa hết ám ức vì cái sự trưng tuyên oanh liệt bữa 29-8 của đảng tân đại diện họ Vũ tên Công.

Ám ức bởi lẽ chàng họ Vũ này đã tỏ ra có biệt tài về ma giáo cũng như có điểm "công đuyt" rất xấu ngay từ lúc còn là phó thường dân. Chả hạn chàng từng có biệt tài cầm ghế phang lại ông già ruột vì ông này dám sỉ vả chàng về tội tác phong kém đàng hoàng.

Chả hạn trong thời gian đi vận động tranh cử vừa rồi chàng dám hứa vung vít còn hơn cả các vị hoàng thân quốc thích chốn triều đình: "Cứ bỏ phiếu cho tôi rồi đầu sẽ có đó, ai đang trốn quân dịch sẽ có giấy tờ hoãn dịch hợp pháp, ai có thân nhân đang ở tù tôi sẽ can thiệp phóng thích cấp kỳ... vì gốc tôi bự vô cùng I vân vân."

Tiếp theo, nhờ đủ trò ma giáo nên khi được coi như trúng tuyển rồi, chàng bèn diễn xuất thêm một màn tự ám sát hụt, để trốn nợ. Nhưng vì tưởng tích chưa quen, cả tỉnh Long Khánh điều biết cái sự "chết hụt" của chàng là hoàn toàn bố láo, khảm không chịu được.

Được cái tính nết vốn trời chàng bất chấp mọi sự đăm tiêu xung quanh, chàng vẫn cương quyết la làng để đòi chính quyền tỉnh phải biệt phái đảng viên dúi mũi tới bảo vệ an ninh 24/24 cho chàng. Thế là các chủ nợ bỏ bảo cũng không dám đến quấy rầy chàng nữa. Lỡ bị buộc tội đặc cộng vì xi tới để ám sát quan đại diện thì gọi là bố mẹ!

Bọn CO đề nghị: Bà con Long Khánh đang chờ đợi cho quen, 4 năm coi vậy trôi qua cũng mau chóng lắm. Đến năm 1975, bao giờ ông đại diện Vũ Công đi vận động tái cử hãy đòi tiếp còn vừa chán. Lúc đó chắc hẳn ông sẽ trả không thiếu 1 xu teng, vì chàng đã giàu rồi mà!

Gian thương đồng hồ coi Ông Kinh Tế Quan Thuế như dui...

Giới kỹ nghệ ráp đồng hồ đeo tay tại VN đang than dài trước 1 quyết định ác ôn của bộ Kinh Tế về việc cho phép 1 số thương gia ngành đồng hồ được nhập cảng lóp ba ga các loại đồng hồ nguyên chiếc mà không bị hạn chế giá tối thiểu gì cả.

Theo sự bất mĩ của các nhà kỹ nghệ đau khổ này cho biết, biện pháp "nâng đỡ" của ông kinh tế đối với nhóm thương gia trên, chẳng những đe dọa trực tiếp đến tương lai của cả một ngành kỹ nghệ bản xứ còn đang phôi thai, mà nó còn vô tình gây thiệt hại cho ngân quỹ nhà nước mỗi năm thất thu cỡ 2 tỷ bạc thuế là ft. Vì họ chỉ nhập cảng tương trưng 5 trăm một ngàn chiếc để bịt mắt ông nhà Đoan và KT để dễ dàng tiêu thụ hàng lậu thuế. Bởi vì bọn thương gia được ông kinh tế hậu đãi kia có thuộc thành phần công kỹ nghệ gia có cơ xưởng đàng hoàng mà sự thật chỉ là những anh chủ tiệm đồng hồ quèn. Chúng đứng ra mua môn bài nhập cảng "đồng hồ nguyên chiếc" là do bọn tổ sư buôn lậu ngoại quốc và đại gian thương Ba tâu giật dây. Tụi hủ này sẽ dùng cái giấy phép nhập cảng làm bùa hộ mạng qua mặt các anh nhà đoan và vũ trong việc chuyên chở hàng xe đồng hồ lậu thể từ ngoài vào.

Mưu mô sảo quyết của bọn gian thương khôn lẹ vừa nói xem chừng rất phát đạt.

Chả thế chúng dám áp dụng chiến thuật cạnh tranh với cái loại đồng hồ ráp tại nội địa bằng đường lối "phá giá" thật dễ sợ: Thí dụ giá vốn nhập cảng lên tới 13.500đ, chưa kể thuế hồng dành cho Nghiệp đoàn thêm 5 bỏ nữa.

Chúng chỉ cần bán ra khoảng 8 xin hay tám xin rưỡi là... có lời rồi! Trao khi cũng 1 cái đồng

hồ loại đó nhưng ráp tại VN thì phải bán trên dưới 10 xấp mới không bị lỗ vốn học máu mồm.

Bọn CO xưa nay vốn rất dốt về môn kinh tế thương mại, mà chỉ mới nghe qua cũng đã thấy rõ số lời khổng lồ của bọn gian thương đầu được bằng kế hoạch nhập cảng đồng hồ nguyên chiếc. Vậy mà chỉ hiểu sao chỉ có các ông kinh tế lại nhất định không chịu hiểu gì cả thì thật loạn!

Ôm bụng cười bò

Báo chí An nam ta bữa sau bầu cử độc diễn đã loạn: đêm 3-10 các phóng viên ngoại quốc tới cái gọi là Trung tâm thông tin tuyên cử để săn tin, đã ôm bụng ôm bàn ôm ghế mà cười lăn cười lộn cười bò ra mĩ nhàu, khi nghe loan báo một số lớn các tỉnh đã vượt mức chín chục phần trăm để đảng như đóp cơm sườn vậy!

Theo cái điệu đó, chuyện này rồi đây chắc là sẽ được ghi vào sử sách để lưu truyền hậu thế, và sẽ được coi như một trong những điều khó tin nhất thế giới mà có thật, hay nâng bị thêm tí nữa, có thể coi như "lạc quan thứ 9" của trái đất này.

Nhưng nếu xét kỹ ra, mấy chú phóng viên ngoại quốc kia cũng vô duyên thấy bà nội. Mấy chú cười cái gì đã nào?

À, các chú cho rằng những con số ấy quá cao, là những con số phịa; nói phết phải không? Không đâu, nếu nói phết thì phải nói là 102 phần trăm như có mấy tỉnh đã cộng phiếu trong kỳ bầu cử nhà hát vừa rồi chứ?

Đảng này những con số ấy chẳng qua chỉ là "cánh" cho vừa khít nút với tỉ lệ lãnh thổ được bình định thôi mà. Nếu lần này mấy chú không tin, thì tại sao cách đây mấy tháng, người ta hô lên "đả bình định được 99% lãnh thổ" các chú không cười bò ra đi.

Nhưng mà thôi, các chú là người ngoại quốc ngôn ngữ bất đồng nên chả có gì đáng trách. Rất có thể các chú cười lăn cười lộn là vì bị lừa nào đó "thọt lớt" hay quá chăng?

Hắn là Thanh Việt hay Phi Hoàn, Tùng Lâm Xuân Phát, Khả Năng?

Chó quá

Đảng lính què và vợ con lính chết trận Giao Chỉ đang hết sức khinh bỉ trước thái độ bản tiện ăn mày của các anh Mèo. Trước nay cơ quan U Sét Mèo vẫn dành 1 số lớn thực phẩm thặng dư như sữa bột, bột mì, dầu ăn v.v... để giúp đỡ họ dưới cái nhãn hiệu "hỗ trợ binh nhân đạo" mà còn giờ thói ăn mày bản tiện như thế thì quả thật bản hơn chó đấy!

Nhưng rồi tuần qua, chả hiểu cha con nhà Mèo suy hơn tính thiệt với nhau sao đó, đã quyết định cúp bỏ phần thụ hưởng của lính què và vợ con lính chết trận bản xứ, với cái lý do chúng sáng chế ra nghe rất mát dạ là: thành phần trên đây giờ quá hỗn tạp đồng đảo, không thể kiểm soát được, lỡ bị ăn gian sao!

Đù mẹ, dân Giao Chỉ đầu đời nhưng cũng biết tự trọng gấp triệu lần dân da đỏ là cái chắc. Vì óc bủn xỉn đâu muốn giúp đỡ người ta nữa, cứ nói mẹ nó ra còn dễ nghe hơn. Chứ đã ôm khư khư nhãn hiệu "hỗ trợ binh nhân đạo" mà còn giờ thói ăn mày bản tiện như thế thì quả thật bản hơn chó đấy!

Du đảng bên xe

Giới sinh sống bằng nghề vận tải và chuyên chở công cộng vừa lên tiếng than dài về nạn du đảng lộng hành quá quắt. Nhất là ở bến xe Bảy Hiền, bọn du đảng thường nhẩy lên những xe đò vừa ghé bến rồi ngang nhiên cướp xách tay, giữ dây chèo của hành khách liền bà con gái như giữa chốn không người. Nạn nhân nào bướng bỉnh, kể cả tài xế, lập tức sẽ bị chúng thanh toán tận tình. Thầy chú đầu biết cũng đành ngó lơ vì sách vốn có câu "mạng mình là quý".

Bọn Con Ong rất thông cảm nỗi "khó khăn nghề nghiệp" vừa kể của anh em vận tải, nên xin một nhỡ một kế như sau: Các anh em hãy mượn một đờ măng tập thể, yêu cầu Đại Tá Bình cấp cho mỗi xe chuyên chở 1 khẩu súng ru lô thời. Khẩu súng này giao cho tên "lơ", mỗi khi gặp du đảng toan lộng hành thì hẳn có quyền sửa vài phát vào "mục tiêu" giống như đảng phú lít có quyền "ngăn chặn" những thành phần phá hoại vậy.

Đồng thời, muốn thập phần chắc dạ hơn nữa, các anh em nên treo thêm 1 bức chân dung của nhà nghị viên "Coi Ở Tô" ở trong xe để thay thế cho lá bùa yểm trừ ma quỷ thì lại càng tốt lắm.

Nếu thực hiện đúng kế hoạch trên đây, bọn du đảng bỏ bảo cũng cóc dám lộng hành gây phiền nhiễu cho anh em nữa. Thật mà!

Anh tài phiệt này cóc chơi điệu

Một số đồng bào lao động nghèo ở phường Rạch Ông quận 8 vừa tìm đến tá oán với C.O về hành động ý tiền cây thế của 1 tên tài phiệt, khiến đời sống sức khỏe của đồng bào đang bị đe dọa trầm trọng.

Tên tài phiệt này dĩ nhiên là giàu lắm, không hiểu hẳn dựa dẫm vào cái gốc bự nào mà khi không dám cho xe ủi đến lấp phẳng cả 1 khoảng đất rộng lớn để chia lô bán nền, mặc dầu cóc phải là sở hữu chủ, khiến các gia đình xung quanh bị lâm vào cảnh bùn lầy nước đọng vì hết chỗ thoát nước.

Vẫn theo sự tá oán của các đồng bào nghèo vừa kể, tình trạng này nếu không được cấp thời giải quyết, thì sức khỏe dân chúng trong khu vực sẽ bị ảnh hưởng vô cùng nguy hại, bệnh dịch có thể hoành hành bất cứ lúc nào vì sự dơ bẩn mất vệ sinh.

Chẳng hiểu ông cơ quan 8 đã biết vụ này chưa, hay đã bị bùa mê thuốc lú làm hoa bố nó cả mắt rồi thì phiền quá!

Tiểu Nhân và Quân Tử

Nghị gả cho Phạm Giật Đức đảng HDT Gia Định, một nhân vật từng vô ngược khoe khoang bằng giọng võ học là "người quân tử đánh đập đầu lủ tiểu nhân", tuần rồi lại vừa đánh thêm 1 phát rầm mồm thổi um để nâng bị quan năm đầu tỉnh. Nghị Đức khẳng khái cái rằng quan lớn đầu tỉnh hơn đức lắm, Người không khi nào ra lệnh cho đên em nổ súng đàn áp biểu tình biểu tở gì hết trơn, đừng tin những quân đối lập thổi mồm xuyên tạc...

Mặc dầu nghị Đức vẫn rầm mồm như vừa kể trên đã bốn năm bữa rồi, nhưng tới nay người dân tỉnh Gia Định vẫn còn phải bịt mũi ngửi khen y quả là một con người liêm sỉ? Vì không riêng đồng bào Gia Định mà ngay những người ở xa cũng đều biết rõ về những pha đàn chào vô cùng gay gắt hấp dẫn của đảng Dúi cui đối với các nhóm biểu tình trước bữa 3-10 tại Hàng Xanh Thị nghè và chợ Phú Nhuận.

Bởi vậy theo bọn C.O được biết, Đại tá Tư

hiện giờ đang ăn hận kinh khủng vì không chịu nâng đỡ ông nghị quân tử Phạm giật Đức trong kỳ chạy đua vào viện Hạ bộ ngày 29-8 vừa qua. Ủng quá.

Độc giả Bóc Thơm Con Ong

Ông Nguyễn tiền Đạt một quân nhân ở Quảng Đức có đời lời nói về Con Ong. Vậy xin đăng tải một đoạn để quần hùng coi chơi:

Tôi là một độc giả thường trực của Con Ong từ mấy năm nay ở miền cao nguyên heo hút này. Thú thật với các anh, mỗi cuối tuần, tôi có thể chịu thiếu thốn bất cứ cái gì, trừ Con Ong. Và lấy cho bằng được C.O, để rồi nâng niu như người tình của mình vậy, đọc không bỏ sót đoạn nào vì đoạn nào cũng hấp dẫn cả!

"Hôm trước tình cờ tôi được đọc một bài trong một tuần báo hạ cấp nhất nước là Tuổi Hồng số 8 trang 22 mà nội dung là «nặng» Con Ong hơi kỹ. Thành thật với các anh, tôi có cảm tưởng như là đứng nhìn người yêu thương nhất đời của mình đang bị một tên cui đề ra hiếp dâm.

Lẽ dĩ nhiên là tôi không thể làm ngo được nên mới có thư này để xin phép được thay mặt các anh đáp lễ lại tên khốn kiếp đó bằng một bài báo...

Con Ong xin thừa mĩ lệ quần hùng rằng thì là ông độc giả ấy vì bệnh vực Con Ong nên đã lách một phát chửi rủa đồng nghiệp Tuổi Hồng hơi nặng.

Thời thời! I can you, I xin you, you khỏi cần phải ra tay mà làm chi. Theo đúng luật lệ giang hồ, C.O cần phải thanh toán cái mối ân oán này. Tuy nhiên cái bài «nặng» C.O của cái báo rẻ rách ấy ra sao, đám C.O chưa có một ai được đọc cả, vậy thì cần phải xét lại cái đã. Đù sao cũng cảm ơn ông bạn.

Con Ong lột mặt nạ của mẹ Mèo Nữ sư tồ bịp...

DI ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

Vì chú Mèo quá sốt sắng nhào vô 'dàn chào' nhà chùa Đàng
**Lệnh cấm triệt để không 1 lính Mèo nào
được đi vô lãnh thổ Vùng 1**

CÁC PHI CƠ QUÂN SỰ MÈO HẠN CHẾ TỐI ĐA BAY TỚI ĐÀ NẴNG

Theo lệnh tối khẩn của Tổng Hành Dinh 4 sao của Quân lực Mèo hiện đang đặt tình trạng báo động ở lãnh thổ Vùng 1, sau cú 'dàn chào' vô duyên và nhanh nhẩu doang của cố vấn Mèo, đánh vô chùa Đà Nẵng lập tức Chú Mèo này bị khăn gói về nước nội 24 giờ Boongko xin lỗi rồi rút. Về mặt quân sự, lính tráng Mỹ và các nhân viên VN trực thuộc QĐ Mèo đều được lệnh hủy bỏ các chuyến công tác đi Trung. Phi cơ quân sự Mỹ cũng bị cấm lạng vãng ở Vùng 1.

Được biết lệnh này đã thi hành từ thứ hai 4-10 đến hết thứ 2 12-10-71. Lệnh cấm đột ngột và nghiêm khắc kể trên, được giới quan sát mô tả rằng 'cấp chỉ huy tối cao Huế kỳ đã ý thức được tầm nghiêm trọng.

nặng màu sắc 'Bệnh hoạn chính trị' hiện đang nhen nhúm ở Đà Nẵng. Họ lo ngại từ cái nút nhỏ sẽ bùng nổ thành 'Ung Thúi toàn bộ' mang lại sự bất lợi cho chiến dịch của QĐ Mỹ đang được thi hành nhằm xoa dịu sự phẫn nộ của dân VN đang nổi lên cùng khắp. Cần nhấn mạnh là nhiều viên chức cao cấp Mỹ có xứ mạng đi Đà Nẵng, đã phải nằm chờ ở Nha Trang nghe

ngóng tình hình phải chờ giải tòa lệnh trên nếu chiều hướng diễn tiến có mới êm ả

Nhà nước phân tách nền báo chí Annam

SAIGON.- Nền báo chí Annamta đã được nhà nước chiếu cố một cách đặc biệt. Nhà nước vừa làm một phát kêu bằng 'phân tách báo chí' rất ngoạn mục.

Theo sự 'phân tách', nói trên thì báo chí ở xứ này có 2 loại chính là báo ủng hộ nhà nước và báo đối lập. Báo ủng hộ lại được chia thành 'ủng hộ tích cực' và 'ủng hộ tiêu cực'. Còn báo đối lập cũng có 'đối lập cực đoan' và 'đối lập lem nhem'. Ngoài ra, còn hai loại báo khác có tính cách 'trung lập' là báo 'thương mại' và báo 'chống cộng' hay 'chính lập'.

Nhà nước mà đã 'phân tách' thì không còn sai được vậy, C.O xin ghi lại nguyên văn bản 'phân tách' trên để độc giả có thể biết được bộ mặt thật của nền báo chí Annamta. Bọn C.O chỉ ghi lại. Còn việc phê phán là quyền của quý độc giả. Nhưng dù sao, chúng ta cũng phải cảm tạ nhà nước về phát 'phân tách' Báo chí một cách sáng suốt này.

Phân tách báo chí

1. Tổng số mặt báo : 37 tờ (tính cho đến 10-9-71)
2. Khuynh hướng các nhật báo : Có 4 khuynh hướng rõ rệt.
 - a) Ủng hộ Tổng Thống
 - b) Đối lập
 - c) Thương mại
 - d) Chống Cộng hay Chính Lập.

Báo ủng hộ

- 1- Tích cực (6 tờ)
Tiền Tuyến, Tiền Bộ, Tin Sóng, Dân ý, Báo Lửa, Quạt Cường.
- 2- Tiêu cực (5 tờ)
Tin Sớm, Dân Ta, Tiếng Vang, Tiếng Việt, Cấp Tiến.

Báo Đối Lập

- 1- Độc lập cực đoan (11 tờ)
Báo Đen, Công Luận, Bút Thép, Điện Tia, Đồng Nai Đuốc Nhà Nam, Gió Nam Tin Sóng, Dân Chủ Mới, Thời Đại Mới, Ngọn Lửa
- 2- Đối lập lem nhem
Dân, Minh Châu, Thanh Bình, Sự Thật, Báo Động, Tin Điền.

Xem tiếp trang 13

419 tội nhân của chế độ ?

□ Tin đặc biệt của Con Ong □

Trước ngày bầu cử trong làng báo đã loan truyền nhiều tin động trời nhất là những tin liên quan đến những ký giả 'được' Phủ Tổng Thống chăm điếm và khuyến dỗ, khuyến vàng. Nhìn vào bản phong thần không khác gì bản 'trăm hoa đua nở'.

419 là cái gì ? tên các loại học ? tên các gia nô ? tên các người phải bán bỏ? Xin thưa đó là danh sách 419 thành nhà báo chuyên nghiệp, phát phơ, văn nghệ và đi hai hàng, đang nằm trên thớt của Phủ Đầu Rồng ? trốn lính không ?

Bản không? Bồi họ không? Đóng cửa báo không? báo tịch thu không? nhốt không? ăn thường không? Và tại sao người ta lại biết có danh

sách này. Theo bọn CO, thì một tráng sĩ người Công giáo có bà con làm ký giả, anh ta đã tái mặt khi đọc danh sách này.

Không biết phải đặt tên cho cái bảng danh sách này là gì cho chính xác. Người ta chỉ được biết là có 50 tên có khuyến đến. Tên nào lý lợm thuộc hạng gà, hạng rười và hạng nặng thì từ 1 tới 3 khuyến đến. Đại khái có 1 số tên quen thuộc như sau :

- 1) Sức Mấy (Hòa bình, Chính luận, Con Ong)
- 2) Uyên Thao (Đời, Tin vịt Sóng Thần)
- 3) Hồ ngọc Nhuận (Tin Sáng)
- 4) Lê Hiền (Công luận, Sóng Thần)
- 5) Thiên Hồ (Xây Dựng)
- 6) Sức Voi (Tiếng vang,

Con Ong)

- 7) Minh Vô (Xếp Con Ong)
- 8) Hồ Ông (Báo Động)
- 9) Lê thành Khôi (Hàng Tin Hòa Tộc)

- 10) Hồ Nam (Hòa Bình)
- 11) Tú Kểu (Tin Vịt, Đời)
- 12) Thiên Khôi (Trắng Đen, Con Ong)

- 13) Chu Tử (Đời, Sóng Thần) v.v., và vân vân...

Kể sơ sơ ít tên có từ 2 đến 3 khuyến đến. Bọn Con Ong không phê phán, không bình luận, viết ra chỉ để đọc chơi. Ai sợ thì đầu hàng, ai nhờ mặt gan tèo thì ca bài 'xin tha cho em'. Ai muốn làm tráng sĩ Kinh Kha thì làm? Ai muốn làm gia nô thì nộp đơn?—Xin ơn trên phù hộ cho những người thành tâm thiện chí. A men

• Đợi lột Phật tử mũi lõ để vồ đồ la...
án quýt ở quýt tùm lùm.
☆ Nhiều ni cô trí thức cũng bị bịp lu bù,
vô tình đến làm mồi cho mẹ Mèo «cân hồ».

Tin lông lá xôm xoàm vừa bật mí về một khuôn mặt đại bịp—thuộc thành phần Mèo cái—Với nhiều màn bịp trình diễn, kể như hàng Nữ Tô sư vô địch hoàn cầu.

Con Ong từ nhiều số qua đã phát động phong trào 'Đòi Mỹ phải sống phẳng với đồng bào ta' và cũng đã hơn lần thống thiết, kêu gọi—các tay tồ tối Cao Mèo đứng để ân tình máu xương của 54 ngàn lính Mỹ hy sinh cho đất An Nam, nay lại biến thành thù hận—mà cóc ân tình mẹ gì hết tọt!?

Do đó để kịp thời giúp cho các nạn nhân tránh khỏi mẹ Mèo cái đại bịp, để giúp cho quý tăng ni cao cấp trong Giáo Hội, mau mau sáng mắt ra. Vì mẹ Mèo mượn danh quý tăng ni làm bình phong, lại còn lợi dụng sự ngây thơ cả tin của vài Ni Cô trí thức tự nguyện đến làm mồi không công cho mẹ Mèo... hủi hạng nặng về phần hồn này! Nhà báo đã tốn công điều tra và thu thập đầy đủ dữ kiện, càng đọc càng giạt mình về mẹ Mèo cái tên là L.E cách đây 2 năm đã xuất hiện đây bí mật quanh giới Phật tử ở đường TQT. Mồ đầu Mẹ Chương minh là thành phần Phật tử ở California, với một đồng sách báo, có viết về tên tuổi và hoạt động của mẹ đại khái được mô tả là Nữ Phật Tử Mèo cũng cường tín, tin ở Phật pháp tăng như ai... Rồi... người ta thấy cứ mỗi biến cố xảy ra ở VHD, là thấy bóng mẹ hiện diện.

Một cư sĩ lão thành tiết lộ rằng: "Trong đêm nào loạn tại VHD, chính tụi Mỹ đã cung cấp vô khí cho những kẻ lột lột nhà tu mà bản súng như điện chập chập giết thiện xạ".

Điều đó, đã có phần nào, lời cái đuôi họ nhà Sja—mà Mẹ Mỹ này được giới thiệu như là 'cánh tay lông lá' nằm kín bên trong các hoạt động VHD—Nói đúng hơn, Mẹ dùng là bùa Phật tử để ngụy trang cho các dịch vụ sặc mùi do thám!

Điều đáng kể là... bằng tất cả mọi danh xưng, nhưng mục đích tối thượng của mẹ vẫn chỉ là nhằm làm giàu cho riêng mẹ Dù là Phật, hay là Sja, thì...mục tiêu của mẹ, nhằm tống đồ la vào nhà băng với chương mục đứng tên mẹ, càng ngày càng đông bạc.

Qua giai đoạn xoay đồ la, mẹ mò mẫm thu thập được 41 em bé, rồi tồ cứt ký nhi viện.

Sẵn có bình phong bác ái, phước thiện mẹ được các đoàn thể giúp đỡ tận tình, và... hàng xe thực phẩm có giá gọi tới giúp cho tồ chức của mẹ.

Song... trẻ em An Nam chỉ được hưởng cao lắm là 10 010 đồng số mà mẹ đã vơ vét được còn lại 90 010 mẹ trao cho một bà lão—chủ nhà cao mướn phòng—ở gần

mẹ để chất lên xe Falcon, mang ra bán tại Chợ trời. Từ 2 năm qua mẹ đớp đã bao nhiêu của về khoản này.

Vẫn chưa hết, lợi dụng dịp Mỹ rút quân, mẹ Mèo cái đi ngoại giao xin về chất đồng cao hơn núi, nào là lò ga, bếp điện, máy lạnh tủ lạnh v.v., và mẹ đã phát mại rất ra tiền, cố nhiên là đút túi riêng.

Việc đại bịp chủ yếu làm cho Mẹ giàu to đó là, dựa vào 41 em có hồ sơ lý lịch, mẹ đã ngoại giao để mỗi em có 1 gia đình từ Mỹ đỡ đầu nhận làm con nuôi. Hàng tháng, mỗi em có 100 đô la do cha mẹ nuôi, của các em gởi qua.

Nhưng mẹ Mỹ đã tống ngược trở lại số đô la này vào chương mục của mẹ. Cũng về dịch vụ này mẹ đã toa tập với 1 tên Chà và chuyên đi đồ la và áp phe nhờ Hội cha mẹ nuôi để đớp phom phom 2 năm qua, mỗi tháng 4100 đô la. Thứ tính xem tổng số đã lên đến bao nhiêu rồi!

Với mọi hành vi bịp bợm như trên, mẹ còn can cái tội chuyên môn đi ở quýt. Mướn người làm mồi lấy danh nghĩa là dạy học cho ký nhi m, 8 tháng quýt lương.

Ở nhà số 703, 7 tháng mỗi tháng 20.000đ mẹ quýt 5 tháng. Mẹ quýt trắng trơn và mọi áp phe mua bán qua lại mẹ cũng đớp bạc tình bơ.

Thì ra ở cái xứ này mọi vụ bác ái đều chỉ là áp phe. Số tội Con Ong sẽ khui tron hồ sơ mặt về các ký nhi do ngoại quốc bảo trợ, sự thật chỉ là bịp bợm.

Điện văn của Tướng Thi gửi tướng Kỳ

SAIGON.— Nguồn tin độc của CO vừa được biết rằng tối ngày 3-10, sau khi được biết TT Thiệu đã đặc cử về vàng, tướng Nguyễn chánh Thi từ Hoa thành Đ'n có gởi về cho tướng Nguyễn cao Kỳ bức điện tin sau đây:

— Thành thật chia buồn với mày, nhưng tao tự chia vui với tao vì trên đường lưu vong tao sẽ có thêm một bạn đồng hành nữa. Hiện tao đang ở 1 cái gác nhỏ ở đây; nhưng nếu mày quên cái vụ miền Trung thì mày có thể qua đây ở với tao cho vui.

Thân ái!

Người ta không biết Thiệu tướng Nguyễn cao Kỳ sẽ trả lời cho tướng Thi như thế nào, nhưng em út của tướng Thi từng bị loại sau vụ Miền Trung cũng thành thật chia mừng cùng tướng Thi trong dịp này vậy. Họ nói: lần này ông Tướng thổi mũi sắp sửa hết cổ đon.

NÓI LÃO mà CHƠI

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Dần đưa lật phát hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe mà kể mấy lời

VƯƠNG SĨ TRINH

Ngày độc diễn đã qua...

Vâng, thế là ngày độc diễn của ông Chánh đã trôi qua như một cơn ác mộng. Hy vọng rằng từ nay trở đi sẽ không còn được thưởng thức những màn 'vũ đạn cay, vũ đạn mưa và những cảnh dúi khui múa mù tang tít nữa. Cũng hy vọng rằng từ nay cuộc sống sẽ trở lại bình thường để rồi nhân dân sẽ lại an phận mí lị những cái sự song hành kiêu úc.

Vì đảng nào thì nó cũng quen rồi. Khờ rồi thì khờ thêm một tí nữa cũng chẳng có sao hết. Không nhẽ ông Chánh đã hy sinh ra ứng cử một mình mà toàn dân lại không noi cái gương cao đẹp và sáng lạn để mỗi người hy sinh chút xíu hay sao?

Hơn nữa đảng nào thì ông Chánh cũng đắc cử cái rụp rồi. Con Ông có đủ tư cách để đoán trước cả tháng nay, và mặc dù khi bài này đưa lên khuôn, những kết quả chính thức chưa được công bố, nhưng nếu cứ căn cứ vào các bản kết quả sơ khởi do hai cái đài Thất Thanh và Tàng Hình cho biết thì cuộc độc diễn ngày 3-10 đã có nhiều điểm khả quan và rất đáng mừng như sau này.

Bản kết quả sơ khởi đã lần lượt cho leo thang những con số về tỉ lệ cử tri đi bầu một cách rất quang minh chính đại. Tỉ dụ như là vào hồi 1 giờ trưa thì loan báo rằng thì là ở Saigon, Quận I đã có 4500 dân chúng đi bầu, Quận II được tăng lên một tí 4900 và Quận III lại tăng lên chút nữa: 5500 cho đến quận 9, quận 10 thì cứ thế mà tăng tiến cần lao mãi lên. Đơn vị càng xa thì số cử tri đi bầu lại càng nhiều. Đúng lắm.

Chắc rằng các quan khu cũng sẽ được loan báo theo kiểu đó.

Trong lúc đi bỏ phiếu tại tòa Đô chánh, ông Chánh đã mang theo cả bà Chánh. Cả hai ông bà đều cười tươi như huê. Theo số thứ tự thì phiếu của bà Chánh mang số 999, còn số của ông Chánh 1000. Toàn là những con số rất đẹp, tròn trịa và rất hên ra rít.

Ông Chánh đã tỏ ra rất hài lòng về cuộc bầu cử 3-10 này và những cuộc phá hoại của bọn Cộng sản mất dạy như pháo kích, tung lựu đạn không gây một tiếng vang nào hết.

Ngoài ra ông Chánh còn nói thêm rằng, vẫn đề được đặt ra là nếu ông ngồi lại ghế Tonton ông có mang lại hòa bình cho đất nước hay không, chứ việc làm Tonton 4 năm hay 3 năm hay ít hơn thời hạn đó đối với ông không thành vấn đề. Rồi ông long trọng tuyên bố: Tôi chỉ cần mang lại hòa bình cho đất nước này như đã hứa, và khi việc này thành sự thật thì tôi sẵn sàng rút lui để cho quốc dân lựa chọn người lãnh đạo.

Thôi 1 Xin ông Chánh bớt giận làm lành. Dân chúng đưa nào ba gai không đi bầu hoặc muốn phá bầu thì kệ họ. Bì giờ ông Chánh đã ngồi yên vị rồi, ông Chánh đừng có dọa ra đi nữa. Mỗi lần đi bầu lại khờ ghê lắm. Vô phúc thiếu âm đức, vụ bầu lại lần sau lại độc diễn nữa thì lại phải ăn lựu đạn cay chịu không nổi.

Thà rằng cứ bầu theo kiểu «une fois pour toute» ông Chánh cứ ngồi miết lại hóa hay.

Hoan hô ông Chánh!

Ông Chánh muôn năm!

Xin ông Chánh chỉ cho đám Con Ông tí tiền còm về sự nâng bả này đi. Vì ông Chánh độc diễn nên cuộc bầu cử kỳ này Con Ông rách như cái mền, chả có xu mẹ nào hết.

Ông phó Sayonara Hội đồng kinh tế và văn hóa.

Trong lúc ông Chánh ăn mừng chiến thắng thì ông Phó Râu nằm khểnh ở trại Phi Long và buồn tình không hiểu có gái háng để lần tằm như ông Phó Hương lúc ngồi ở trong tù không? Ông Phó Râu cũng có coi báo và được biết rằng có một nhà báo ngoại quốc hỏi ông Chánh sẽ có những hành động như thế nào trước các việc làm của ông Kỳ thì ông Chánh đã tuyên bố là sẽ áp dụng biện pháp mạnh đối với những kẻ phản loạn.

Ông Phó đọc xong tỉnh khờ à!

Và sau đó ông đã đặt giấy mời một số các ông Hội viên trong các Hội đồng kinh tế và Văn hóa tới dự bữa cơm từ giã. Chỉ còn gần một tháng nữa ông Phó sẽ rời lui khỏi dinh Độc lập để về nhà hoặc tiếp tục lái máy bay, hoặc đi chợ gà, hoặc làm cái chi đó chưa biết. Nhưng trước khi ra đi, dù sao cũng phải có kèn bu đích thời bài Au revoir

đang hoàng, để ông còn có một đôi lời mí lị các cộng sự viên.

Nhưng than ôi! Trờ đời từ xưa đến nay bao giờ cũng vườn thế. Thánh tổ tiên sư cha nó chớ cái câu «bần cư trung thị vô nhân văn, phú tại sơn lâm hữu khách tằm», xét ra đúng ghê! Cái hồi ông Phó còn làm chủ tịch UBHPTU thì đi thôi chả cần phải mời mọc cũng có cả trăm đũa dân xác đến bãi qui khừ đi khừ lại. Nhưng bi giờ thì gần 100 ông Hội đồng chỉ có được 20 ông tới.

Ông Phó Chủ tịch Hội đồng kinh tế là ông sử Nguyễn Cao Hách chả biết sợ bóng sợ vía gì đã đánh bài tầu mã thác có rằng đang làm bệnh. Tên là Hách mà thiệt ra đếch có hách một li ông cụ nào hết chọi.

Chả trách được cái hồi soóc ti Thượng Viện, ông ta đứng đầu liên danh con Cá nó sống vì nước. Loài Cá thường chỉ hay mon men tới những chỗ nào có nước nổi, nay không còn nước nổi gì nữa thì tất nhiên nó phải lánh xa. Đó là lẽ đương nhiên.

Gớm! Đã có cóc gì đầu mà phải sợ đến thế? Vậy mà cứ đòi màn một cuộc cách mạng kinh tế mí lị văn hóa.

Còn khuya ông mới dám màn ông Hách ạ. Nhưng dù sao cũng vườn phải khen ông như thường.

Dù sức khỏe!

Tại Trung tâm 3 về hoãn miễn dịch có Hội đồng quyết định để giải quyết tình trạng ngặt ngư của các bệnh binh: một là cho họ về nhà hai là tái khám hoặc trả về đơn vị cho đi chiến đấu. Trong 3 trường hợp ấy, chỉ có trường hợp tái khám là một cái cực hình đối mí lị các quân nhân. Có những người bị tái khám đi tái khám lại, thành thử ra nơi đây bị òi động thường trực lên tới cả ngàn người, có đôi khi hơn thế nữa như ở khu Bất lực. Tuy nhiên người ta đã tìm cách giải quyết khu này chưa hết thì tống đi khu khác.

Có nhiều vụ tái khám thiệt là kì, cười ra nước mắt!

Phiên họp ngày 5-3-71 Hội đồng quyết định một bộ bị bệnh phải được hoãn 6 tháng rồi sẽ tái khám. Tối hôm ấy, bệnh nhân không chịu đựng nổi vì bệnh tình quá nặng nên đã quay cu lơ ra chết tởm, và tái lại cái giấy hoãn dịch 6 tháng cho Hội đồng để tụy cấp cho mình cái giấy miễn dịch ngàn thu!

Phiên họp ngày 7-8-71; Hội đồng họp đến phiên quyết định cho một ông mập mập khỏe mạnh. Có lẽ ông bạn này muốn tiếp tục sự nghiệp nhà binh nhưng vì sợ Hội đồng chê thiếu sức khỏe, nên khi đứng trước các quan, ông ta có tình biểu lộ những cử chỉ thái độ ba gai để cho người ta ghét, người ta sẽ tống mình đi đơn vị. Quả nhiên các quan nổi đóa thiệt lực bèn phán quyết ngay:

— Dù sức khỏe!

Ba mạng kẻ tiếp cũng bị các quan giận lây nên đã phê luôn không cần suy nghĩ và cũng chả thêm nhìn đến các đương sự nữa.

— Dù sức khỏe! Dù sức khỏe! Dù sức khỏe!

Làm xong ba phát «dù sức khỏe» liền, quan Trung tá mới vỗ lấy cái ly nước tu một hớp. Nhưng cơn giận vườn chưa đã, quan lại đi một lèo thêm ba phát «dù sức khỏe» nữa.

Thế là có tất cả 6 mạng khăn gói lên đường chỉ vì một sự giận dữ vô lối.

Nhưng kẻ tái khám thật chẳng khác gì những tên tù bị giam lỏng. Cứ 6 tháng lại phải dân xác đến tái khám một phen. Và mỗi lần khám là lại thấp tha thấp thỏm, chưa biết số phận mình sẽ đi về đâu? ở tù bưng hay đi về cái nhà bò. Vì trong thời gian chờ đợi tái khám, người ta phải sống trong khu bất lực nóng như cái lò than, nước cũng không có để xúc miệng chớ đừng nói đến chuyện tắm rửa.

Ăn uống cũng khổ như chó. Những kẻ khỏe mạnh có thể xếp hàng trước, còn gầy gò ốm yếu, trâu chậm uống nước đục thì đứng sau. Người ngòm lại quá đông đéo, nên phải xếp thành một dãy dài đứng bêu nắng cả tiếng đồng hồ. Chờ ăn được một bữa cơm có khi phát ốm hoặc trúng nắng ngã lăn ra chết!

Kể nào có tiền thì có thể khơi khơi đi ra câu lạc bộ mà đớp hít.

Nhưng lính tráng nói chung thì đào đâu ra tiền.

Nên chi, xin có đôi lời mí lị các quan trong Hội đồng rằng, nếu có tái khám thì chỉ nên tái khám một phen là đủ. Đừng hành hạ lính tráng nữa kéo tội nghiệp ghê lắm!

Nhỏ lòng báo

Dân Chủ Hành pháp trị!

Ngày 1-10-71 Ông Đô trưởng Đỗ kiến Nhiêu, đã đặt thư mời các tân dân biểu đến dự khóa họp của pháp nhiệm 2 Hạ Viện. Bức thư kết thúc: «Thư mời này sẽ phải xuất trình mới được vào trụ sở Hạ nghị viện ngày 4-10-71». Bọn C.O. nhận thấy những ưu điểm của bức thư, và cần đề cao ông Đô trưởng một phát:

1) Trong lịch sử thế giới, kể cả của xứ Mội Congo Kinsasa, cũng chưa bao giờ thấy một ông Đô trưởng ký giấy mời các dân biểu đi họp. Nước Việt nam Cộng huê thật đã tiến bộ vượt bực, vượt cả xứ Congo!

2) Ông Đô trưởng đã thực thi kế hoạch dân chủ (Hành) pháp trị.

3) Ông Đô trưởng đã áp dụng danh từ «Chính quyền biểu» thay cho «dân biểu» một danh từ mà báo chí đã nhắc nhở nhiều, khi muốn tránh dùng danh từ gia nô.

4) Ông Đô trưởng đã làm sáng tỏ một sự thật: báo chí đã gọi lão già Bất lương là «trùm gia nô» tức là đã quá tặng tước hiệu cho y. Thật ra Bất Lương chỉ là «em út» của lão phụ tá Ngân, bây giờ lại còn là «kẻ dưới tay» của ông Đô Trưởng nữa.

5) Bức thư của ông Đô trưởng có giá trị của một chìa khóa mở cửa vào Hạ viện (laisser-passer) nhắc nhở cho các tân dân biểu thấy rằng họ đừng mơ ước hảo huyền về quyền bất khả xâm phạm, và sự đặc cử của họ chỉ là nhờ ơn mưa móc của Nguyễn bất lương đã cúi đầu để ông Đô trưởng làm thay công việc của Niên trưởng: sự kiện đó không lạ đối với con người vô liêm sỉ. Nhưng ngay trong số tân dân biểu cũng đã có một bọn người không kém vô liêm sỉ, khi nhận được giấy triệu tập của ông Đô trưởng mà vẫn im lặng đi họp, không tiếng phản kháng, miễn sao từ đây lãnh đủ 130 ngàn đồng mỗi tháng không kể lợi tức khác!

Ôi tư cách của người dân cử xứ Mít! Họ nào hành pháp chẳng kinh, dân chúng chẳng oán!

Viên dưới đã họp... dưới sự cho phép của một đại tá đồ-trưởng, và đặt dưới sự bảo trợ của các anh bạn dùi cui tràn ngập trụ sở, với những con đường xung quanh đã bị cô lập từ 3 hôm trước. Cuộc họp của một cơ quan lập pháp có khác chi cuộc họp của một chính đảng! Thảo nào ông phó biện lý Nguyễn hồng Nhuận Tâm mới có thể vênh vang tuyên bố với các dân biểu đạo nọ rằng: «nếu các ông họp mất trật tự biện lý có quyền can thiệp». Thật ra, một chính đảng gồm «chánh quyền biểu» rồi cũng sẽ thành hình, đồng hơn mà Dân tiên, Cộng hòa, sẵn sàng phục vụ cho Sếp; như ý Sếp, Thăng dân ngu khu đen, sức mấy mà lọt được hàng rào cảnh sát thì làm sao lọt được vào cặp mắt đen của các cụ lúc ra «ứng cử», là của dân, nhưng nay «đặc cử» là người của Sếp.

Quang cảnh phiên họp đầu tiên của Hạ Viện do đại tá Đồ trưởng triệu tập và cấp giấy phép vào cửa cho các cụ tân dân biểu, nhắc nhở mọi người đến thực trạng đó, của nền dân chủ Hành pháp trị đệ nhị cộng huê xứ Mít!

Gia nô mới toanh

Thưa đó là gia nô Vương sơn Thông mới đặc cử ở đơn vị Tuyên Đức. Lão này cũng chơi trò xập xị xập ngầu mặc áo bốn túi cổ đứng theo kiểu của ông Phó Râu, Đề tỏ ra mình là một thứ gia nô đặc biệt: lão đã vội vã thanh minh thanh nga rằng:

— Tui mặc áo giống ông Kỳ nhưng lập trường của tui lại khác hẳn. Tui cũng lập trường mí Tonton. Cái mác của tui là mác 4 không.

Nhưng mác 4 không chưa thấy đâu, chỉ thấy Vương Sơn Thông đưa ra mác 4 Rất đề năng bị Xếp Chúa. Nó đã dám mở mồm đề năng bị như thế này:

— Cuộc bầu cử 3-10 «rất» trong sạch và hoàn toàn tự do dân chủ. Đủ má đưa nào ăn gian, Sức mấy mà ăn gian vì có bao nhiêu là quan sát ngoại quốc tới tham dự. Tướng Van uxem của Tây cũng từ Ba Lê lóc cóc sang đây và trước sự vờ vẩn nhau mí dùi cui vừa đi bỏ phiếu của cử tri, ông Tây già này đã phải lác mắt.

— Cuộc bầu cử này «rất» hợp hiến hợp pháp

— Cuộc bầu cử này «rất» đúng đắn.

— Cuộc bầu cử này «rất», công bằng tự do và bác ái. Đảng dùi cui có đàn áp những người biểu tình thì cũng chỉ đàn áp theo kiểu bác ái mà thôi. Chính vì thế khi một ký giả của báo Sóc Trăng bị đảng ta đập, nạn nhân đã kêu âm lên rằng «tôi là ký giả đây, đừng có unction tôi», thì đảng ta đã thân nhiên trả lời rằng:

— Ký giả đánh theo ký giả.

Đúng lắm. Ký giả đánh theo ký giả. Phê bình đánh theo phê bình. SVHS đánh theo SVHS. Và các bà già đánh theo các bà già.

**nửa đùa
nửa thật**

▼ CỬU SÙNG

Của giả!

Phương ngôn của nước Mít ta có câu rằng: "Của giả là của đời, những của đây nời là của vút đi!" Tưởng rằng lời người xưa để lại sẽ là một cái gương sáng chói cho hậu thế, vậy mà thiên hạ vẫn cứ khoái xài đồ giả như thường. Có thể nói một cách không ngượng mồm rằng thì là về phương diện của giả, nước ta đã chiếm vô địch quán quân.

Của giả đã được xuất hiện trên khắp mọi địa hạt.

Trước hết là những thứ đồ giả mà người ta có thói quen gọi là đồ mạo hóa. Khu vực Chợ Lớn được coi như trung tâm sản xuất và tiêu thụ các loại của giả. Nhiều anh đi ra Chợ Giời mua được chai Whisky hay Martel, với một giá rẻ hơn thị trường chính thức được vài ba bô, hí hửng mang về, lúc khui ra đã ngã ngửa người ra khi biết rằng, vỏ và nút chai đều là thứ thiệt, nhưng cái ruột của nó lại là ba xi để pha lẫn mí lị nước chè đặc. Đám con buôn đã dùng sơ ranh hút hết chất rượu thật, rồi sau đó lại cũng dùng sơ ranh tuôn của giả vào đấy rồi đem bán.

Thậm chí đến các thứ thuốc lá 555 hay Dunhill bị giơ cũng đầy rẫy của giả. Lúc bóc ra hít thì mới biết nhưng đã quá muộn rồi. Không hề lại vì hơn trăm bạc mà đi cái vớ đôi co mí cô hàng đã nổi tiếng là chua ngoa đánh đá kia.

Nói về những sự của giả thì có lắm chuyện cười ra nước mắt.

Tụi CO vốn có rất đồng bằng hữu. Mà một khi đã là bằng hữu của CO tất nhiên vị bằng hữu í cũng thuộc giòng nham nhỡ. Đó là cái cẳng. Không nham nhỡ thì sức mấy mà kết bạn được mí CO.

Và cái vị bằng hữu ấy đã kể lại một câu chuyện liên quan đến của giả, rất vui nhộn như sau đây:

"Tôi hôm đó mua đi bát phở và bát được một em mặt mũi trông rất ra rít và người ngòm hàng họ nói chung đều thuộc vào loại anh-chê-áp. Sau khi tán sàu bọt mép đến non một tiếng đồng hồ, mua mới đưa được nó về cái gác son-ni-e. Nhưng tới khi tuột cái áo dài ra thì mua bắt đầu thất vọng: một cái ngực giả to tởm như cái ngực núi của Antita Ekberg, bị vớt một phát đến đóp xuống giường. Rồi khi cái hạ bộ thượng thư được tuột nốt thì lại lại thêm một cái mông giả nữa. Mua ngán quá trời nhưng lúc đó ngoài trời lại mưa lâm râm, máu giang hồ nổi lên, vì thế bụng mới bảo dạ rằng: "Thôi thì không có chó bắt mèo ăn kít và lại tắt đèn nhà ngói cũng như nhà gianh, đành tiêm tiêm cho qua đêm vậy".

"Nhưng than ôi! Trước khi leo lên giường để đi một đường cút xê con tôm, con bé lại tà tà tháo nốt bộ răng giả ra rồi phều phào phát ngôn rằng:

— Nhà có chuột không hả anh? Em chỉ sợ nó tha mất bộ răng này của em thôi?

Thế rồi vị bằng hữu ấy kết luận:

— Đến cái nông nổi í thì từ chỗ thất vọng đi đến chỗ phát lên cơn sốt rét. Và mua đành phải ô-ô-lui."

Những ngày gần đây, thiên hạ lại thường bàn tán đến sự xuất hiện của phở bình giả. Quả thật rất khó để có thể phân biệt được thế nào là phở bình giả và thế nào là phở bình thật, khi hai bên đều chống nạng và lò cò một chân để chửi nhau bằng mồm hoặc dùng sà beng, gậy gộc để phang vào đầu nhau, nếu không

nhìn vào những cái biểu ngữ của hai phe "lâm chiến".

Và cuối cùng, lúc uỳnh nhau giáp lá cà, sự giả hiệu để nhận ra nhất khi mà có những bốp phở bình vút cha nó cả nạng để rồi chạy nhanh như ngựa.

Thế mới biết rằng của giả dù sao đi chăng nữa, cũng chẳng bằng được của thật!

Uỳnh cá bầu cử

Ngay từ trước khi ông Tổng Nịch Xương tuyên bố không rút viện trợ và vướn tiếp tục ủng hộ TT Nguyễn văn Thiệu, các chú Ba Tàu ở Chợ Lớn đã cá rồo ăn 1 rằng thì là nhất định phải có bầu cử 3-10.

Cho tới khi 3 liên danh chỉ còn lại trần sư cụ có 1 liên danh, dân Chợ Lớn vướn cả quyết là có bầu cử như thường. Và họ lại còn có thừa can đảm để giữ vững cái con số 100 ăn 1 ấy.

Khi cuộc bầu cử biến thành cuộc bỏ thăm tín nhiệm hay bất tín nhiệm, những tay đồ bác ở Chợ Lớn lại xoay ra uỳnh cá theo một lối khác. Họ cá rằng, liên danh số dách sẽ chiếm được số thăm tối thiểu là 600/0 nhưng lần này họ cá rồo ăn một.

Số người tham dự cuộc uỳnh cá đã lên tới cả mấy sáu triệu bạc.

Dân Ba Tàu thính tai, thính mũi ghê lắm. Họ đoán cái gì là trúng phúc cái í. Họ lại cũng còn uỳnh cá với nhau rằng, ông Tổng Ngọc sẽ ngồi lại ở cái ghế kinh tế í ra là cả năm nữa. Tổng Ngọc là con nuôi của Mèo. Có ông ngồi thù lù ở đấy thì Mèo mới chịu chi.

Bạn đọc hãy ráng chờ coi xem con cháu chú Ba đoán có trúng không?

Ông Tỏi Thui đi một đường ngoạo mục

72 tiếng đồng hồ trước khi diễn ra cuộc độc diễn 3-10, các cha Tỏi Thui đã họp xử các vụ vi phạm luật bầu cử Hạ bộ 71-75. Ba ông đầu tỉnh Bình Thuận, Bạc Liêu và Vĩnh Bình bị tố cáo có những hành vi miệt thị tòa án và khinh thường luật pháp quốc gia. Sau đó viện Tỏi Thui đã ra 1 bản tuyên cáo kết tội các ông đầu tỉnh và yêu cầu Xếp chừa cách chức hoặc ít nhất thay thế họ đi nơi khác.

Những kẻ lạc quan tếu đã nghĩ rằng, các vị trong viện Tỏi Thui, để gây thêm phần tin tưởng và phần khởi trong dân chúng, rằng, đất nước này rất có quan trị quan nhậm hẳn hoi, có luật pháp đảng hoàng, và nhất là tinh thần thượng tôn pháp luật bao giờ cũng vững như bàn thạch, nên đã đi một đường ngoạo mục để dẫn dắt mấy ông đầu tỉnh ba búa kẻ trên.

Tuy nhiên, những kẻ bị quan tếu thì lại nghĩ rằng, cái tuyên cáo của mấy cha Tỏi Thui chỉ có tác dụng nhắc khéo Nhà nước là nên thẳng thường gặp cho ba vị đại công thần ấy, vì họ đã lập được nhiều công trạng lớn lao trong mùa bầu cử, vừa qua. Bởi lẽ trị vì ở mấy cái tỉnh khi họ cò gậy đó cũng chả có béo bở gì. Hơn nữa, họ ngồi đấy cũng hơi lâu rồi. Chi bằng một công đơn ba việc, nhân cái dịp này, thuyết trình họ đi nơi khác cho được việc, vừa tránh được tai tiếng, lại vừa được cái lợi là không quên ban ân huệ cho những người có công.

Vậy thì sự thay thế tốt nhất và cũng hữu hiệu nhất là đưa ông đầu tỉnh Bạc Liêu về làm đầu tỉnh Biên Hòa để cho ông Hoàng đức Ninh có dịp gần gũi ông Hoàng Đức Nhã, đưa ông đầu tỉnh Vĩnh Bình về làm thị trưởng Đà Nẵng thay ông Đại tá Nguyễn ngọc Khiêm, đưa ông đầu tỉnh Bình Thuận thốc ra miền Trung thay Đại tá Lê Văn Thảo làm Thị trưởng thành phố Huế.

Ngoài nó hiện đang rất cần những người hăng tiết vệt để dẹp các vụ lộn xộn.

Thế mới biết rằng các vị Tỏi Thui đứng ngoài nên sáng nước thiệt. Tổng là trừng phạt mà thật ra là nhắc khéo.

Vậy thì ba quý vị đầu tỉnh cần phải biết ơn Ba tòa quan lớn mí được.

Nhìn chỗ mô cũng thấy Dân Chủ

8 giờ tối Thứ Bảy mùng 2-10; tức là 11 tiếng đồng hồ trước khi bắt đầu khai mạc cho cuộc độc diễn, Xếp Chừa đã ra mắt quốc dân đồng hồ trên đài Tầng Hình với tư cách là Xếp Chừa chó không phải với tư cách ứng cử viên như những lần trước.

Chính vì thế đã không có cái mực cúi đầu chào đồng bào.

Mặt rồng bĩa ni coi mồi không được vui. Lại có vẻ nổi giận là đằng khác.

Đôi mí lị hai cái lực lượng vừa mới cất tiếng khóc oe oe ra chào đời. Xếp chửi thẳng thừng, Xếp biểu rằng, cái gọi là Lực lượng Tranh thủ dân chủ và hòa bình, cũng như cái gọi là Quốc dân đại hội đều vi hiến vì luật hết chơn hết chọi. Bộ Nội Vụ chưa có cấp biên lai mà đã hoạt động là không có được. Xếp lúc nào cũng ở kẻ tất cả những sự đối thoại cũng như đối lập, kể luôn cả đối lập cuối, nhưng mà phải đảng hoàng, phải có phép tắc. Chưa có phép mà đã nườ nà ra là Đảng lậu, bất hợp pháp cũng tí như các Sở Nách Ba mờ lậu vậy.

Xếp lại cũng nêu lên mấy câu hỏi rằng: "Hừm! Họ biểu là tranh thủ Dân chủ, thế bộ ở đây không có dân chủ à? Nhìn chỗ nào mà không thấy có dân chủ? Dân chủ ở cùng khắp mọi nơi. Chỉ có những đứa nào mù dờ thì mới không thấy mà thôi!"

Điều ấy Xếp đã nói đúng. Khoảng gần một tháng nay đài Thất thanh rồi đài Tầng hình ngày nào cũng nheo nhéo nói về Dân Chủ, và bích chương của Dân chủ thì được dán khắp hang cùng ngõ hẻm cũng như trên các nẻo đường đất nước từ thành về đến thôn quê. Hoa Dân chủ nở xum xoe, tùm lùm tà la, vung vít.

Xếp lại cũng còn biểu rằng, tại sao lại cứ ngồi ở đây mà đòi hỏi, tranh thủ hòa bình? Bọn nặc nô Cộng Sản nó gây chiến, bọn ma cà bông MTGP MN nó gây chiến, tại sao không ra thẳng Hà Nội hoặc chui vô chiến khu mí lị các đồng chí mà tranh thủ huê binh? Cứ ngồi một chỗ mà giao thì đến Tết Maroc.

Lại cũng đúng nữa.

Tuy nhiên, với cái kiểu đứng này bọn Con Ong cóc dấm có lời bàn. Vì lẽ Xếp Tạc dặng nổi giận rồi. Trông ghê bỏ mẹ. Nhớ ra Xếp lại sừng cò phọc mề bu tích một phát thì đội cả lù.

Chi có các Thầy mới dám bạo phôi!

20 tiếng đồng hồ sau khi chùa Ấn Quang bị phong tỏa, bị cò lập và bị phun lựu đạn cay. Thượng tọa Huyền Quang đã phục hồi công lực và bền mồi luôn một cuộc họp báo bỏ túi. Dưới đây, Con Ong xin tường thuật... a quên... chép lại một cách rất ngay tình nội dung cuộc họp báo ấy, đã đăng tải trên báo Chính Luận số ra ngày Chủ nhật 3-10, nơi trang 11 và không có bị đục đẽo chi hết chọi.

Thượng Tọa Huyền Quang nói: "Giáo hội có nhận được bức thư của bà Nguyễn thị Bình nhân danh đại diện phái đoàn "Chính phủ cánh mạng lâm thời Cộng hòa miền Nam V.N" gửi cho Đức Tăng thống qua sự chuyển đạt của phái đoàn Giáo hội hải ngoại; Thượng tọa cũng nói thêm rằng: "CPLTCHMNVN đã tỏ lòng kính trọng và thông cảm sâu xa sự vận động Hòa bình của Giáo hội qua thông điệp Phật đản 2515. Giáo hội sẽ chính thức bày tỏ những gì mà bà Bình đề nghị với giáo hội sau khi Đức tăng thống quyết nghị."

Sau đó Thượng tọa còn hoan hỉ nói: "Chính phủ Nam Việt Nam chống cộng ở đây bao nhiêu năm, qua ăn năm ở Ba Lê 3 năm mà đã có thư nào chính thức của chính phủ LTCHMNVN hay chưa?"

Đấy nhá, Con Ong chỉ cốp-pi nguyên văn không thôi đấy nhá.

Người ta cứ biểu là dân chủ chó thực ra chỉ có các Thầy mí lị các cha dân chủ được thôi. Bọn nhà báo mà lí cứ học đòi dân chủ thì có phen bỏ mẹ sớm!

HÀNG KHÔNG VIỆT NAM
VỚI FAN JET BOEING 727

* Phi cơ tối tân □ 106 Hành khách □ 900 cây số giờ □ Tiếp đãi nồng hậu □ Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA □ TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.447
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.

Khách sạn HOÀN MỸ

MAJESTIC

Số 1 Tự Do Saigon — Đ.T: 91375, 91266, 93711 (3 giây liền)

□ KHÁCH SẠN: Gồm 126 phòng với đầy đủ tiện nghi: Máy lạnh hoàn toàn đời mới, nước nóng, điện thoại, phòng vệ sinh riêng từng phòng và 5 thang máy.

□ CẦU LẠC BỘ: Nơi trang nhã để các Hiệp Hội, Đoàn Thể và quý vị Công Kỳ Thương Gia tổ chức những buổi họp tiếp tân, tiệc cưới, tiệc gia đình v.v...

ĐẶC BIỆT VŨ ĐOÀN NGUYỄN THỐNG

□ VỚI: Trung Tâm Ca Vũ Nhạc Hoàn Mỹ tại lầu 5, do cô MARIA phụ trách trình diễn mỗi đêm từ 20G đến 0G 00 (mỗi tuần đều thay đổi mỗi ban vũ nổi tiếng khác nhau)

Hội Trường Quốc Tế (đủ chỗ cho 300 Hội Thào Viên) gồm 4 hệ thống Phiến Dịch.

Phòng ăn Phượng Hoàng (đủ chỗ cho 250 thực khách)

Phòng ăn Trisson (đủ cho 40 thực khách)

Tất cả đều được trang bị tối tân.

Đặc biệt phòng ăn Versailles giá rẻ dành riêng cho Quân, Công, Tư Chức. Ngoài ra còn chỗ đậu xe rộng rãi và an toàn như Thủ Đô

TRẦN TRỌNG KÍNH MỜI

Người và việc...

● THIÊN KHÔI

Gân hơn già gân

Trong phiên họp bế mạc khóa họp thường lệ Thượng viện, ông chủ tịch Nguyễn Văn Huyền đã đọc một bản diễn văn hay nhất trong bốn năm làm chủ tịch Quốc Hội của ông. Bài diễn văn nhằm trả lời cho những bài vở, luận điệu của những cơ quan ngôn luận, tuyên truyền của nhà nước có ý chửi mủ Thượng viện là phá hoại chế độ, xé bỏ hiến pháp qua hành động ra tuyên cáo chống độc diễn ngày 3-10 của ông Thiệu.

Các Nghị Sĩ đã vỗ tay rất lâu trước bài diễn văn đó, và mọi người, ngay cả những người dư chính phiên họp cũng cảm thấy phấn khởi. Ông Nguyễn Văn Huyền đã tỏ ra xứng đáng trong vai trò chủ tịch của ông. Trước sự ngả rạp của nhiều cơ chế như Hành, Tư và một nửa Lập Pháp là Hạ Viện, bởi những cơn gió lốc là sự mua chuộc bằng quyền uy, vị thế, lợi lộc, Thượng Viện vẫn xứng xứng đứng lên như một niềm kiêu hãnh, một sự thách thức.

Nghị Sĩ Chủ Tịch Huyền xứng đáng là một bậc sĩ phu còn tràn đầy sĩ khí, tiết tháo ở miền Nam, ông khác hẳn với những ai đã bán rẻ cả liêm sỉ, tiết tháo để mua lấy một chút hư danh. Ông vẫn là một bông huệ thanh quý và khiêm tốn giữa một khu vườn nở toàn hoa vạn thọ.

Phá hoại... thổi phồng

Trước ngày bầu cử 3-10, ông Tổng thống đã lên tivi với tư cách Tổng thống; có cờ có quạt, có quốc thiều v.v. Người ta tưởng ông lên đọc thông điệp gửi các cháu nhi đồng nhân ngày Tết Trung thu, nhưng không phải, ông lên để chửi cái gọi là Quốc Dân Đại Hội, ông chửi những bọn gọi là chính trị gian manh phá hoại bầu cử, phá hoại chế độ, ông tố cáo họ là lợi dụng phe bính, sinh viên học sinh lợi dụng bọn đào ngũ, trốn quân dịch gây xáo trộn trật tự xã hội. Ông đổ tội cho Quốc hội không chịu làm luật bầu cử mới nên ông phải tổ chức bầu cử cho đúng Hiến pháp, Luật pháp, ông cũng lên án báo chí trong nước và ngoại quốc đã thổi phồng những vụ xáo trộn do bọn phá hoại gây ra để làm dư luận hoang mang. Ông Tổng Thống đã chửi tất, sau đó ông mới nói là đất nước này đâu có thiếu dân chủ mà xuống đường đòi dân chủ, đâu có thiếu quyền sống mà đòi quyền sống, những người đòi như vậy, cũng như những người đã tổ chức Quốc Dân Đại Hội là những bọn chính trị gian manh, bọn nguy hại, bọn thiên tả. Cuối cùng ông kêu gọi những lực lượng quân đội, cảnh sát, nhân dân tự vệ hãy làm việc tới mức tối đa để bảo vệ an ninh, tài sản cho dân chúng.

Ông Tổng Thống đã có vẻ phần nộ thực sự, nhưng ông đã cố gắng kiềm chế, và vì cố gắng quá nên ngay lúc bước lên bục ông đã đứng im lặng hồi lâu, đứng để nuốt khòì cổ những uất nghẹn.

Trong ngày bầu cử 3-10, ông Thiệu đã được người Việt Nam bầu chọn làm Tổng Thống, đây là một thắng lợi to lớn của mọi người, và đây là một thắng lợi to lớn của ông Thiệu. Ông Thiệu đã được bầu chọn làm Tổng Thống, đây là một thắng lợi to lớn của ông Thiệu.

Một ngày dài... ghé

Mở đầu cho ngày bầu cử 3-10 là máy quả 122 ly của CS bắn vào Đồ Thành, máu đã chảy, người đã chết. Bọn CS quả là khốn nạn, muốn phá ông Thiệu thì phá, sao lại bắn bừa bãi chỉ làm cho dân lành phải chết oan.

Buổi sáng ngày 3-10, không khí Đồ thành tự nhiên chìm lắng hẳn, xe cộ, người ngợm vắng hoe, nhiều cửa tiệm chỉ mong bán được có ngày chủ nhật đã đóng cửa. Các phòng phiếu lơ thơ người đi bầu, không phải họ đều tẩy chay ông Thiệu đâu, nhưng họ sợ, đi bầu lỡ bị ấn lực đàn thì bỏ vợ con, cha mẹ cho ai nuôi. Tại các phòng phiếu, cảnh sát nhiều hơn người đi bầu, thật trái nghịch với ngày bầu Hạ Viện.

Ngày 3-10 quả là một ngày thật dài với cử tri và cũng là một ngày thật dài với ông Nguyễn Văn Thiệu.

Gác tòa báo

Có lẽ đề đề phòng cho tự do ngôn luận, nên một vài tờ báo thân nhà nước hay của nhà nước như Quạt Cường v.v đã được cả tiêu đội cảnh sát gác bảo vệ. Chỉ có những tờ báo đối lập là chẳng được ma nào gác. Nhà nước thường bao giờ cũng lo xa, nên báo nhà nước cũng phải vậy mới đúng đường lối.

Thực ra những báo đối lập sợ bị đập phá hơn, bị đập là bị gây đi ăn mày ngay, còn nhà nước thiếu gì phương tiện thành lập một tờ báo khác.

Chỉ bọn Con Ong là nhất, chẳng bệnh ông này, chẳng phù ông khác, đứng giữa ngắt ngư con tàu đi, chẳng sợ nhà nước đập, cũng chẳng ngại đối lập phá.

Mát ngon

Tết nhi đồng năm nay các bé ăn bánh cũng chẳng ngon, vì trong mùi bánh lại có mùi nồng của khói lựu đạn cay.

Các tiệm bánh, các chỗ bán lồng đèn, bán con giống ế xung ế xia chỉ có dân nhà giàu còn đi mua về cho con, chứ dân nghèo thì huê, thật cũng may cho dân nghèo, đỡ phải nhìn ăn nhìn mặc mua bánh biếu cho các ông lớn bà to. Bánh năm nay rất mắc mà mua biếu thì đầu dìm mua loại rẻ tiền, mua đồ đó đem biếu đã chẳng được nâng đỡ, mà còn bị trừ là khác nữa.

Thiên Khôi có anh bạn, nhạc sĩ Hà Dũng, tưởng năm nay sẽ làm giàu tất bằng bánh Trung thu, nên bỏ vốn ra làm bánh, kết quả mất mớ như cái bị. Bánh Trung Thu hiệu Thiên Nga của người bạn làm rất ngon, nhân bánh thơm như nốt nhạc, nhưng cũng chẳng tránh được cái sự ướp hơi khói lựu đạn cay.

Thôi tất cả xin đề tới sang năm, các bé sẽ được vào dinh Độc Lập chúc mừng Tổng Thống nhiệm kỳ hai, các tiệm bánh lại tha hồ hết bạc, vì sang năm thì xã hội cũng như thế này, vẫn phải có sự mua quà biếu sếp quan lớn để được quan trên trông xuống.

Nợ máu

Hai người bị thương ở Sài Gòn, 6 người chết ở Đà Nẵng cùng với một số người khác bị trọng thương ở đây, ngày 3-10 đã có máu chảy, đã có người chết, lẽ dĩ nhiên những người chết phải có gia đình, và như vậy làm sao không có những giòng nước mắt đau thương hơn oán chảy xuống.

Tất cả những người đó bị thương bị chết cho cuộc bầu cử độc diễn, sự xây dựng dân chủ đã được xây dựng bằng máu, sự xây dựng uy quyền vị thế cho một cá nhân đã được xây bằng nước mắt bằng đau thương. Người đặc cử ngoài môn nợ tình thân với dân chúng còn mang thêm một món nợ máu, làm sao có thể trả được đây.

Thiếu lựu đạn

Tin tức cổ đô Huế cho hay là sau ba ngày phạng nhau với dân biểu tình, cảnh sát đã chiến Huế đã không còn một trái lựu đạn cay nào để sai, bộ chỉ huy phải gọi điện thoại khẩn cấp về Đà Nẵng xin viện trợ gấp cho vài ngàn thùng lựu đạn cay. Văn theo tin Huế, các người bạn dân ở đây đã phàn nàn người bạn đồng minh vĩ đại Hoa kỳ đã không chịu tiếp tế lựu đạn cay cho họ, còn Đà Nẵng thì cũng muốn phe lơ, sự việc này khiến họ lúng túng, đứng trợn với biểu tình chắc thảm bại quá. Sở dĩ Đà Nẵng chậm gửi lựu đạn cay là vì Đà Nẵng cũng đang bị các đám biểu tình đánh tứ tung, và số lựu đạn cay cũng đã đem xài mất khá nhiều. Chắc chắn tình trạng dẹp biểu tình còn phải kéo dài ít lâu sau ngày bầu cử, như vậy nhà nước trung ương không viện trợ kịp thì chắc chắn sẽ có thể

phải xài tới lựu đạn không cay, và loại này nguy hiểm vô cùng.

Nền dân chủ ở đây thật cay quá xá cơ.

Im lặng đáng ngại

Trong ngày bầu cử ở Sài Gòn đã không có một cuộc xuống đường rầm rộ nào, ngoại trừ một vụ đốt thùng phiếu ở chùa Giác Nguyên. Sài Gòn đã có một không khí im lìm đáng sợ. Phe chống đối mà linh hồn là ông Phó Kỳ dường như đã hoạch định nhiều kế hoạch rùng rợn, nhưng theo đa số dân chúng thì mọi kế hoạch phá hoại bây giờ sẽ chẳng đi đến đâu. Cựa quậy lắm thì chỉ có trầy vảy. Ông Tổng Thống khi đi bầu cử cho mình đã chẳng nói rằng, xuống đường phản loạn, gây rối là ông đẹp, đẹp thẳng tay dù cho kẻ cầm đầu cuộc xuống đường đó là ai.

Quá khứ chứng minh cho hiện tại, năm 65, 66 những cuộc xuống đường của phe Phật giáo Ấu Quang đã bị chính phủ của người nghèo do ông Kỳ lãnh đạo đánh tan tành, đánh tới bởi hoa lá và phải đầu hàng không kèn không trống. Năm sáu năm trước ông Kỳ cho đẹp biểu tình, và bây giờ những đốm biểu tình do ông Kỳ tổ chức, khích động bị ông Thiệu dẹp, đúng là cái vòng lẩn quẩn ở cái cõi đời này mỗi người đều có một thời, và cái thời bây giờ là thời của ông Thiệu.

Rét

Nhiều tờ báo được gọi là đối lập trong mùa trăm hoa đua nở đã nở ra viên đạn trái phá để pháo kích ông Tổng Thống tới bờ, nay sau ngày bầu cử thì trăm hoa sẽ chỉ nở ra hoa cúc vạn thọ và các báo đối lập bắt đầu rét. Càng chơi càng lỗ, tịch thu hồi có mà in bạc giả may ra mới khỏi sập tiệm, còn không sập muộn cũng sẽ đi về xứ nghĩa trang.

Tin đồn chắc là tin vịt, thì sau bầu cử ít ra có cả 500 mạng ký giả sẽ bị đi ngủ ấp ề cái tạo tư tưởng, để lật xác, tinh thần, 400 ký giả, khiếp ở đâu sao mà ra nhiều quá thế, con số đó thực ra chỉ đáng ngạc nhiên với các ký giả chuyên nghiệp đang sống bằng nghề cầm bút thôi, chứ với hai nghiệp đoàn ký giả thì con số đó còn quá ít. Chỉ riêng nghiệp đoàn ký giả Việt Nam của ông Tạ Anh Thương Hoàng đã trên 500, còn nghiệp đoàn ký giả Nam Việt của ông Nguyễn Kiên Giang cũng tới trên 400, vị chi 1000 chẵn. Thời này là thời loạn báo, nên ký giả nhiều hơn ruồi.

400 ông ký giả sẽ đi nghỉ mát, chẳng hiểu trong đó có những ai, nên anh nọ khoác hoa danh dự cho anh kia, và anh nọ cũng teo bở nó cả bu đi.

Yên chí đi các người bạn đồng nghiệp, chỉ có phe Cộng Sản mới có trò trăm hoa đua nở để nhử đi những cây hoa không phải là hoa vạn thọ, còn chế độ ta tự do, dân chủ cơ mà. Chính Tổng Thống ta đã chỉ nói là: đất nước ta đâu có thiếu dân chủ mà họ thành lập những phong trào gọi là tranh thủ dân chủ. Các bạn không tin à, cần thận nghe, không tin Tổng Thống là vi hiến; là phản bội quốc gia; âm mưu lật đổ chế độ đó, tội này đáng cho đi nghỉ mát...chứ không phải tội đã chỉ trích ông Tổng Thống trong thời gian ông tranh cử đâu.

Chắc sẽ phang nhau

Khi Thiên Khôi viết bài này thì đúng 3-10, và bài phải đưa sấp chữ vào sáng 4-10, mà ngày 4-10 là ngày Hạ viện mới họp phiên đầu tiên khi mà Hạ viện cũ chưa hết nhiệm kỳ. Một bản thông cáo của văn phòng Hạ viện cũ nói các dân biểu cũ không được đi họp, vì họ đã họp đủ các phiên họp rồi. Nhưng chắc chắn các dân biểu cũ, nhất là những dân biểu thất cử đời nào chịu, như vậy vẫn có quyền tới Hạ viện để họp. Có lẽ đã biết trước như vậy, nên phòng an ninh Hạ viện đã phải thể đi dự phiên họp cho các dân biểu mới, ai không có thể đứng hàng vô, cái lệnh thì ăn dúi cui ngay. Nhưng các dân biểu cũ đâu có ngán dúi cui và họ sẽ đi họp, và sẽ chửi văng mạng, như vậy cảnh xô xát chắc chắn phải xảy ra có khi đi tới đổ máu.

Hạ viện sáng 4-10 được canh phòng cẩn mật còn hơn bao giờ hết. Chờ xem.

CẢM CÚM — SỢ MÙI — NHỨC ĐẦU

— NHỨC RĂNG — ĐAU NHỨC

BẮP THỊT

HÃY UỐNG

RHUMEX

(Bán tại các nhà thuốc tây)

Nhãn Hiệu Con Voi

Có bán tại các nhà thuốc tây

Biếng ăn ! Mất ngủ !

HÃY UỐNG :

SIROP RÉACTIN (Beta)

— ĂN NGON — MAU ĐÓI

— LÊN CÂN NHANH CHÓNG

— DỄ NGỦ YÊN LÀNH

— TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

(SOM BYTICGP)

ba
tòa
ông lớn

TIỂU NGỌC

Người dân đen
cầm cần

Tết Nhi Đồng

Đã từ lâu lắm các thiếu nhi Annamta rất khoái tí ngày rằm tháng Tám. Thuở trời đất còn chưa nổi cơn gió bụi, ngày Tết trung thu thường thường các em nhi đồng được thưởng thức một màn bày cỗ và múa sư tử bằng thích. Trên bàn bày cỗ Trung thu ngoài những lồng đèn hình con cá hóa long, con thềm thờ, đến con thỏ bông, các con giống sắc sỡ, nhân vật chính không thể thiếu của bất kỳ mâm cỗ nào là một ông tiến sĩ giấy và một mẹ sư Lã Vọng ngồi câu cá.

Ông tiến sĩ giấy này trông cũng hách si sáng ra giáng, «cũng cò cũng biển cũng cần đai, cũng gọi ông nghề có kém ai». Các cụ nhà ta ngày xưa vốn trọng khoa hơn hoạn, nên mới bày ông tiến sĩ chứ không bày một ông quan vào đây. Trọng khoa là có ý khuyến răn con cháu học hành nên người xử sự làm sao cho khác giống cầm thú. Nhưng con cháu làm đũa ngu si, thiên cận, tham lam lại đem các sở học của mình bề phở tá ba bằng tướng cướp, để đòi lấy chút danh vị, lấy chút cơm thừa canh cặn, khiến cho đất nước nghiêng ngửa, trảm họ đồ thán.

Cái tinh thần khinh bỉ hoạn, nghĩa là khinh bỉ sự ra làm quan, coi thường cái hư danh, được thể hiện qua ông Lã Vọng. Mẹ sư Lã Vọng trong mâm cỗ Trung Thu là một chú gà luộc, được mặc một chiếc áo tơi lá, đầu đội một chiếc nón lá dựng lên trong thế ngồi xồm hai cánh gà là hai cánh tay. Một chiếc cần câu được cắm vào một bên cánh gà, trông đúng điệu một người đang ngồi câu. Lã Vọng là một người có tài, nhất định không thêm ra làm việc nước với mấy thăng lem nhem. Phở tá mấy thăng lem nhem chỉ tở nát nước. Ngồi câu miết đến năm tám chục tuổi trời mới buông cần câu đứng dậy màn việc nước.

Cái danh của Lã Vọng cũng ở chỗ kiên gan, trì chí, nếu nóng nảy muốn «hy sinh» sớm hơn, chắc sư lữ đã bị bruler rồi. Và cũng vì thế, ông tiến sĩ giấy phải bày cạnh ông Lã Vọng. Phải có học cho nên cái giống người, biết điều hay lẽ phải. Rồi đem cái học đó ra mà hành. Nếu không đem được những điều hay lẽ phải ra mà thi hành thì chẳng thà cứ tà tà ngồi câu cá còn hơn, không đi đâu mà vội. Đừng soen soét biện luận quanh co, một rằng «hy sinh» hai rằng «hy sinh». Đừng đem cái sở học của mình mà lúc lên trời, lúc bảo đen, cái kiểu sủa sang sắc đẹp, để làm cần câu rom, câu xuất ngoại.

Từ ngày cuộc chiến tranh xảy ra triển miên dài dài trên đất nước, tục lệ bày cỗ Trung thu cũng biến mất. Ông tiến sĩ giấy và ông Lã Vọng là hai nhân vật hoàn toàn xa lạ đối với nhi đồng bây giờ.

Ngày rằm tháng tám được nhà nước chọn làm ngày nhi đồng quốc tế. Hàng năm, cứ đến ngày này nhà nước lại cho xe cam nhông chở một lô compa-nhi trẻ em vào vườn Tao Đàn, có năm hào hứng hơn thì các em được đưa về phủ đầu rồng, dâng nghe đức vua có đôi lời thân ái cùng các cháu. Các cháu được phát dăm ba cái bánh, được một cái lồng đèn, tham dự mấy màn văn nghệ côm, trong đó thế nào cũng có cái sự hát bài «Tết Trung thu, rước đèn đi chơi, em rước đèn đi khắp phố phường». Câu chuyện mà các em thiếu nhi nhớ nhất là câu chuyện thăng cuội ngồi gốc cây đa. Không biết cây đa này có phải cây đa công lý không.

Và không biết thăng cuội này có từ thuở nào. Chỉ biết rằng thăng cuội có thối xấu là hay nói dối ghê lắm. Đi nói dối cha, về nhà nói dối chú. Rút cục, thăng cuội bám vào gốc cây đa, nhờ cây đa đưa bổng lên cao, lên cao mãi, lên cao tận chín tầng mây, đột nhập vào cung Quảng. Tưởng rằng lên cao như thế là cả một sự thú vị tinh tang, ai để

cuội tạc đơn, vô cùng cô đơn trên ngôi cao ấy. Cũng tại tật nói dối và cũng tại sự phở tá rất chi là «đặc lực» của cây đa.

Rằm Trung Thu năm con heo, các thiếu nhi Annamta không được hưởng cái ngày nhi đồng quốc tế như mọi năm. Chẳng là, theo đúng hiến pháp chín nút cứu sinh và luật pháp quốc gia, ngày bầu cử Chánh Phó vương Annamta phải là ngày 3-10. Không thể là ngày khác được, dù bất cứ chuyện gì xảy ra. Trừ phi Mèo cúp viện trợ.

Nhà nước đệ nhị cộng huê vốn thượng tôn hiến pháp và luật pháp cùng minh, na noa xe na noa, ngày 3-10 có bầu là phải có bầu, đũa nào bảo không có bầu là tiếp tay cho Cộng sản.

Ấy thế là suốt mấy ngày trước tết Trung thu hết quan Hình Bộ thượng thư, lại đến chính đức kim thượng chỉ toàn nói đến chuyện luật pháp. Toàn những tội lệ tày đình, nghe ghê thấy mẹ.

Ngày 3-10 lại trùng vào ngày rằm tháng tám âm lịch, thành thử các trò về của trẻ con phải đi chỗ khác chơi, dành cái ngày «trọng đại của lịch sử» cái ngày «trọng đại của chế độ» cho các trò về của người lớn. Nhà nước bỏ tiền ra tổ chức những xe có chiêng trống, có múa lân có ông địa lác lác lư, có bích chương của liên danh Thiệu Hương độc hành, độc cử và độc diễn. Ngắm bích chương, đọc truyền đơn, xem tờ độc cử, âu đó cũng là những nét đặc biệt của cái tết trung thu năm con heo.

Các em nhi đồng không còn cái thú «rước đèn đi khắp phố phường» vì phố phường phải dành lại cho người lớn. Cho những màn biểu tình hoan hô độc cử cho những màn biểu tình đả đảo độc cử. Sư nói sư phải vãi nói vãi hay. Ai cũng cho rằng chỉ có mình mới hợp hiến và hợp pháp ra rít. Chỉ có mình mới yêu nước thương nòi. Không biết ngày xưa thăng cuội có lập luận trắng trợn và ngang ngược như thế không và không biết rằng ngày xưa người đời còn thuần phác có phải ai cũng mặc lừ thăng cuội cả không. Chứ như bây giờ thì ai phải ai trái cả nước đều biết. Đến cả các em nhi đồng cũng đều biết. Đừng coi đồng bào thân mến đều là con nít cả như thế. Nhảm quá.

Có điều đáng buồn là cho đến Trung Thu năm nay đã có biết bao nhiêu nhi đồng mới ngày nào còn rước đèn đi chơi giờ đây đã vác súng đi tác chiến hùng hục, có nhiều người đã được «hy sinh»; để cho những thăng cuội ngồi phây phây dưới gốc cây đa hốt bạc các và nói thánh nói tướng.

Không biết do bàn tay màu nhiệm nào sắp đặt mà cái ngày «trọng đại» của nền dân chủ pháp trị Annamta, tức là ngày bầu cử Chánh Phó vương lại trùng hợp vào ngày rằm tháng tám. Ngày của chú cuội. Ngày của cây đa. Báo hại các em nhi đồng mất một ngày vui rước đèn đi khắp phố phường. Giờ đất này tùm năm tùm ba đi khắp phố phường là vi phạm nền an ninh quốc gia, ăn phi tiền và lựu đạn cay là cái chắc, lại còn bị hốt lên xe cây là đàng khác.

Còn về phần người lớn cũng nên hiểu rằng ngày rằm tháng tám là ngày của thăng cuội, ngày của cây đa (không biết có phải cây đa công lý không), cho nên kết quả của cái sự bầu bí vào ngày này dù nó có ra sao cũng đừng ngạc nhiên.

Hiến pháp chào đời vào ngày 1-4, ngày cả tháng Tư, ngày chuyên về mục sáo. Bầu cử Chánh Phó vương ấn định vào ngày rằm tháng Tám, ngày của chú cuội, chuyên môn nói dối, nói phét. Ai bảo làm những việc trọng đại lại không chọn ngày, thiêng thử gặp toàn chuyện róc rỏ. Chán mớ đời.

Oan ơi ông Địa

Sở Hát Đè Nghệ thuật đã phọc mê bu tích hăng tin hóa tốc với lý do là «loan tin thất thiệt, gây hoang mang dư luận làm xáo trộn an ninh quốc gia và trật tự công cộng» nhưng ác 1 nổi là tin của THT đưa ra lại đúng 100% còn xác đáng hơn cả những tỷ lệ bầu cử do Trung tâm tuyên cử phát ra tía lia. Bởi lẽ cái vụ một viên chức của Phủ Phó tên là Trần Văn Cẩm Xuân quả có bị ám sát hụt vào đêm 27-9 tại Gò công và nạn nhân có thương tích đáng hoàng.

Ủi giào! những cái sự ám sát mí giết người ở xứ này đâu có chỉ là quan trọng mà phải ngàn. Ngày chó nào mà chả có người chết. Và cứ việc điều tra rồi hiểu hệ Cộng Sản mưu sát, khó khăn gì đâu. Đóng cửa hãng của người ta mà làm chi.

Uýnh luôn ca gia nô

Gia nô thì uýnh theo gia nô! Thừa đó là trường hợp cay đắng của hãng tin TSM vừa bị rút giấy phép.

Từ bấy lâu nay TSM vườn bị mang tiếng là người của chính quyền, nhưng thực tế theo bọn Con Ong biết, họ phải đi xin từng gram giấy, từng đồng bạc để sống, nhưng vẫn giữ vững bản chất anh hùng «rom» là giữ vững lập trường QG. dưới hình thức nâng bi chế độ đôi khi gần như tro trên.

Buồn cười nhất là 1 ngày trước khi xảy ra vụ khóa miệng, bọn TSM, đã cùng thi đua với AFP, gồng mình tiên đoán ngày 3-10 sẽ có 75 phần trăm tổng số cử tri trên toàn quốc đi bầu, bắt chấp lời kêu gọi của các vị lãnh đạo tinh thần từng thể hiện qua các bản tuyên ngôn, tuyên cáo được thành biến mới đây. Làm cho đài tàng hình, tàng thanh của nhà nước tối ngày trích đọc cho cả nước nghe.

Nhóm Con Ong có đôi lời khuyên bảo rằng: từ nay nên thay đổi đường lối đi, để bụng khỏi đói và dư luận trong làng khỏi kết án vì thái độ không thức thời kể trên đồng thời cũng xin cảnh giác những ai có lập trường như bọn TSM hãy lấy đó làm gương.

Lái xe cán sĩ quan VN mà DO CHỤY

TUYÊN ĐỨC 3-10 (TMN) — Thông tin viên địa phương vừa gửi tin về cho biết hiện nay dư luận đồng bào tại thị xã Dalat đang xôn xao và phẫn uất trước vụ một viên chức Hoa Kỳ cán 1 sĩ quan Việt Nam mà còn tỏ thái độ hống hách.

Được biết vào hồi 21 giờ 30 ngày 26-9 vừa qua, một chiếc xe Ford màu trắng số T. 27146 do ông Lawrence Flood (giám đốc Hội Việt Mỹ Dalat) chở 1 cô gái VN chạy như bay từ dốc Hồ Xuân Hương khu chợ Hòa Bình. Xe này đã đụng vào Thiếu Tá Phạm Văn Ngọc (khóa sinh khóa 12 trường CT Chính Trị) làm ông văng lên mũi xe rồi cắm đầu xuống đường ngay trước Hội Trường Hòa Bình. Máu từ mõm mũi và lỗ tai Thiếu Tá Ngọc chảy tràn lênh láng.

Chiếc xe Mỹ cán người xong bỏ chạy luôn. Đồng bào qua đường thấy vậy tri hô lên ầm 1. Xe tuần cảnh đuổi theo bắt được ông Giám Đốc Hội Việt Mỹ Dalat đưa tới nơi xảy ra tai nạn. Nhiều quân nhân và đồng bào vây quanh xe Ông Mỹ này với nỗi căm phẫn tràn đầy. Họ đòi đốt xe và thanh toán Ông Mỹ cùng cô gái VN đi theo ông ta. Tuy nhiên nhờ sự can gián của hai người bạn đồng hành với Thiếu Tá Ngọc là nhà báo Dương Hùng Cường và Trung Úy Kinh, đồng bào mới để yên cho cơ quan hữu trách làm việc.

Mặc dù được 2 bác sĩ Hoa Kỳ và BS Hoàng ngọc Địch tận tình cứu chữa, nhưng Thiếu Tá Ngọc vẫn mê man trong cơn đau đớn. Hiện nạn nhân đã được trực thăng chuyển ra bệnh viện Cam Ranh cứu chữa.

Những vết thương nặng như thế, e rằng Thiếu tá Ngọc sẽ không được chết anh hùng ngoài trận địa mà chết tức tưởi vì bánh xe của Mỹ.

Đố chơi đố chọc

Vì cuộc Đố Chơi tuần này diễn ra sau ngày 3-10 nên cả 4 toán không ai bảo ai đồng loạt đổi tên cho nó gọi là... danh chính ngôn thuận!

Ban tổ chức đồng ý, 4 toán chui vào hậu trường, một lát sau trở ra với y phục mới lạ, và các băng hiệu cũng mới toanh, đọc lại thì thấy:

— TÀI GÀU GÂN (trước là Self Service)

— KHĂN GÓI QUẢ MƯỚP (trước là Vira Rún Vira Đeo)

— IM LẶNG LÀ VÀNG (trước là Ngậm Miệng Ăn Tiên)

— TIỀN MẮT TẬT MANG (trước là Đạo Diễn Hạch),

Lý do thành công

HỎI: Cuộc "độc diễn 3-10" vừa thành công vĩ đại. Xin quý vị hãy cho biết lý do?

TÀI GÀU GÂN: Lý do rất giản dị, đại đa số nhân dân ta đã được quý vị đầu tinh thể hiện dùm tinh thần chống cộng đến đêm triệt để ủng hộ nhạc khúc Bốn không bằng cách đi bầu đông nhất thế giới. Bầu đúng nhất Đông Dương và cử xứng nhất Sài Gòn.

KHĂN GÓI QUẢ MƯỚP: Lý do là bầu cử bằng dùi cui và hơi cây thì hết sây rồi còn chẻ vào cái chỗ nào được nữa?

IM LẶNG LÀ VÀNG: Thôi xin quý vị cho tui tui được miễn trả lời trong cái giai đoạn khó khăn này. Để mai một tui tui sẽ ra tuyên cáo.

TIỀN MẮT TẬT MANG: Tháo khoán cả 7 chịch Tề tiền Đôn mà không thành công vì đại thì có nước đi theo cổ Tồng tồng cho rồi!

BAN GIÁM KHẢO: Cả 3 Toán Tài Gâu Gân, Khăn Gói Quả Mướp và Tiền Mắt Tật Mang cùng đúng:

mỗi toán 2 điểm. Riêng toán Im Lặng Là Vàng bị phạt 1 điểm về cái tội lười biếng nhút nhát, có miệng ăn mà không có miệng nói.

Ti lệ bỏ phiếu cao thế?

HỎI: Tại sao kỳ này có tới 80 phần trăm cử tri đi bỏ phiếu, nhiều tình lại còn trên 90 phần trăm nữa?

TÀI GÀU GÂN: Nhờ ơn trên, các ông đầu tinh trả bài sựa quá, ngoài cả sự mong muốn của trung ương.

KHĂN GÓI QUẢ MƯỚP: Mẹ kiếp! Chẳng qua cũng chỉ vì muốn ôm chặt lấy cái ghế, nếu không thì là thêm được gần thêm một cái lon.

IM LẶNG LÀ VÀNG: Dù sao cũng nên tội nghiệp họ, nếu không trả lời đúng bị đi chỗ khác chơi thì sao?

TIỀN MẮT TẬT MANG: 90% còn là yếu. Lẽ ra phải "chăm phần chăm" trên toàn quốc mới được gọi là thành công. Kỳ bầu cử Nhà Hát vừa qua, có nơi 102 phần trăm, đã chết ai chưa?

BAN GIÁM KHẢO: Tiền Mắt Tật Mang nhận xét tinh vi, 5 điểm toán Khăn Gói Quả Mướp bị phạt 2 điểm về thái độ quá bị quan!

Sao lại im lặng như tờ?

HỎI: Tại sao các phe chống bầu cử trước ngày 3-10 chống dữ thế, mà đến đúng ngày 3-10 lại im lặng như tờ?

TÀI GÀU GÂN: A, tại vì chỉ có Cộng sản mới chống phá bầu cử 3-10, mà Cộng sản thì cho ăn kẹo cũng chẳng dám thò đầu ra. Ra là bị "võ" liền!

KHĂN GÓI QUẢ MƯỚP: Lạ thật, kít gà ngon thế mà sao xúi mãi không thấy tui trẻ nó đóp dùm.

IM LẶNG LÀ VÀNG: May quá, nếu tui này hung hăng sớm một chút có phải là bị hổ không?

TIỀN MẮT TẬT MANG: Hay thật chương lực của "đồ la" quả thật là vô địch thế giới, hóa giải được mọi chuyện rắc rối.

BAN GIÁM KHẢO: Tài Gâu Gân nắm vững tình hình của phe chống đối hơn hết 5 điểm!

Cụ nào ngon?

HỎI: Hai cụ chủ tịch Thượng, Hạ bộ vừa mới "đá" nhau một phát; Cụ nào ngon?

TÀI GÀU GÂN: Cụ Hạ bộ ngon hơn chứ! dám đứng về phía dùi cui, lựu đạn cay trong lúc này mới thật là ông già chịu chơi.

KHĂN GÓI QUẢ MƯỚP: Cụ Thượng bộ ngon hơn, vì không ngán sợ oai linh của Đức thánh Trần, hơn nữa phe ta ít người mà lại nói là đáp ứng được nguyện vọng toàn dân!

IM LẶNG LÀ VÀNG: Cả hai ông cùng ngon cả vì kẻ thì trung quân, người ái quốc, bên tám lạng, bên nửa cân, ta chớ nên trọng bên nào, khinh bên nào.

TIỀN MẮT TẬT MANG: Cả hai cùng chẳng ngon chút nào người ta đạo diễn một đàng, diễn xuất một nẻo, làm "chư rơ" hết trơn hết troy!

BAN GIÁM KHẢO: Im Lặng Là Vàng bày giờ mới có được một lời đáng đồng tiền bát gạo: 5 điểm!

Sẽ rút lui ngay?

HỎI: Ông "Độc diễn" bữa đi bỏ phiếu cho mình có cam kết, sau khi tái đắc cử năm bại thán hay vài năm mà có Hòa Bình là sẽ rút lui ngay. Chuyện đó có thể xảy ra chăng?

TÀI GÀU GÂN: Rút chứ! Trừ phi các đại diện dân cử lại gửi kiến nghị tới tập yêu cầu ngòi lại, lúc đó sẽ xét sau..

KHĂN GÓI QUẢ MƯỚP: Còn lâu mới rút. Lúc đó thiếu gì lý do khác để ngòi lại, tí dụ như: có được Hòa bình rất dễ; giữ được hòa bình còn khó hơn.

IM LẶNG LÀ VÀNG: Cái đó là quyền của người ta chứ! Minh xía vô rồi người ta buồn mình sao?

TIỀN MẮT TẬT MANG: Cần gì phải chờ tới khi có Hòa Bình, bộ trước khi có Hòa Bình không được ư?

BAN GIÁM KHẢO: Khăn Gói Quả Mướp nói nghe được 5 điểm! Tiền Mắt Tật Mang bị phạt 2 điểm về cái tội bói ầu.

Tối viện... tuyên cáo

Ngày 22-9-71, TNV ra tuyên cáo chống lại màn độc diễn 3-10. Bản tuyên cáo ấy được dân chúng hoan nghênh quá xá, vì ít nữa ra, cũng giải đúng chỗ ngứa, đáp lại kỳ vọng của dân chúng. 11.N.V đã hoàn toàn bất lực, có cũng như không, vì con kỳ đã Nguyễn bắt Lương cầm mũi, và vì bon gia nó quá đông, nên phải cầm mõm như hến. Nhưng Tối viện lại cũng im hơi lặng tiếng!

Ngày 30-9-71: Tối viện ra tuyên cáo. Bọn đầu bếp CO bỏ cả nồi niêu soong chảo, chạy tìm cho được bản tuyên cáo, vì cứ tin chắc có liên hệ đến màn thủ dâm 3-10 này! Nhưng làm to! Các cụ Tối viện chỉ xin Sếp tuyên cáo cách chức hay ít ra thay thế 3 Tỉnh trưởng Bình Thuận, Vĩnh Bình, Bạc Liêu. Bọn CO không chút bèn vục mảy cha nội đó, nhất là trong số đó có lão "hoàng thân" nổi tiếng hung thần. Nhưng dân chúng (có nhiên kể cả bọn trời đánh CO vì bọn CO chỉ nói tiếng nói của dân chúng), đều thất vọng lớn, vì cứ tưởng các cụ Tối viện đem Hiến pháp, luật pháp bản đến đại cuộc khủng hoảng chính trị do cuộc thủ dâm 3-10 gây ra, nào ngờ các cụ chỉ tuyên cáo liên hệ đến 3 Ông đầu tinh lẽ!

Bọn C.O. còn nhớ, cũng ngày 22-9-71, Thượng nghị viện đã ra thêm một Tuyên cáo thứ hai, phủ nhận giá trị của cuộc bầu cử 13 tỉnh, vì có gian lận trắng trợn, như Bình Thuận, Trà Vinh, Bạc Liêu, Biên Hòa v.v. và yêu cầu Hành pháp cách chức các đầu tinh. Chắc nay các cụ Tối viện muốn hành động theo đường lối đó? Nhưng bọn C.O. tuy dốt luật, vì không phải luật gia, cũng ráng thuộc lòng Hiến pháp (vì nhận thấy lúc sau này, Hiến pháp hay bị cưỡng dâm quá sá!) và nhận thấy rằng, điều 39 khoản 5 Hiến pháp, giao cho Quốc hội "thẩm quyền kiểm soát Chính phủ trong việc thi hành chính sách quốc gia". Vậy thì, hai bản tuyên cáo của thượng nghị viện cùng ngày 22-9-71, liên hệ đến màn độc diễn 3-10 và bầu cử Hạ viện vừa qua đều nằm trong thẩm quyền khuyến cáo Chính phủ, nếu nhận thấy những sự việc ấy làm nguy hại cho chính sách quốc gia. Nói tóm lại, "đó là nghề của chàng mà".

Còn các cụ Tối Viện thì điều 76 và 81 của Hiến Pháp, chỉ ủy nhiệm cho các cụ quyền Tư pháp mà các cụ phải ráng giữ cho "độc lập" (danh từ này chính Hiến pháp đã ghi rõ, bọn CO không thêm bớt). Vậy sao các cụ Tối viện không xử dụng thẩm quyền đó chẳng hạn như chiếu điều 13 Nội qui của Tối viện cụ Chủ tịch giao cho một thẩm

phán mở cuộc điều tra, nếu cần rồi mạnh dạn truy tố 3 ông đầu tinh phạm pháp đó ra Tòa? "Chơi" luôn cả "hoàng thân" nữa kia. Chứ tuyên cáo mà làm chi, vì thẩm quyền của các cụ khác với thẩm quyền của Thượng viện: Tòa chỉ truy tố và trừng phạt chứ không ra tuyên cáo liên hệ đến một sự phạm pháp.

Nói về sự phạm pháp bọn C.O. cũng théc méc thêm: Về Tỉnh Bình Thuận bản tuyên cáo của Tối Viện hải tội ông Tỉnh trưởng đã "rút tất cả nhân viên cảnh sát phục vụ tại Tòa án làm cho, an ninh các thẩm phán xử án bị đe dọa trầm trọng" « Nhưng thưa các cụ nếu bọn C.O. không làm thì không hề có điều luật nào bắt buộc Tỉnh (hay Hành pháp phải đem cảnh sát! qua làm vệ sĩ cho mấy ông Tòa, Cảnh sát thuộc quyền Hành pháp và Trường ty cảnh sát, với tư cách phụ tá Tư pháp Biện lý cuộc, có thể cho ông Biện lý tạm xử dụng cảnh sát, cũng cho việc công chứ không phải việc tư, cho cả nhân ông ấy được.

Nếu Tỉnh có biệt phái cảnh sát cho ông Chánh án hay Dự thẩm thì cũng chỉ do hảo tâm của tỉnh mà thôi, chứ chẳng có gì bắt buộc cả. Nếu Sếp phúc như hỏi các cụ: điều luật nào vì theo Hiến định, các cụ áp dụng luật), bắt buộc cảnh sát phải phục dịch cho các thẩm phán hay Tòa án? các cụ sẽ trả lời ra sao? Và chẳng, nếu các thẩm phán xét xử công minh, như Bao công tái thế, chỉ biết tôn trọng quyền lợi của đại chúng, không vì quyền lợi riêng tư, không sợ một áp lực của bất kỳ ai, thì đại chúng tất nhiên đứng về phía vị thẩm phán có can đảm, có lương tâm, hà tất phải cần đến vệ sĩ?

Theo bản tuyên cáo, thì ông Tỉnh trưởng Bạc Liêu "đã ra lệnh phong tỏa tòa án với mục đích làm cho các ứng cử viên thất cử và các cử tri không thể nạp đơn khiếu nại trong thời gian luật định". Như vậy, ông đầu tinh Bạc Liêu đã quả tang phạm pháp vì phạm điều 44 luật 007/71 rồi. Sao các cụ Tối viện không xử dụng thẩm quyền của các cụ, thẳng tay truy tố ông hoàng thân này ra tòa, để làm gương cho kẻ khác! Theo báo chí ra ngày 5-10-71, thì y đã bình phẩm bản tuyên cáo của các cụ, "vẫn không đáng để ông lưu tâm"!

Cũng theo bản tuyên cáo, thì ông đầu tinh Vĩnh Bình phải chịu trách nhiệm về hành vi gian lận của

địa ngục môn

ông phó quận Tiền Cần. Bọn CO vẫn théc méc: có những 13 tỉnh mà TV đã tố cáo là có gian lận trắng trợn trong cuộc bầu cử HV vừa qua, vậy theo nguyên tắc đó, Tối viện cũng phải đề nghị cách chức luôn các ông Tỉnh trưởng của 13 tỉnh ấy. Và cần phải đi xa hơn nữa, đặt hẳn vấn đề trách nhiệm của ai làm Sếp Hành pháp...

Mặc dầu các cụ Tối viện đã im hơi lặng tiếng không hề lấy Hiến pháp, luật pháp ra mà tuyên cáo tuyên kiết gì cho quốc dân biết về màn độc diễn 3-10 vừa qua, nhưng đến giờ phút này bọn CO vẫn chưa mất hết hy vọng vào các cụ (mặc dầu các cụ đã cho dựng sẵn bảng phong thần trong sân cỏ của trụ sở Tối viện, và anh thợ mộc đã tề lợi giờ lúc vừa dựng xong bảng phong thần ấy, và chẳng biết đó là diêm gì?) Bọn trời đánh CO chưa mất hy vọng vào Tối Viện vì 2 lẽ:

1) Cụ Chủ tịch Linh, đầu sao cũng phải khác với Nguyễn bắt Lương, xuất thân thư ký đồn điền cao su Bù đốp, và các thẩm phán Tối viện, đầu sao cũng phải khác với bọn gia nô bên HV.

2) Tối viện vừa rước các Cao tăng từ AQ đến để cúng cô hồn, trừ âm khí.

Vì những lý do ấy, bọn C.O tin rằng Tối viện sẽ lấy lại sự sáng suốt trong lúc xét việc họ 9 thức hay bác bỏ một cuộc bầu cử không hề có Ủy ban vận động trung ương luật định. Dân chúng đang chờ đợi Tối viện, không phải cho ra 1 tuyên cáo, mà là sự áp dụng đúng đắn điều thứ 24 khoản 2 của Luật 009/71 theo đó thì liên danh ứng cử viên được nhiều phiếu nhất sẽ được tuyên bố trúng cử. Được nhiều phiếu nhất so với liên danh khác, bọn C.O tuy dốt luật thật, nhưng cũng đủ lý trí để hiểu ý nghĩa sơ đẳng đó.

ĐỀ TÊ phụ trách

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI ĐI

Thầy bói

Trong ngày độc cử trọng đại nhà chí sĩ Trần Văn Hương đã cương một câu rất xuất sắc. Khi đến trường tiểu học Trần quý Cáp mần bồn phận của một ÚCV trong liên danh độc diễn "Dân chủ" một nhà báo mần cho cơ quan ngôn luận của ÚCV chính thức đã chờ sẵn đi một đường phông vấn yêu cầu ông già (hết) gần tiên đoán xem liên danh Dân chủ sẽ đắc cử hay không và được bao nhiêu phần trăm phiếu "Già Hương" lúc đầu nói "Làm chính trị chỉ tiên liệu chứ không tiên đoán. Vì tiên đoán là công việc của thầy bói".

Thi nhân tác giả văn thơ đề đời "Ngồi rờ gãi háng dái tăng tăng" thiệt khéo vẽ vờ. Tiên liệu hay tiên đoán thì cũng rứa, chứ khác nhau ở cái khổ nào? Cả hai từ ngữ này đều phát hiện trước một việc xảy ra trong tương lai chứ đâu phải là quên nhớ lại quá khứ hay ăn quần quanh cái cối xay hiện tại?

Nhà chí sĩ Trần Văn Hương là một hình ảnh thiệt rõ ràng cho câu thơ "Si khí rứt rề gà phải cáo". Nhưng sự rứt rề chỉ là rứt rề của sĩ khí, còn các lãnh vực khác, nhà chí sĩ tỏ ra rất mạnh dạn. Về đường quan lộc, nhà chí sĩ đã mạnh dạn mần tề tương cho một tướng quân mà vì nhu cầu tranh cử cách đây 4 năm, nhà chí sĩ đã chỉ trích không tiếc lời. Sau khi được cảm ơn khỏi chức tề tướng, chí sĩ mạnh dạn làm cố vấn cho Phủ Đâu rồng. Nói theo Corneille "tài không đợi tuổi" là trật lất, vì tuổi nhà chí sĩ càng cao, công danh lại càng rộng mở thành thang. Chí sĩ bèn bước thêm bước nữa "mạnh dạn" ra ứng cử Nghị sĩ. Vào được Thượng viện, công việc của chí sĩ rất nhàn hạ suốt ngày vẫn chỉ là "gãi háng" nhưng hình như dái nhà chí sĩ bắt đầu hết "tăng tăng" rồi. Thiệt là tuổi hạn im lìm! Mần nghị sĩ, chí sĩ chỉ biểu diễn được một công trình đề đời, là họp báo tố Huê Kỳ không chịu yểm trợ tại Hạ Lào và khen hình quân Lam Sơn 719 là thập phần mỹ mần. Mần nghị sĩ vừa được một niên, chí sĩ lại "mạnh dạn" ra ứng cử PTT chính thức. Nhà chí sĩ leo lên chiếc ghế PTT là cái chắc. Xin có lời chào mừng tân PTT.

Đề Tê chỉ tiêc là khi mần được chức lớn, nhà chí sĩ lúc nào cũng đeo một chiếc kiếng đen giống một ông thầy bói chính hiệu con nai vàng, như tình ngoài mặt làm ngơ không biết tới dư luận bốc thổi ông những gì.

Chính vì sự ám ảnh của chiếc kiếng đen thui này mà nhà chí sĩ kiêm thi nhân mới mần công cương càng "làm chính trị chỉ tiên liệu chứ không tiên đoán, vì tiên đoán là công việc của thầy bói".

Theo ý Đề Tê, việc chí sĩ bỏ chức nghị sĩ leo lên chức PTT là mần PTT chứ cũng không phải là mần chính trị. Vì nếu thiệt sự mần chính trị là tiên liệu thì còn khuya tân PTT công huê Giao chỉ mới biết mần chính trị?

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI ĐIẾC

Tuyên cáo

Cuộc bầu cử độc diễn vốn là điều bất thường cho nên các cách phản ứng cũng rất bất thường. Bất thường đến nỗi có thể coi thái độ của mỗi phe như đối thoại với người điếc, một thứ điếc hạng nặng, dư luận có giúp cho cái máy nghe cũng vô ích.

Sự bất thường mà Đề Tê nói tới ở đây là "chiến tranh tuyên cáo" của cả ba cơ quan công quyền theo đúng thứ tự trong hiến pháp 9 nút: Lập pháp (thượng viện) Hành pháp và Tư pháp.

Mở đầu, ngày 22-9. Thượng viện ra một bản tuyên cáo chế độc cử là không hợp hiến và kêu gọi các thẩm quyền hiến định hãy xúm nhau vào mà gỡ rối cho chế độ vì theo bản tuyên cáo, tình trạng này mà tiếp diễn, chế độ có cơ sẽ đi ở tờ bưng. Hành pháp lấy đó làm điều bất như ý nên tuyên cáo của Thượng viện vẫn còn chưa ráo mực, ngay bữa sau 23-9, Chánh phủ bèn ra một tuyên cáo phản hồi chế sự biểu quyết của các ông Nghị. Ngoài phản ứng chính thức, Hành pháp còn tung nhiều chương phỉ hời ngoại mục khác mần lời cho các nhân vật cỡ lớn của chế độ như nhà chủ tịch Bá Lương, nghị sĩ Rùa Vàng v.v.. để bắt bẻ Thượng Viện và Chánh phủ vẫn còn chưa phân thắng, bại, đến lượt Tối Cao Pháp Viện cũng nhảy vào ra tuyên cáo.

Ngày 1-10 (chỉ trước ngày bầu cử độc diễn 2 bữa), các quan tòa tối cao đã họp đại hội đồng ra ngay một tuyên cáo đòi TT thay thế 3 quan đầu tỉnh Vinh Bình, Bạc Liêu và Bình Thuận. Các tòa đã hải tội 3 quan tỉnh trưởng vừa kể là "đả miệt thị tòa án và khinh thường luật pháp quốc gia".

Tuyên cáo của Tối cao Pháp viện là một sự kiện rất bất thường không thấy Hiến pháp và luật số 007/68 ngày 3-9-1968 minh thị. Vì tuyên cáo chỉ là một hình thức yếu su, cũng lắm chỉ có thể gây một dư luận nào đó chứ không có tính cách cưỡng hành như những phán quyết nhân danh một cơ quan tài phán tối cao. Hơn nữa các tội trạng của các quan đầu tỉnh đã rành rành: miệt thị tòa án và khinh thường luật pháp quốc gia đều đã được luật dự liệu các chế tài. TCPV cứ việc chiếu thẩm quyền của mình mà hành xử cho đàng hoàng việc gì mà phải gửi tổng thống một tuyên cáo đòi cách chức?

Kết quả của bản tuyên cáo trật đường rầy hết sức thể thâm! Bằng cớ là khi đến bỏ phiếu cho LD Dân chủ tại tòa Đò chánh, khi trả lời một câu hỏi của báo chí, TT Thiệu đã nói không úp mở là chưa buồn xét đến tuyên cáo của TCPV!

TT Thiệu đã có lý khi tuyên bố như vậy, vì điều 81 Hiến Pháp có minh thị là TCPV có "thẩm quyền phán quyết" chứ có quy định cơ quan tư pháp Tối Cao này có "thẩm quyền tuyên cáo" khi nào đâu?

Đề Tê chỉ ngại là TCPV sẽ coi tuyên cáo ngày 1-10 là một tiền lệ, khi kiểm soát tính cách hợp thức của cuộc độc cử TT, PTT và tuyên bố kết quả cũng ra một tuyên cáo thì hơi phiền!

ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI CÂM

Thông điệp

Trong việc đối thoại, nói chuyện với người câm là vất vả hơn cả. Nói theo một từ ngữ thơ: sự, khi đối thoại với người câm người đối thoại trở nên độc diễn và chẳng ai buồn đáp ứng!

Cũng vì độc cử mà nhi đồng VN năm nay đã ăn một tết trung thu "độc diễn". Mỗi gia đình trở nên một vở ốc sên, trẻ em đón trăng rất lặng lẽ! Không có trăng rằm như mọi năm, cũng thiếu luôn cả bản thông điệp của Tổng thống gửi các cháu nhi đồng thân mến.

Như vậy là nhi đồng VN đã bị bỏ quên chỉ vì nhu cầu độc cử (chứ không phải tranh cử), Và cứ 4 năm một lần, trẻ con VN sẽ lại ăn một trung thu không thông điệp. Đề Tê xin mạnh danh đó là "chुक kỳ danh vọng".

Các "cháo" nhi đồng cũng không nên lấy đó buồn. Lý do cũng chỉ vì "các cháo" hãy còn nhỏ quá, chưa phải có thể cử tri, chưa đến tuổi đi bầu. Vì phạm là cử tri, các em sẽ nghe số thông điệp theo công thức "trọng n", chừng nào các em thủng lỗ nhi mới thôi!

Vết son

Khi đến tòa đò chánh bỏ phiếu, TT Thiệu đã khen độc cử "là điển son không những cho chế độ mà của cả một quốc gia, một diêm son lịch sử".

Như vậy là lịch sử An Nam nhờ TT hy sinh mà thêm một vết son.

Đề Tê không rõ lịch sử ta đã có bao nhiêu vết son rồi, và đó là những vết son nào? Bạn đọc nào rành sử có thể gửi thư chỉ vẽ, xin hậu tạ.

Chào mừng Tân TT và Phó TT

Kể ra lời chào mừng trang trọng như rứa mà đi vào mục này cũng hơi bất tiện nhưng xét cho cùng, trong mục "Đối thoại với người câm", những lời chào mừng xét ra vẫn an toàn hơn, đỡ bị phản đối.

Trước hết, xin chào mừng TT. Cũng vì muốn tô một vết son cho lịch sử (sic) mà TT đã rất vất vả và khó nhọc. Chỉ riêng khoản lên TiVi vừa nói chuyện với tư cách ÚCV TT vừa với tư cách TT cũng đã ăn đứt bất cứ một đạo kép sáng giá nào được coi là ăn khách nhất hiện nay. Nhân tiện, Đề Tê xin có lời mừng vị đệ nhất phu nhân luôn. Cũng vì chồng con mà phu nhân cứ phải đi vào miệt Chợ lớn khăn vải ông Quan công và tặng chân dung TT cho các sư sãi trụ trì hoai. Đề Tê chỉ lo dùm đệ nhất phu nhân. Vì nhu cầu độc cử, TT mãi phân biệt giữa hai tư cách ÚCV và TT. Bầu cử xong xuôi, mỗi khi phu thê thủ thi, không biết sẽ còn hai tư cách nữa hay không?

Đề Tê cũng có lời mừng tân Phó Tổng Thống. Con đường quan lộc của tân PTT được xem như nhất nước rồi. Bất cứ miếng dính chung nào ngon lành nhất chế độ, chí sĩ cũng chịu khó nếm qua: từ tề tướng, cố vấn, nghị sĩ rồi đến nay là PTT.

Chức tuy có to, nhưng cứ phải trôi sụt hoai. Sau nhiệm kỳ Phó TT biết đâu nhà chí sĩ lại chẳng chịu khó vì nước hy sinh ra ứng cử thêm chức dân biểu rồi nghị hôn theo đúng chu kỳ kinh nguyệt quyền hành?

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

— QUÝ VỊ HẰNG THA THIẾT ĐẾN TIỀN ĐÒ TỎ QUỐC
— QUÝ VỊ HẰNG QUAN TÂM TỚI TƯƠNG LAI KINH TẾ VIỆT NAM
— QUÝ VỊ HẰNG MONG MỜI CÓ CƠ HỘI PHỤC VỤ ĐỒNG BÀO TRONG QUẬN.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

- Để mỗi quận có một Ngân Hàng Nông Thôn,
- Chánh Phủ sẵn sàng trợ giúp về kỹ-thuật cũng như tài chánh, lại được hưởng nhiều ưu đãi.
- Vì thành lập Ngân Hàng Nông-Thôn là quý vị đã thực sự góp phần vào công cuộc phát triển hạ tầng cơ sở và củng cố nền kinh tế Quốc Gia.

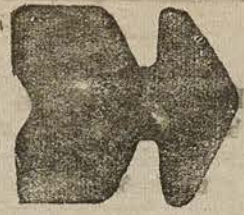
Mọi chi tiết, xin liên lạc với:

NGÂN HÀNG PHÁT TRIỂN NÔNG-NGHIỆP

Số 7 kếp Bến Chương Dương, Saigon
hoặc Chi Nhánh Ngân Hàng Phát Triển Nông Nghiệp đặt tại các Tỉnh trên toàn quốc.

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn • Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng Nông Thôn

Hãy góp vốn thành lập Ngân Hàng

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xẻ gươm đầu chém ruồi
VĂN QUÂN hạ thủ

Lạc quan

Như vậy là đã qua ngày 3-10, một ngày dài và hồi hộp nhất đối với Đức Vua. Buổi sáng ngày hôm đó, Người đã đến một địa điểm đầu phiếu để làm bồn phân người công dân, tức là chính Người đã bỏ phiếu tín nhiệm Người.

Khi đi đường, không hiểu Đức Vua có nhận thấy thành phố ngày hôm nay tiêu điều, buồn tẻ khác thường không? Và Đức Vua nghĩ sao về hiện tượng này? Mặc dù, từ lâu đã có lời kêu gọi đồng bào nên đi bầu phiếu tín nhiệm Đức Vua cho đồng, mấy ngày chót lại có cả múa lân và rước đèn Trung Thu để nhắc nhở mọi người rằng "3-10 chúng ta đi", nhưng dường như đồng bào đã không sốt sắng lắm để đi trong ngày 3-10.

Có lẽ Đức Vua cũng nhận ra điều này nhưng Người cho là không quan trọng chút nào và Người tuyên bố chắc nịch rằng, không cần biết tỷ số tín nhiệm làm chi, chỉ cần tờ chức được đọc cử là thắng, Đức Vua coi đó là "một điểm son của quốc gia chứ không phải của cá nhân ông Thiệu".

Nhưng nếu quả thực tỷ số phiếu tín nhiệm ông trong ngày 3-10 không phải là điều quan trọng như lời Đức Vua phán thì Người sẽ dựa vào đâu để đắc cử? Đức Vua đã tuyên bố phải có trên 50 phần trăm số phiếu tín nhiệm, ông mới chịu ngồi lại, dưới số đó ông sẽ từ chức ngay. Bây giờ, Đức Vua lại bảo tỷ số đó không quan trọng nữa thì có lẽ bất cứ tỷ số là bao nhiêu, Người cũng chịu ngồi lại chẳng? Hồi xưa, được đắc cử với 35,7 phần trăm, Đức vua đã phải chịu nhục đắng suốt 4 năm trời, nay không lẽ đức vua lại chịu nhục thêm 4 năm nữa sao?

Tuy nhiên, điều đó cũng không quan trọng nữa, chực hay không nhục Đức vua cũng đã quen rồi. Điều quan trọng đối với người là "tờ chức được cuộc đọc cử". Và đó là điểm son của quốc gia! Nếu vậy, có lẽ quốc gia này cũng không nên có thêm một "điểm son" nào nữa. Một "điểm son" như hiện tại, cũng đủ quá rồi.

Đức Vua đã tỏ ra rất lạc quan khi đưa ra những lời tuyên bố mới lạ trên với bon nhà báo khi ông đi bỏ phiếu. Ông còn xác nhận rằng, khi ông nói "các cuộc biểu tình xuống đường gần đây rất nhỏ" là ông đã nói lên sự thực, theo đó "những người xuống đường đã quan trọng hóa vấn đề bằng cách hô lên là mấy chục ngàn, mấy trăm ngàn tham dự". Sự thật, theo nhà Vua, "con số không hề lớn như vậy".

Các đoàn thể, đảng phái, tôn giáo, SVHS và TPB đứng lên chống cuộc đọc cử và có những cuộc xuống đường sôi nổi trong những ngày qua, thế mà nhà Vua bảo còn "rất nhỏ", vậy không hiểu phải như thế nào mới là "lớn"? Hay là phải như những cuộc xuống đường của một số cô mỗi vừa qua để ủng hộ "bốn không" mới được coi là lớn, là đại diện cho ý chí của toàn dân?

Theo tin tức báo chí ngày hôm qua thì phe chống đối đã mở những cuộc tranh đấu dữ dội, có cả máu đổ và người chết tại một số tỉnh lớn ở miền Trung, nhưng dưới mắt Đức Vua, biến cố này cũng vẫn là "rất nhỏ" không có gì đáng kể cả.

Dường như Đức Vua đang chờ những cuộc xuống đường lớn hơn của phe đối lập và dù lớn hay nhỏ nhà Vua cũng không ngại. Khi còn là ứng cử viên ông cũng còn kh ông ngăn những người chống đối, hướng chỉ bấy giờ ông đã được một "điểm son" cho quốc gia!

Nhà độc tài và đảng phái

Trong buổi nói chuyện tại Đại hội Dùi cui tuần trước, Đức Vua đã tỏ ra cay cú, tức giận đối với những người dám gọi ông là "độc tài". Ông nói một cách giận dữ: "Tôi có những tin tức mà anh đồng minh gọi tôi là độc tài để đối gạt đồng bào chấp niệm ngộ nhận để bị lợi dụng mà làm những việc xấu".

Đức Vua từng nổi tiếng là người li, nhưng lần này, ông đã không giữ được bình tĩnh khi nói ra những lời nặng nề trên. Dường như Đức vua rất sợ hai chữ "độc tài", mà những tên dưng manh xách động đã gán cho ông.

Không biết những tên này là ai mà lại dám phạm thượng như thế? Dám đối gạt đồng bào chất phác như thế? Đức Vua đâu có phải là nhà độc tài! Những hành động của người trong 4 năm qua, nhất là cuộc tranh cử một mình vừa rồi, đều là những hình thức "Dân chủ" nhất thế giới, đồng bào chất phác nên tin Đức vua hơn là tin bọn dưng manh xách động" kia!

Ngoài ra, các đảng phái cũng đã hân hạnh được Đức Vua hỏi thăm sức khoẻ. Người lấy làm tiếc rằng "các đảng phái quốc gia tranh đấu hàng trăm năm dưới thời Pháp thuộc để được tự do hoạt động, đến khi có được tự do như trong năm qua, lại không thấy họ hoạt động gì cả". Điều mà Đức Vua lấy làm tiếc nhất là "cho đến giờ phút này, vẫn chưa có một chính đảng nào đưa ra được ứng cử viên có hy vọng đắc cử Tổng Thống".

Thật tội nghiệp cho các đảng phái, tranh đấu vất vả hàng trăm năm, đến khi có được tự do "như trong 4 năm qua", lại dèch thêm hoạt động gì cả. Lại cũng không đưa ra nổi một ứng cử viên nào có hy vọng đắc cử TT để cạnh tranh với Đức vua. Vì thế Đức vua đã phải cô đơn ra tranh cử một mình nên cũng tội nghiệp cho cả Đức vua nữa!

Nhưng thật ra, các đảng phái cũng có hoạt động đấy chứ. Chính Đức vua cũng đã từng là minh chủ của 6, 7 đảng to nhất nước, đó là chưa kể những đảng đối lập cuội, những đảng gia nô mọc lên đồng lúc nhúc. Còn một số đảng khác, số ít họ không hoạt động gì cả là vì họ không được biết trong 4 năm qua đã có tự do như lời Đức vua nói. Hoặc cũng có khi họ không biết thường thức cái tự do đó chẳng?

Còn như Đức Vua trách các đảng phái đã không đưa được ứng cử viên sáng giá nào ra tranh cử với người cho vui, kẻ cũng oan cho họ. Đức Vua không nhớ rằng chính Người đã tịch thu hết mất chữ ký của đám nghị sĩ, nghị viên, dân biểu rồi, làm sao đến lần họ được! Đến như ông Phó Kỳ cũng không kiểm kê chữ ký để đến nỗi bị bác đơn hướng chỉ là các đảng phái!

Thế nên, tuy Đức Vua có lòng tốt muốn đảng phái ra tranh cử nhưng Người lại quên không để phần chữ ký cho họ. Người muốn đảng phái hoạt động nhưng lại không cho biết họ sẽ phải hoạt động ra sao cho đúng. Hoạt động như những đảng đối lập cuội, đảng gia nô thì đã có những nhân tài như ông Bông, ông Huy, ông Đôn, ông Ngai... Còn hoạt động khác thế thì lại được "dàn chào" ngay lập tức vì những tội như phá hoại nền an ninh quốc gia, tụ họp bất hợp pháp, hoặc nặng hơn như dưng manh xách động...

Thành ra, các đảng phái bị kẹt quá. Không hoạt động thì bị Đức Vua trách móc, mai mỉa, mà hoạt động thì chỉ còn mỗi con đường là đi theo các ông Đôn, Bông, Huy, Ngai mà thôi. Tranh đấu với thực dân Pháp hàng trăm năm để giờ đây phải đi theo mấy bố đó thì nản quá! Và có lẽ "4 năm tự do", của Đức Vua chỉ có các bố này hưởng mà thôi...

Lãnh tụ đứng giữa

Đọc những bài tường thuật trên các báo về cuộc "dàn chào" của đảng Dùi cui tại chùa Ấn Quang mọi người đều cảm thấy ái ngại trước sự gian khổ của những người tranh đấu, trong đó có một số trí thức, dân biểu dân thân.

Tất cả làm chính khách Đại Càn Khôn bị nói đến đều trong mộng, giấc mộng nằm đâu đó ngoài kia nhà trường nào đó. Các dân biểu Kiều mộng Thu, Lý Quý Chung, người bị gây căng người bị lợi xương... tất cả đã gây được phần nào lòng thương xót của quần chúng.

Qua những hình ảnh trên, trí thức không phải chỉ toàn là những kẻ khiếp nhược, cầu an nữa mà đã có những người dám hòa mình với anh em SV HS, với các anh lính què để dẫn đầu cuộc tranh đấu. Dân biểu cũng không phải chỉ có những tên ăn cắp, ăn bẩn, cam tâm làm kiếp gia nô nữa, mà còn có những người dám thực sự đương đầu với bạo lực, với đe dọa...

Thế nhưng, người ta có cảm tình với những nhân vật trên bao nhiêu thì lại bất mãn, chán ghét một số trí thức, chính khách khác bấy nhiêu. Đó là những kẻ lúc bình thường, luôn luôn vô ngại tự xưng tranh đấu cho dân, cho nước một cách rất hung hăng con bộ xít, nhưng đến khi hữu sự lại chui rúc thật kín rơng những xô xính, chẳng khác nào những con bộ hung rúc đầu trong đồng phẫn.

Những kẻ đó sẽ chỉ nhào ra ăn có khi hết lựu đạn cay, phi tiễn, hết nguy hiểm. Còn bây giờ thì họ trốn chui, trốn nhủi, dèch thấy mặt mũi đâu cả. Họ chờ phe nào mạnh, phe nào thắng mới tìm cách nhảy vào. Có kẻ lại còn ra tuyên cáo xin chỉ "đứng ở giữa" mà thôi. Đứng ở giữa tức là thế an toàn nhất trong lúc này.

Trước đây, đã có nhà lãnh tụ "Cứu nguy chiếc ghế" lập lực lượng "đứng giữa" nhưng dần dần đã chuyển sang đứng sau lưng Đức Vua để làm con mồi và gia nô. Bây giờ, lại có nhà chính khách xin "đứng giữa" nữa, có lẽ cũng chẳng hơn gì nhà lãnh tụ trên.

Nhà chính khách "đứng giữa", mới là bộ Quốc Thung, lãnh tụ cái gọi là "Lực lượng Dân chủ xã hội Đón gió", người mà thời Cổ TT Diệm đã rón rén đi thụt lùi thế chó nào làm bè cha nó mấy chậu kiếng quý của Tổng Thống, làm nhục lấy cho giới trí thức khoa bảng.

Bây giờ, ông ta lại bày đặt lẳng xẵng ra hoạt động chính trị chính em, đòi đứng ở giữa giữa thì đất nước này khá thế chó nào nổi! Đứng giữa nhưng nếu được kêu vào dinh ĐL, ông ta sẽ lại thụt lùi làm võ một lô chậu kiếng nữa cho mà xem. Vậy có bao nhiêu chậu hoặc chai lọ quý, Đức Vua nên cất hết đi nếu cần kêu nhà trí thức đứng giữa này vào dinh, vì lần này, bố ấy sẽ không đi thụt lùi nữa mà sẽ bò thụt lùi nên càng nguy hiểm cho những chậu kiếng và chai lọ trong phòng.

Giữa lúc đất nước đang nghiêng ngửa thế này mà cứ đòi đứng giữa thì nản bố mẹ, Có lẽ mấy bố trí thức khoa bảng muốn đứng ở cái khoảng giữa trên thân thể con người thì đúng hơn. Nhưng cái khoảng này thì không thể đứng được mà chỉ có thể chui vào mà thôi.

Trong trường hợp này, đề nghị ông Vũ quốc Thung nên đổi tên lực lượng "Đón gió" của ông thành "lực lượng chui vào giữa" cho nó thích hợp. Cái thân hình thước một của ông mà chui vào chỗ giữa đó thì chắc rằng nó sẽ chui tuột vào trong cũng nên.

Kỹ Thương Ngân Hàng

COMMERCIAL INDUSTRIAL BANK

☐ Công Ty Nặc Danh - Vốn 250.000.000đ.00 góp đủ - Trụ sở: 422 Trần Hưng Đạo - SAIGON

(Góc Nguyễn Biểu - Trần Hưng Đạo)

Điện thoại số: 98.495 - 98.496 QS: 60.078 - 61.421

Điện tín: INCOMBANK

DO MỘT NHÓM CHUYÊN VIÊN NGÂN HÀNG ĐIỀU KHIỂN

THỰC HIỆN MỌI NGHIỆP VỤ NGÂN HÀNG:

- Nhận và trả mọi số tiền ký thác - Cho vay dưới mọi hình thức - Mở tín dụng khoản xuất nhập cảng
- Chuyển ngân - Mở Truợng Mục Tiết Kiệm

Tiếp đón nồng hậu phục vụ mau lẹ và kín đáo

REVACTYL

Dùng trong các trường hợp:

Mệt mỏi - Kém ăn - Châm lờn - Suy nhược thể chất và tinh thần - Thời kỳ dưỡng bệnh

bán tại các nhà thuốc Tây

VÀNH MÓNG LỢN

Đây là phiên tòa thứ bảy của bọn Con Ong. Tuần này văn phòng Chánh Án rùng Hồ Ông nhận được đơn của ký giả Lương văn Tâm truy tố cùng lúc Bồi văn Bút tự Á Quỳ và Nguyễn Bất Chánh (nguyên là một thợ viết) về tội hãm dọa cản bâu và cưỡng hiếp danh dự làng báo Anamta. Trước cũng cần nhắc lại, trước đây Lương văn Tâm đã từng lời Bồi văn Bút ra Tòa Án Việt về tội « bán dâm », gây tổn thương danh dự nguyên đơn. Không biết vì phán quyết của Tòa Án Việt quá nhẹ, không đủ răn dạy bị cáo, hay là bị cáo dựa vào mùi hôi nách của Tổng Tông, mà không những không cải tà quy chính, trái lại còn hung hăng con bọ xít đòi cản bâu nguyên cáo.

Sau đây là thành phần phiên tòa :

Chánh Án : HỒ ÔNG

Bồi Thẩm I : ĐỀ HỨC CẬN

Bồi Thẩm II : TUYẾT

Lục Sư : SỨC MÁY

Chuyên Viên Buộc Tội : VĂN QUÂN

Luật Sư Nguyên Cáo : HÌM

Luật Sư Bị Cáo : NGUYỄN VĂN BÔNG

Mổ Tòa : ĐA DANH

(Đây là một vụ án làm xấu hổ những người cầm bút chân chính, hóa cho nên Chánh Án Hồ Ông quyết định dời Tòa Án xuống Ngã Ba Chũ Ía để tránh tai mắt độc giả. Bởi vậy ngay từ lúc phiên Tòa chưa khai mạc đã gặp nhiều rắc rối vì một số Cai Em Ta ở khứa đến dự thỉnh phiên Tòa, đã nhất định đòi Chánh Án phải trao bị cáo cho Cai Em Ta xử, ngại có bị cáo cũng thuộc thành phần... « bán dâm », chỉ khác mỗi một điều là chỉ em bán dâm bằng trôn; còn bị cáo « bán dâm » bằng ngòi bút, bằng mồm. Sau khi nghe Chánh Án Hồ Ông giải thích tình cách « hợp hiến » của phiên Tòa và nhờ sự can thiệp đặc lực của tên Thanh Thương Hoàng, Chủ Tịch Nghiệp Đoàn Ký Giả Việt Nam, chỉ em ta mới bằng lòng dời Tòa Án Con Ong xử Bồi văn Bút và Nghị Hôn Nguyễn Bất Chánh. Đặc biệt trong phiên Tòa này Chánh Án và Bồi Thẩm đoàn đều dùng mo cau che mặt vì xấu hổ trước một bị cáo cùng làng).

MỔ TÒA : Tòa án CO khai mạc.

CHÁNH ÁN : Tòa xử vụ ký giả Lương văn Tâm đại diện làng báo Anamta kiện Bồi văn Bút và Nguyễn Bất Chánh về tội hãm dọa cản bâu và «cưỡng hiếp» danh dự làng báo. Yêu cầu bị cáo và nguyên cáo bước lên Vành Móng Lợn đối chất.

(Vừa nghe gọi, bị cáo dạ lớn một tiếng rồi ôm cặp tấp bước lên).

CHÁNH ÁN : Truyền bị cáo đề đồ nghề đi khách ở dưới. Mang lên đây Tòa sẽ chết ngạt cả đám mắt.

BỊ CÁO : Bẩm ông Chánh án. Trong cặp tấp của em có nhiều cái quan trọng lắm ạ. Ông Chánh án thông cảm dùm...

CHÁNH ÁN : Cái gì mà quan trọng ? Tài liệu bốc thơm Tổng Tông, chữ xô ông Minh, ông Kỳ.

BỊ CÁO : Dạ đúng, Nhưng em xin bỏ tấc thêm.

CHÁNH ÁN : Cái gì ?

BỊ CÁO : Dạ, xéng !

CHÁNH ÁN : Bộ bây giờ chú mày được ơn trên biệt phái sang ngành cớm rồi hả ?

BỊ CÁO : Dạ, cớm nhà báo, hay nhà báo cớm cũng vậy ạ.

CHÁNH ÁN : Bị cáo mới đây vừa viết bài nâng bị mang tựa đề «Tôi bầu cho ông Thiệu, vì sao ?». Tòa vì không có thì giờ đọc nên không được rõ. Vậy bị cáo có thể cho Tòa biết được không ?

BỊ CÁO : Dạ được. Đây cũng là dịp để em tỏ lòng trung thành với chủ ! Thưa ông Chánh án, sở dĩ em bầu cho ông Thiệu vì em biết chắc ông Thiệu sẽ đặc cử về vàng. Mà ông Thiệu đặc cử là coi như em cũng đặc cử !

CHÁNH ÁN : Bị cáo nói cái gì khó hiểu bỏ mẹ. Sao ông Thiệu đặc cử lại coi như là bị cáo cũng đặc cử ?

BỊ CÁO : Thưa ông Chánh Án, ấy là em muốn nói đến cái sự liên hệ. Tổng Tông em vô thêm 4 niên là em cũng... đặc cử thêm 4 niên.

CHÁNH ÁN : Mà đặc cử cái quái gì ?

BỊ CÁO : Dạ đặc cử chức... Chánh sự vụ sở Lau Nhà !

CHÁNH ÁN : Hiểu rồi. Còn gì nữa ?

BỊ CÁO : Còn điều thứ hai là em mà « 4 không » khển không

Tôi không còn, tôi không còn yêu anh nữa...
CHÁNH ÁN : Đúng, danh từ « 4 không » hay tuyệt cú mèo, bị cáo mà là phải. Mới đây chính Tòa đã đọc một cái quảng cáo đăng trên báo Sóng Thần của người Chu Tử. Đó là cái quảng cáo «thuốc xức tóc 4 không», gồm những đặc điểm : Không rụng tóc, không xác tóc, không sinh gàu, không ngứa...

BỊ CÁO : Dạ, ông Chánh Án nói đúng lắm. Em tin rằng mai một đây ngành quảng cáo thương mại sẽ khai thác triệt để 4 không cho các loại hàng hóa, mỹ phẩm. Em xin lấy một ví dụ : « Thuốc hôi nách 4 không »; không làm ngứa nách, không sinh rạn, không rụng lông, không biến màu. Tổng Tông đã thành công nhờ bốn không, thì nhất định nhà chế tạo, sản xuất thuốc hôi nách cũng sẽ thành công.

CHÁNH ÁN : Thôi được rồi. Còn bị cáo Nguyễn Bất Chánh, từ ngày đặc cử chức nghị hôn Gia Định bị cáo quên hẳn mớ lông đầu đã cạo sồn sột trước Lăng Ông Bà Chiểu rồi sao ?

(Nghe ông Chánh Án hỏi, bị cáo Nguyễn Bất Chánh quai tay gãi gáy. Dáng điệu này được « gói » trong bộ com lê nom đúng là... « nghị hôn zippo », không sai một ly ông cụ nào)

BỊ CÁO BẤT CHÁNH : Thưa ông Chánh Án «mái tóc dĩ vắng» đó đã về với cát bụi rồi. Em không còn muốn nhắc đến nữa.

CHÁNH ÁN : Bị cáo không sợ, Đức Ông vắn cổ vì tội thề ầu

hả !
BỊ CÁO BẤT CHÁNH : Dạ, có Đức Thánh Trần bảo hộ rồi, thì sợ gì Tả Quân Lê văn Duyệt.

CHÁNH ÁN : Đành rằng thế, nhưng mai một đây bộ bị cáo không định ra ứng cử nữa hay sao ?

BỊ CÁO BẤT CHÁNH : Dạ ra nữa chứ.

CHÁNH ÁN : Và lại cạo lông đầu để bắt phiêu ?

BỊ CÁO : Lông đầu hết ần khứa rồi. Kỳ tới tôi sẽ cạo lông... heo

CHÁNH ÁN : Nghĩa là bị cáo giết heo đãi cử tri ?

BỊ CÁO BẤT CHÁNH : Dạ đúng. Lúc đã có ti thì muốn gì chả

được, thưa ông Chánh án.

CHÁNH ÁN : Nguyên cáo Lương văn Tâm thưa các bị cáo cưỡng hiếp danh dự làng báo và hãm dọa cản bâu. Các bị cáo có nhận tội không ?

BỊ CÁO : Thưa ông Chánh Án, chúng tôi không hề cưỡng hiếp nguyên cáo.

(Nghe bị cáo chối leo lẻo, nguyên cáo tức quá, lông chân lông tay đều dựng ngược. Nguyên cáo cố gắng mãi mới đề được cơn tức giận xuống rốn).

NGUYỄN CÁO : Thưa ông Chánh Án, mấy đứa này là đồ gái đi già mồm. Tôi xin trình Tòa đây đủ bằng chứng.

CHÁNH ÁN : Tốt. Cứ đem cả lên đây.

(Nguyên cáo trở về hàng ghế Luật Sư, lấy mấy tờ báo đã nhàu nát lên trao cho Chánh Án).

CHÁNH ÁN : À thì ra đây là mấy tờ eu-xê. Sao lại vo viên nhàu nát thế này ?

NGUYỄN CÁO : Thưa ông Chánh Án nhà tôi đi mua băng vệ sinh, người ta gói băng mấy tờ đó đấy ạ. Trong lúc vào nhà cầu ngồi buồn gãi háng dái lẫn tẩn, tôi có xem qua và vô tình phát giác bị hai tên đề tiện kia giờ trở bản.

(Nghe nguyên cáo trình bày, ông Chánh Án gật gù, đoạn giơ cao tờ Cu xê, nhìn hai bị cáo nói)

CHÁNH ÁN : Bằng chứng rành rành thế này, bị cáo nghĩ sao ?

BỊ CÁO : Thưa ông Chánh Án, những bằng chứng đó vô

giá trị.

NGUYỄN CÁO : Đồ cãi côi.

CHÁNH ÁN : Nguyên cáo yên lặng. đề bị cáo trình bày.

BỊ CÁO BỒI BÚT : Những cái gọi là bằng chứng, kia chỉ có giá trị nếu nó là một tờ báo. Đàng này...

CHÁNH ÁN : Cu xê không phải là một tờ nhật báo, vậy nó là cái quái gì ?

BỊ CÁO BỒI BÚT : Dạ, nó là cơ quan tuyên truyền và đánh bóng cho Nhà Nước.

NGUYỄN CÁO : Cho dù như vậy, thì anh vẫn không thể chối

tội được. Vì anh chính là kẻ đã tạo ra cái vết như đó.

BỊ CÁO : Anh vu cáo. Tôi không hề làm việc đó.

NGUYỄN CÁO : Vậy chớ ai ?

BỊ CÁO : Gia nô !

NGUYỄN CÁO : Gia nô nào !

BỊ CÁO : Tôi !

NGUYỄN CÁO : Anh nói cái gì tôi cóc hiểu.

BỊ CÁO : Có gì đâu. Cụm áo đã biến thành nh gia nô. Tuy nhiên

tôi rất sung sướng, hóa cho nên tôi vẫn là tôi.

(Nghe bị cáo lý luận kiểu Nhà Nước, Chánh Án tư chịu không

nổi phải truyền bị cáo đứng nấp bả lại, đồng thời ra lệnh h cho Chuyên

viên buộc tội làm việc. Ông này cúi xuống ôm con chó nhỏ giờ lên

cao)

CHUYÊN VIÊN BUỘC TỘI : Thưa quý tòa, tôi xin phép quý

tòa được vì vật vài câu hỏi.

CHÁNH ÁN : Được, Tòa án con Ong chỉ cần còn gậy, và liềm

sỉ còn tất cả mọi nghi lễ thường tình, đều thông qua hết.

CHUYÊN VIÊN BUỘC TỘI : Tôi xin hỏi cứ tọa, con này

là con gì ?

CỬ TÒA : Là con cây !

CHUYÊN VIÊN BUỘC TỘI : Còn bị cáo kia là con ...

CỬ TÒA : Là con người.

CHUYÊN VIÊN BUỘC TỘI : Đủ rồi, xin cảm ơn quý vị.

Thưa quý tòa, đứng trước vụ án này tôi cảm thấy hết sức là kinh tởm.

Bị cáo với cái gọi là con người đã hơn con Cây được bộ óc tục gọi là

trí khôn. Bị cáo đã dùng trí khôn làm phương tiện hủy diệt lương tâm

con người để đạt tới mục đích đề tiện là trở thành gia nô. Ở đây, trí

khôn của con người không còn là một niềm kiêu hãnh, mà đã

trở thành vết ô nhục của loài động vật đi bằng hai chân

biết thất cà la oát. Con cây tuy là giống vật bị mang

tiếng ngu như... chó, nhưng nó còn có đủ lòng trung nghĩa, không vì

chút cơm thừa canh cặn ở cửa nhà Quan mà quên người chủ cũ nghèo

nàn. Thưa quý Tòa, bị cáo chỉ vì ham chút cơm thừa canh cặn đã

nâng bị và «sửa» bậy, lại còn thừa can đảm đề dọa cản bâu những kẻ

muốn thức tỉnh bị cáo. Hành động của bị cáo đã làm đảo lộn nấc

thang giá trị giữa người và chó. Đây là một trạng tội đối với con

người chân chính. Tôi yêu cầu Tòa hãy trừng trị bị cáo bằng một bản

án nghiêm khắc.

(Chuyên viên buộc tội làm việc xong thở hào hển, ngời bịch

xuong ghế, gỡ chiếc mo và đưa khăn mùi xoa lau mồ hôi trán. Trong

khí đó thì Luật Sư Nguyễn Cáo thủng thủng tiến lên).

LUẬT SƯ NGUYỄN CÁO : Thưa quý Tòa chỉ công vô tư,

bị cáo với quan niệm là một thợ viết, có thể đi khách với bất cứ kẻ

nào dù cúi cúi hời hời, tuy nhiên không thể vì vậy mà gieo hại cho

mọi người. Đàng này bị cáo tỏ ra kiêu hãnh được trở thành gia nô và

còn hung hăng nâng bị kiểm điểm bằng hành động hãm dọa cản bâu thân

chủ tôi, cũng như lấy danh nghĩa một ký giả nghị hôn xuống đường

dâng kiến nghị bản. Hành động của các bị cáo đã vi phạm nặng nề

đến tiết trinh của thân chủ tôi. Mong quý Tòa nghiêm trị bị cáo để làm

gương cho các tên thợ viết gia nô.

(Luật sư nguyên cáo cãi xong ôm chông hồ sơ trở về ghế ngồi.

Còn hai bị cáo thì mở radio «tờ rắng si tờ» nghe kết quả bầu cử Tổng

tông và nhếch miệng cười sung sướng. Ngay lúc đó thì luật sư bị

cáo đứng dậy mở nắp bả).

LUẬT SƯ BỊ CÁO : Thưa quý Tòa, như quý Tòa đã nghe Tổng

Tông trình bày mới đây trên Ti Vi, mọi người cầm bút đều được hành xử

quyền tự do báo chí. Thân chủ tôi cũng là người cầm bút nên phải

được tự do nâng bị đi theo quan điểm và chí hướng của thân chủ

tôi. Thời buổi này, ngồi ôm ti tiết thảo rêu mốc mà dối dài à. Mong

quý Tòa dựa trên căn bản luân thường đạo ngược hiện nay mà tha

bồng cho thân chủ tôi. Xin cảm ơn quý Tòa.

(Sau hơn nửa giờ đình đề nghị an, Tòa án Con Ong lại tái nhóm)

CHÁNH ÁN : Xét vì bị cáo quả tình vi phạm điều 5,9 Và 4

của lương tâm, Truyền khai trừ bị cáo ra khỏi làng báo và tên Thanh

Thương Hoàng chủ Tịch Nghiệp Đoàn Ký Giả Việt Nam liên đới chịu

trách nhiệm nếu bị cáo sau này còn tiếp tục ngoan cố,

QUA CUỘC ĐỘC DIỄN TẠI TIENG NGÀY 3-10 dân chúng đã bị coi thường như cục... đất

NOC ĐOC

◆ Từ khoản 7 điều 10 đến những lập luận đưa ra để biện minh và ca tụng ngày 3-10,

Ngay từ khi khoản 7 điều 10 được cố nhét vào luật bầu cử TT và PTT, người dân nước này đã cảm thấy tủi hổ, vì quyền lựa chọn vị nguyên thủ Quốc gia bị tước đoạt một cách trắng trợn.

Đáng lẽ người dân được trực tiếp chọn lựa các ứng cử viên theo đúng tinh thần hiến pháp, thì Hành pháp và Hạ viện đã thông đồng với nhau trao quyền lựa chọn một cho các dân biểu và nghị viên, những người không được dân chúng ủy nhiệm việc lựa chọn vị nguyên thủ quốc gia.

Dư luận đã chống đối dữ dội khoản 7 điều 10, nhưng hành pháp vẫn "mủ ni che tai", mua chuộc hạ viện giữ lại điều khoản này cho bằng được. Dư luận đã lo ngại rằng khoản 7 điều 10 sẽ đưa đến cảnh độc quyền ứng cử.

Đến khi liên danh Kỳ Lê bị gạt ngay lần niêm yết đầu tiên điều này chứng tỏ sự lo ngại của dư luận là đúng. Dư luận lo TT Thiệu dùng khoản 7 điều 10 để độc quyền ứng cử, và kết quả xảy ra đã đúng như vậy.

Khi thấy cuộc tranh cử biến thành độc cử độc diễn, dân chúng lại chống đối dữ dội. Toàn quân toàn dân hy

sinh chống Cộng trong mấy chục năm là để xây dựng một chế độ tự do dân chủ thực sự, khác với chế độ độc tài Cộng Sản.

Một chế độ chỉ có thể gọi là tự do dân chủ khi mọi người dân đều được tự do bầu cử và ứng cử. Chỉ có

tự do ứng cử khi không bị cấm cửa bằng những giới hạn phi dân chủ như khoản 7 điều 10. Chỉ có tự do bầu cử khi người dân được tự do lựa chọn giữa nhiều ứng cử viên, chứ không phải bị thúc giục vào phòng phiếu với một lá phiếu duy nhất.

Người ta tưởng sau bao nhiêu thái độ ngọt ngào và những lời giải thích coi thường cử tri qua việc duy trì khoản 7 điều 10 và tiến hành cuộc độc diễn 3-10, đến kết quả cuộc độc diễn, chắc các bàn tay phủ thủy trong việc tổ chức bầu cử sẽ "phần nào thối" để có một tỷ lệ tạm coi được. Nhưng tất cả mọi dự tính của những đầu óc bình thường đều đã sai bét. Tỷ lệ cử tri đi bầu trên toàn quốc đã tới gần 90%, và tỷ lệ tín nhiệm liên danh độc nhất đã tới 91,50%.

Nhà nước
Tiếp theo trang 4
Báo Thương Mại
Thách Đổ, Tia Sáng, Trắng Đen, Sài Gòn Mới.
Báo Chống Cộng hay Chính Lập
Chính Luận, Xây Dựng, Hòa Bình (Những báo này có lập trường chống Cộng vững chắc, chỉ chống đối với Tổng Thống trên chiến thuật. Tuy nhiên, tờ Xây Dựng lúc này đã đổi màu, và trở thành Đối lập Cực Đoan).

Kết Luận : Trong giai đoạn này, những tờ báo cần phải được phổ biến rộng rãi là Tin Sáng, Quạt Cường, Dân Ý và Báo Lửa, vì những tờ này mang màu sắc ủng hộ Tổng thống và đã phá đối phương rõ rệt.

Độc, cổ động CON ONG

• GÃI SĨ

Ngồi rừ gãi háng dài tấn tấn

(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

Gãi háng

Đánh

Ngày 2-9, mặc dầu TT Thiệu đã long trọng xác nhận «cho phép» đối lập được công khai chỉ trích ông trong khuôn khổ luật pháp quốc gia, nhưng suốt tháng vừa qua, những kẻ dám gông mình chỉ trích TT Thiệu đều bị xình vình. Ở đây, xin miễn nói tới việc chống đối bằng cách xuống đường, mà chỉ xin nói về số phận của những kẻ chống đối một cách hợp pháp qua báo chí.

Phải vô tư ghi nhận rằng thời ông Ngô khắc Tinh còn làm Tổng Trưởng Thông Tin, báo chí nước này bị hốt kinh khủng nhất. Thế mà khi mới lên, ông Tôn Ngô khoe mình cũng là một người viết báo bút hiệu Thọ Lạn. Thật là xấu cho làng báo khi có ông «đồng nghiệp» Thọ Lạn chẳng bao lâu đã biến thành Thọ Độc, Thọ Hốt.

Đến khi ông Trương Bửu Điện lên ngôi, báo chí dễ thở hơn đôi chút. Nhưng chẳng được bao lâu, chính trong thời gian vận động bầu cử vừa qua, đáng lẽ báo chí phải được dễ thở một chút, thì lại khổ như chó. Xin kể ra mấy thành tích sau để độc giả thông cảm phần nào cho bọn viết lách trong mùa bầu cử :

— Suốt trong tháng chín, ngày chớ nào cũng có đám bày tờ báo bị hốt, có nhiều tờ bị hốt liên miên, ngày nào cũng hốt, hốt tới bụi, hốt không kịp mở mắt. Hốt xong rồi một vài ngày sau mới cho biết rõ lý do.

— Nhiều báo, ngoài cái nạn bị hốt liên miên, còn bị phong tỏa tòa soạn và nhà in. Mỗi ngày, từ 12 giờ, các ông bạn dân đã xe cộ linh kinh kéo tới vây kín tòa báo, làm cho khách hàng đăng quảng cáo đợt hết, và nhân viên tòa soạn rét thấy mẹ. Để cho chắc ăn, có khi các ông bạn dân còn bắc ghế ngồi ngay cạnh máy in, nếu cầu, sẽ cảm chày máy, mặc dầu luật báo chí chỉ cấm không được đem báo ra khỏi nhà in trước 2 giờ sau khi đem nạp bản.

Tất cả các nhật báo Việt ngữ đều ở Sài Gòn. Chỉ trừ một tờ Tin Điện của ông già Việt Nhân lại nằm ngay đường Sư Vạn Hạnh, gần chùa Ấn Quang, thế mới khôn. Mặc dầu tòa báo có trương biển dang hoàng, nhưng một hôm vẫn được các bạn dân chiếu cố tận tình. Thấy trong tòa báo lỗ nhỏ mấy anh ký giả và thợ in, các bạn dân trông sinh viên học sinh tụ họp bàn kế hoạch chống TT Thiệu, thế là phi tiền được phóng vào, Chủ nhiệm Việt Nhân sặc hơi cay suýt chết.

— Ký giả đi hành nghề trong thời gian vận động bầu cử vừa qua, cũng bị nện cho tới tấp mặt mũi. Các bạn dân, và nhất là những trái phi tiền và lựu đạn cay đầu

thảm phân biệt ký giả hành nghề và dân tranh đấu. Ngoài ra, có nhiều nhân viên công lực đã đội lốt ký giả, đeo băng ký giả đi nên SVHS. SVHS đầu phân biệt được ký giả thật với ký giả cố m, thế là đồng hóa ký giả với côm, và ký giả thật lãnh đủ.

Tại Huế, trước ngày bầu cử, một ký giả đeo băng hẳn hoi đã bị đánh. Khi xưng là ký giả, đã được âu yếm trả lời : «ký giả đánh theo ký giả». Và tiếp tục... đánh nữa.

Bọn làm báo khôn nạn như vậy đó, thế mà có những độc giả không chịu mua báo, vẫn mượn báo đọc. Thật là dã man !

Bác cháu

Tác giả bài thơ gãi háng rất nổi tiếng bây giờ đã là phó Tổng thống. Nếu ông phó Kỳ than thân là một thứ «Ngồi chơi xơi nước» thì ông phó Hương sẽ là một thứ phó «ngồi rừ gãi háng».

Giữa ông phó Gãi Háng và bản biểu đứng giữa Lý quý Chung vốn có một mối thâm tình đặc biệt.

Năm 1967, bác Hương ra ứng cử TT, cháu Lý Quý Chung ủng hộ Bách hết mình. Đến khi bác làm Thủ Tướng năm 1968, Bác liền cho cháu xuất bản báo, tha hồ chữi TT đủ điều.

Năm 1971, bác «hy sinh danh dự và tiết tháo» đứng Phó cho TT, cháu viết báo chữi Bác quá xá, cháu mong bác «chết đi cho rồi». Và sau khi tái đắc cử dân biểu cháu Lý quý Chung bèn mạnh miệng hứa rằng : nếu Tổng thống và Bác vẫn cử tiến hành cuộc bầu cử độc diễn thì cháu sẽ từ chức dân biểu cái một.

Nay liên danh của Bác đã «đắc cử về vang» với tỷ lệ 91,50% một tỷ lệ cao vào hạng nhất trên thế giới, chấp cả các nước độc tài Cộng sản.

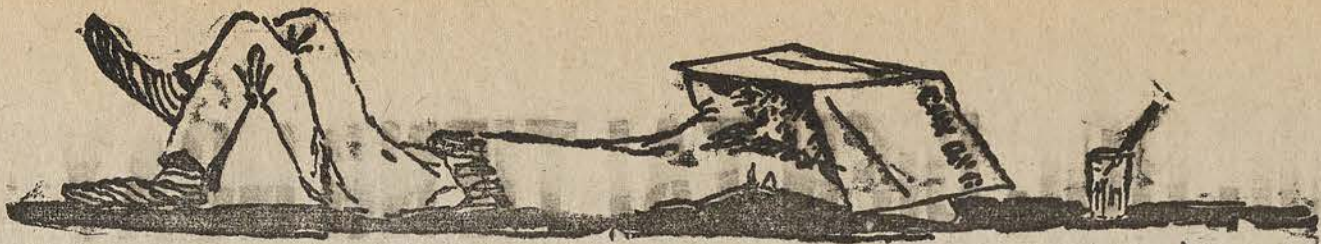
Cháu đã từng chữi Bác tất lửa tất bếp rằng bác quên lời hứa đã nói thời Thủ Tướng về nhà đọc sách trồng bông, mà bây giờ vẫn ra. Để coi bây giờ cháu có giữ lời hứa không, hay Bác cháu đều «cá mè một lứa»

Tốn quá xá

Vì những sự lăm lăm của luật pháp nước ta, mà ngân quỹ bị tốn quá xá vào việc trả lương cho hai loại dân biểu cũ và mới.

Trên nguyên tắc, nhiệm kỳ dân biểu là 4 năm. Hồi 1967, Hạ Viện được bầu vào ngày 23-10 và phiên họp đầu tiên là ngày 29-10. Nếu tính đúng 4 năm thì cuối tháng này các dân biểu cũ mới hết nhiệm kỳ, và được ăn lương cho đến hết tháng 10. Trong khi đó, dân biểu pháp nhiệm 2 được bầu từ ngày 29-8, được ăn lương ngay từ tháng 9. Thế là trong hai tháng 9 và 10, ngân sách quốc gia phải trả lương cho cả hai loại dân biểu cũ và mới.

Nước đã nghèo thì chớ, lại còn tốn của trả lương cho bọn ăn hại đại nết, phí quá !

VÕ HUỖNH
viết thay, D.H.C

Cả kẻ dè nông

Hãy thương xót trẻ thơ

Câu chuyện còn nóng hổi

Tuần trước, ngay nơi trang 2, CO đã đề cập tới vấn đề đám con nít và trẻ sơ sinh ở những khu có sinh viên học sinh xuống đường chống độc diễn 3-10 đã là những nạn nhân đáng thương nhất vì được các đảng dùi cui chiếu cố.

Những em này chẳng có tranh đấu, chẳng có phản đối ai, chẳng biết đến cái trò độc diễn là gì, thế mà bỗng dưng bị vạ lây, bị người khác lựu đạn cay đến ngã xỉu đi. Nhiều em đã mắc những chứng bệnh ngặt nghèo vì phải ngửi quá nhiều khói cay nhất là đối với những em quá yếu đuối, bệnh hoạn sẵn lại càng nguy hiểm hơn nữa. Hầu hết các em đều bị loét mắt, thối mũi và đau phổi.

Những người lớn, khỏe mạnh mà cũng không chịu nổi những làn khói cay sắc sủa, không mở nổi hai mắt, không thở được, chứ đừng nói gì những đứa trẻ sơ sinh! Cơ thể nhỏ bé yếu ớt của các em làm sao chịu nổi những làn khói cay độc địa như thế? Bởi vậy các em đã mắc bệnh. Và dường như người lớn chỉ nghĩ rất về chuyện bảo vệ những cái gì của chính họ ở xa xôi mù tắp đầu đầu mà không hề quan tâm tới việc bảo vệ sức khỏe trẻ thơ. Chúng tôi xin cần cố lạy các ông, xin các ông hãy nghĩ đến sức khỏe các em, hãy thương các em một chút. Chúng ngày thơ bé bỗng nào đã gây nên tội lỗi gì đâu mà trở bị đẩy dọa như vậy!

Tiểu VN trong hoàn cảnh chiến tranh, xáo trộn hiện nay phải chịu không biết bao nhiêu nỗi thiệt thòi cơ cực. Ai bảo chúng sinh không nhằm chỗ, sao không chọn những gia đình Mỹ, Pháp, Anh, Đức mà sinh lại đi đâu thai vào những gia đình VN để rồi phải chịu dồn dập những thảm họa đau thương.

Nói đến tuổi trẻ là nói đến sự ngây thơ trong trắng, nhưng với những cảnh tội tệt, những cảnh tranh giành chém giết xâu xé nhau phơi bày hàng ngày ở trước mắt, ai dám quả quyết rằng những tâm hồn non dại kia không bị nhiễm độc, không bị tì vết?

Hãy bỏ ngoài chuyện có những đứa măng măng 13, 14 tuổi mà đã tỏ ra rất sôi nổi, biết hợp bưng, để tóc Hippy, hút cần sa, chém giết nhau vì một chuyện rất tầm thường. Cũng không kể đến nhiều đứa tuổi dưới 20 mà tóc đã lốm đốm hoa dâm. Tất cả đều có thể trút hết tội cho xã hội, xã hội đã nghèo đói lại phải chịu cuộc chiến tranh khốc liệt và dai dẳng đứng hàng đầu trên thế giới. Không có chiến tranh đâu có những đứa trẻ bị vạ đến độ kinh khủng như thế. Không có chiến tranh làm gì bị nhiễm độc để đến nỗi tóc bạc. Chỉ nhìn ngay những đứa còn ở trong tuổi bậc tiểu học cũng đủ thấy rõ những thiệt thòi của chúng là chừng nào.

Trung thu năm nay trẻ con đã bị quên lãng. Ngày trọng đại nhất của chúng trong năm đã bị người lớn cướp mất để làm ngày bầu cử 3-10. Cuộc bầu cử có đạt được 100% thắng lợi thì trẻ con mới được sống dưới bầu trời dân chủ 4 không, 3 có, mới được hưởng hơi ngọt hơi cay! Và theo luật bù trừ, thiệt cái này lợi cái khác, biết đâu số em không được dự tiệc tại vườn Ngự uyển với Đức Dzua như mấy năm trước thì các em đó cũng như mọi em khác trên toàn quốc phải nghe những lời khuyên nhủ bác bác cháu cháu lẽ thê đôi lúc đến gần ngo không hiểu gì.

Cứ vui đi các em, đừng có buồn như người lớn, như cha mẹ chú bác họ hàng của các em. Người lớn buồn, như vậy là xấu lắm. Mà lo gì, còn trời, còn đất, còn non

nước, còn Dzua ta trị vì thì thiếu gì cơ hội các em còn được ăn bánh. Bốn năm nữa, 8 năm nữa, 12 năm nữa và cứ thế dài dài nhân với 4 (các em làm được toán nhân cả đây chứ?) Cho tới bao giờ các em trăm tuổi bạc đầu mới lo hết bánh. Có sống đến trăm tuổi các em à. Mà đến trăm tuổi hãy bạc đầu chứ đừng có bạc sớm quá, nghe không? Không những các em mà cả cha mẹ các em cũng được Đức Dzua cho ăn bánh nữa đây. Người lớn đi được Đức Dzua cho ăn bánh hoài hoài mà các em không biết đó thời. Chỉ có điều đặc biệt là thứ bánh mà Đức Dzua ban cho người lớn khác hẳn với những loại bánh trẻ con thường ăn. Bánh của người lớn có thể treo lên tường để ngắm chơi được. Không tin các em có thể đi hỏi bất cứ người lớn nào cũng vậy.

Như thế không đủ sướng sao.

Vì người lớn lo bầu với bán nên đã phe lờ cái tét của trẻ con. Nhưng để bù lại, nhân dịp này trẻ con được nghỉ thả đàn. Các cô cậu nhóc con lấy làm khoái tì lăm, Tết nhất lễ lạc nghỉ đã đành. Pháo kích, xáo trộn, biểu tình, bãi khóa, xuống đường nghỉ đã đành. Đây thỉnh thoảng tự dưng dưng một cái nghỉ vài ba ngày, ở nhà bắt đẽ, chơi đích hình, đánh bóng voley thì còn gì sướng bằng! Mỗi lần người lớn có chuyện như thế cũng ít nhất phải mất 3 ngày 1 ngày trước để dọn dẹp bàn ghế vào 1 chỗ và 1 ngày sau để kê lại bàn ghế mới có thể học hành được.

Cho trẻ con ý thức dần dần bản phận công dân như vậy là hay lắm. Mà đứng có kêu ca gì về những chuyện không đủ trường, không đủ thời gian để dạy hết chương trình, để uốn nắn trẻ. Cũng chớ phàn nàn gì về chuyện con nít bây giờ chỉ được học nửa buổi hay phải học vào những giờ trưa gắt nắng. Học nhiều hay học ít không quan trọng bằng chuyên tâm chứ. Và lại nước ta hầu hết chuyên về nông nghiệp, các công dân tương lai cũng chẳng cần học nhiều văn chương chữ nghĩa làm quái gì. Nói chi xa, khỏi những kẻ học cao bằng lớn mà có làm vương làm tướng gì được đâu và ngược lại, làm người làm vương làm tướng lại rất cần cái lối học cao bằng lớn. Như vậy đâu có gì lạ.

Trẻ con ngày nay bị hắt hủi, bị bỏ rơi thật thảm hại. Hoặc giả có 1 số được chiếu chuộng thì lại chiếu chuộng theo cái sở thích của người lớn. Người ta đã mua những loại đồ chơi xe tăng, tàu bò, súng đạn chế tạo bằng nylon, plastic về cho chúng. Làm như vậy là vì người ta không hiểu rằng những loại đồ chơi kia đã gây trong tâm hồn trẻ con 2 tác dụng tai hại, cả về mặt đạo đức lẫn mặt tâm lý. Những thứ đó tuy sạch sẽ nhưng lại tạo cho trẻ đầu óc hiếu chiến, cái mà ông cha chúng đã phải chịu đựng đau xót trong bao nhiêu năm qua rồi. Ngoài ra, những đồ chơi bằng nhựa kia vì dai bền có thể chơi xong đem cất đi để chơi đi chơi lại mãi, khiến trẻ chóng chán và làm thui chột óc sáng kiến tìm tòi. Một cái bong bóng xà phòng lấy cọng rau muống hay cọng rơm thổi to dần, to dần cho bay cao tít rồi cuối cùng vỡ tung trong không trung vẫn gây cho trẻ nhiều thích thú hơn chiếc bong bóng bằng mú plastic. Ấy là chưa kể những loại đồ chơi "văn minh" đã giam hãm trẻ con ngồi lì ở trong nhà, thiếu hẳn bầu không khí trong lành ngoài cánh đồng bao la hay trên những bãi cỏ xanh rộng.

Những thiệt thòi hôm nay.

Thân phận trẻ nhỏ VN nghĩ thật cảm cảnh. Chúng sống trong 1 hoàn cảnh bị

thảm và đầy rẫy những đe dọa hàng ngày. Hôm nay còn trông thấy chúng cầm tay nhau cười nói cùng đi đến trường, mai đã nghe tin trong số đó có đứa tìm giấc ngủ dài để không còn bao giờ trở dậy nhìn ánh mặt trời và nghe chim hót. Plastic đã giết xấp nhà hay viên đạn không có mắt và không có tim óc không biết từ đâu xuyên qua lồng ngực.

Trẻ con VN già trước tuổi. Cái già đây mang nhiều vết ưu tư, khắc khổ, cái già chưa đựng nhiều thiệt thòi cho chính bản thân chúng chứ tuyệt nhiên không phải cái già dạn, cái trường thành, cái đi dõm thông minh mà người ta thường gọi là "cụ non". Trẻ em VN hôm nay như vậy đây. Cha anh chúng những tưởng rằng cuộc đời mình thì coi như bỏ đi rồi vì sinh ra trong nô lệ, lớn trong kháng chiến và đã, sẽ chết trong cái cảnh đất nước mù mịt vì khói lửa chiến tranh, vậy chỉ còn biết gầy dựng cho chúng và trông cậy ở chúng. Nhưng cứ tình hình này thì trông cậy được cái gì. Chúng ta muốn xua đuổi những ám ảnh khi nghĩ chúng sẽ phải sống 1 cuộc đời tẻ hơn những lớp người đi trước, trong 1 tình thần ly tán, trong 1 quốc gia rời rạc, mủn rữa, trong 1 xã hội không có nền tảng để bảo đảm cho ngày mai.

Cái thiệt thòi của trẻ em VN hôm nay là 1 cái thiệt thòi chung, trọn vẹn, mỗi đứa đều phải gánh chịu chứ không riêng 1 đứa nào. Không phải thiệt thòi vì không có quần áo giày dép mới để xúng xính trong những dịp tết cả hay vì thiếu bánh thiếu đĩa trong dịp tết Trung thu. Cũng không kể những thiệt thòi của những em chịu sống kiếp thất thểu bơ vơ vì cha mẹ đã bị bom đạn tàn hại. Và nhiều em khác bị vứt ra đời 1 cách bất đắc dĩ ngoài ý muốn của cha lẫn mẹ. Cha chúng là 1 chính nhân ngoại quốc sang chiến đấu bên này. Mẹ chúng, vì sợ tai tiếng hoặc vì nghề nghiệp nên không nuôi nổi, vậy ném chúng vào các viện mồ côi cho rảnh, không cần bận tâm về chuyện mium mium phải thương xót. Chúng có cha mẹ mà sống như không có. Làm sao lớn lên chúng không buồn bã có đũa hoặc mang nặng mặc cảm hận thù đời. Một xã hội đầy hận thù làm sao có thể gọi được là 1 xã hội thanh bình? Cũng không quên kể đến số trẻ con bị chết oan rất nhiều qua các vụ biến cố, các vụ thảm sát hay mắc phải nhiều chứng bệnh quái ác vì những chất phóng xạ, những chất độc hóa học làm cho không khí ô nhiễm.

Những thiệt thòi của các em bé VN kể trên vẫn chỉ là những thiệt thòi nhỏ, cục bộ, địa phương. Cái thiệt thòi to lớn của chúng chính là sự vắng thiếu cái "bầu không khí thanh bình của đất nước". Còn chiến tranh, nhiều gia đình còn phải sống tập trung tại các đô thị. Còn phải tranh giành nhau, thì thử mọi thủ đoạn để kiếm miếng ăn. Không khí gia đình đầm ấm vì cha mẹ bận bịu không đủ thì giờ chăm sóc con cái có khi còn phải như nấu cơm thàng mang tới.

VN là 1 nước nông nghiệp thế mà các học sinh đô thị phải cách biệt hẳn với đồng quê, đó là 1 thiệt thòi rất lớn. Tình cảm bị câu thúc, thiếu thâm thiết, chân thành vì chịu ảnh hưởng xô bồ vội vã hàng ngày. Và cũng không có không khí trong sạch để thở nữa. Trong khi đó các thiếu nhi ở thôn quê phải sống cơ cực, thiếu hẳn những tiện nghi như đô thị và nhất là cái không khí chiến tranh đe dọa nặng nề hơn. Tất cả đều chịu thiệt thòi vì thiếu cái không khí thanh bình của đất nước, như đã nói trên.

Trẻ con là người lớn trong tương lai. Vậy chúng ta kỳ vọng gì ở trong lai đất nước với những mẫu người cùng lứa tuổi nhưng có nếp sống quá cách biệt nhau như trên?

7 NGÀY 6 CHUYỆN

Coi nước là của riêng

Trong một gia đình, ví dụ có hai đứa con giành nhau một chiếc bánh người mẹ hoặc người cha sẽ dễ dàng một trong hai đứa nên nhường nhịn nhau. Trong trường hợp này, thắng lớn thường bị khuyên nên nhường nhịn thắng nhỏ. "Mày nhường cho nó đi, nó ăn chán sẽ nhường cho mày". Hoặc: "Mày đừng tranh với nó, để tao mua cho mày cái khác".

Ông tướng Quảng lạc Hoàng xuân Lâm đã lần lữa chuyện gia đình với chuyên quốc gia đại sự. Trước đây, khi ông Phó Kỳ chưa chính thức bị loại khỏi cuộc chạy đua 3-10, ông tướng Quảng lạc của QK 1 đã đóng vai cha chú khuyên ông Kỳ nên nhường cho ông Thiệu chiếc ghế Tổng thống một nhiệm kỳ nữa. Ông này lý luận: ông Kỳ đã nhường cho ông Thiệu một lần rồi, bây giờ nhường thêm 1 lần nữa cũng chẳng sao. Và sợ ông Kỳ không bằng lòng, ông tướng Vững 1 an ủi rằng, nếu chịu khó nhường cho ông Thiệu làm TT ông Kỳ sẽ bắt được chiếc ghế Thủ tướng rất thơm!

Ông Phó Kỳ đã không chịu xiêu lòng trước những lời đường mật đó nên cương quyết chống lại cuộc độc diễn. Bây giờ, cuộc độc diễn đã hạ màn nhưng ông Kỳ vẫn còn chống. Thấy vậy, ông tướng Quảng lạc lại mần thêm một phát khuyên bảo nữa. Ông nói: "Ông Thiệu, làm Tổng Thống 4 năm hay 8 năm rồi thôi, chứ đâu phải làm Tổng Thống muôn năm. Vậy ông Kỳ chống đối làm gì? Và kèm theo đó vẫn là câu an ủi: "Ông Kỳ không làm Tổng Thống thì làm nhiều việc khác, đợi tới mùa ứng cử nào đó thì ra ứng cử cũng không muộn màng gì."

Qua những lời trên, ông tướng Quảng lạc đã quan niệm việc làm Tổng thống ở xứ này là một việc rất giản dị, người ta có thể nhường cho nhau mỗi người làm một ít lâu. Ông Thiệu lúc này còn muốn làm TT thì ông Kỳ nên nhường, rồi lúc khác hãy làm cũng không muộn.

Thành ra, đất nước này đã trở thành một món đồ, một thứ của riêng của mấy ông tướng để họ chia chác nhau! Ông tướng Lâm tướng điều này hay nên cứ nhắc đi nhắc lại mãi, cứ khuyên ông Kỳ nên nhường ông Thiệu chiếc ghế Tổng thống mãi.

Nhưng tại sao ông Lâm chỉ khuyên có lợi cho một người như thế? Tại sao ông không khuyên ông Thiệu nên nhường chiếc ghế TT cho ông Kỳ? Ông Thiệu là người anh nhường cho ông Kỳ là người em mới phải chứ! Và theo luật công bằng, nếu lần trước ông Kỳ đã nhường rồi thì lần này đến lượt ông Thiệu phải nhường mới hợp lý chứ!

Ông Lâm bảo ông Thiệu làm TT 4 năm hay 8 năm rồi thôi, chứ đâu phải làm Tổng thống muôn năm! Chữ "rồi thôi" đã được ông tướng vung 1 lên giọng để người nghe phải xiêu lòng. Ông ấy chỉ cần làm 8 năm rồi thôi, chứ đâu có đòi làm TT vĩnh viễn đâu! Đúng là 1 sự "mặc cả" giữa những con buôn. Nói lên điều này, ông Lâm đã không nghĩ rằng một đứa con nít nó cũng không đến nỗi quá ngây thơ như thế. Nó cũng biết rằng, việc lãnh đạo quốc gia là việc trọng đại, dù chỉ làm TT một ngày, 1 tháng mà làm bậy, làm sai nguyên tắc, cũng đủ đưa đất nước tới chỗ suy vong, hưởng chi lại đòi làm TT tới những 8 năm rồi mới thôi!

Ông tướng Quảng lạc hãy xác định đất nước này có phải là của riêng ông không và chiếc ghế Tổng thống có phải chỉ dành riêng cho ông Thiệu hay ông Kỳ không rồi hãy tính chuyện nhường nhau như trên? Không hiểu vì sao với sự hiểu biết như thế, ông đã nhảy lên làm được ông tướng?

Vẫn còn sóng gió

Cuộc độc cử 3-10 đã xong và vị Tân Tổng Thống, mặc dù được đặc cử oanh liệt với tỷ số trên 90 phần trăm, vẫn bị chống đối tới bởi. Sự chống đối có nhiều dấu hiệu còn gay gắt, sôi nổi hơn cả ở giai đoạn trước ngày 3-10.

Về phía cơ quan Lập pháp thì Thượng Viện đã quyết định "sẽ làm lớn chuyện" nếu Tối cao Mỹ viện phán quyết hợp thức hóa sự đặc cử của liên danh Thiệu Hương. Hạ Viện vì có đồng "tân gia nô" quá nên chưa có phản ứng gì rõ ràng, nhưng phe đối lập tại đây cũng đe dọa sẽ có thái độ quyết liệt đối với kết quả "tiền chế" của cuộc độc cử.

Trong khi đó, 2 tổ chức tranh đấu được thành lập mới đây là "Nhân dân Tranh thủ Hòa bình" và "Nhân dân Chống Độc tài" đang phối hợp hành động để tiếp tục sang giai đoạn 2 của màn chống độc diễn. Tại Đà Nẵng, Giáo hội Phật Giáo lại còn góp được hàng trăm ngàn thẻ cử tri của Phật tử chưa đi bầu để chứng minh cũng dư luận trong và ngoài nước về sự gian lận của chính quyền địa phương về kết quả tương tượng đã báo cáo về trung ương.

Ngoài ra, cũng tại Đà Nẵng, Huế; Qui Nhơn và một số thị xã khác, tình hình hậu độc cử vẫn còn căng thẳng: Chủng Tịch hội PG ở Đà Nẵng vẫn còn bị phong tỏa và chiến xa vẫn còn án ngữ trên đường phố. Ở Qui Nhơn, theo tin báo chí thì hàng trăm học sinh còn băng bó vì những vết thương vừa qua lại rầm rộ xuống đường phủ nhận kết quả cuộc độc cử và lại tiếp tục bị "dàn chào" kịch liệt.

Tại Saigon thì SVHS lại tiếp tục mít tinh, xuống đường, ra tuyên cáo kêu gọi TCPV và Quốc hội bác bỏ kết quả "tiền chế" của cuộc độc cử, đồng thời lập UBSV Tranh thủ Dân chủ Hòa bình đòi Mèo chấm dứt việc ủng hộ ông Thiệu và rút hết quân về nước.

Riêng ông Phó Kỳ, trong buổi tiệc chia tay với các hội viên 2 Hội đồng Kinh tế và Văn hóa, dĩ nhiên sẽ "tranh đấu tới chết" để chống lại mọi hình thức mà gọi là "lưu dầy". Còn Chủ tịch Lực lượng Nhân dân chống Độc tài thì cho biết sẽ kiên Tân TT ra trước Tối cao Mỹ viện. Một nhân vật khác là giáo sư Trần Tâm, một trong những ứng cử viên TT huyệt còn mách nước cho phe đối lập nên kiên ông Thiệu và vụ 3-10 ra trước tòa án Quốc tế La Haye...

Như vậy là tân Hoàng đế đang bị tứ diện thụ địch. Sự đặc cử của Người tuy "về vàng" nhưng lại đầy vất vả, gian nan. Từ nay, có lẽ Người sẽ lại phải ra tay đối phó với biết bao người.

Có một điều đáng thắc mắc là Đức vua được "đặc cử" với tỷ số tín nhiệm trên 90 phần trăm, có nghĩa là Người đã được hầu như toàn thể dân chúng ủng hộ. Thế mà giờ đây, Người lại bị chống đối dữ dội ngay. Chẳng lẽ những người vừa "tín nhiệm" Đức vua đã thay đổi ý kiến quay ra chống lại Người? Cũng có thể Đức vua vẫn cho rằng những người chống đối đó là "rất nhỏ" chỉ là số lẻ còn lại trong tỷ số đặc cử của Người mà thôi.

Nhận xét như thế, Đức vua quả là một người có tinh thần lạc quan nhất thế giới và từ đó Người đang sống trong một giấc mơ tuyệt đẹp!

Một Nguyễn cao Kỳ mới toanh

Tập họp những hội viên hai hội đồng Kinh Tế, Văn Hóa tại trại Rồng bay, ông Phó Kỳ đã bày tiệc biệt ly. Cảnh biệt ly bao giờ mà không ai oán, các thực khách đã lệ phà với rượu mà uống nỗi ngậm m người.

Trong bữa tiệc này ông Phó đã uống một hơi hết một ly cối huyết kỳ rồi cảm khái nói:

— Các anh cứ tin đi từ giờ phút này tôi đã là một Nguyễn cao Kỳ mới, tôi đã cần nhắc, tính toán, chắt chắt trong mọi công việc chứ không còn bốc đồng nữa.

Ông Phó Kỳ đã từng nổi danh Kỳ ruột ngựa, Kỳ tếu, Kỳ bốc đồng, ông đã từng làm nhiều việc lớn mà coi việc lớn như trò chơi, tới đâu hay đó. Báo chí đã nói nhiều về ông, cho ông cóc phải là một chính trị gia, vì thế nếu có làm chính trị thì ông làm theo hứng, làm theo con tim, bởi vậy nhiều khi ông hổ. Nhưng báo chí nói ông không nghe, để tới ngày nay mới tỉnh sau những ngọn đũa sấm sét chính trị của các đối thủ ông, ông tỉnh trong cái sự tối tăm mặt mày đó.

Bây giờ ông nói ông tỉnh chẳng hiểu ông nói hay rượu nói. Nói sẽ sửa mình thì dễ, nhưng hành động sửa mình thì quá khó đấy.

Đa ngựa bọc thây

Cũng trong buổi tiệc lâm biệt kia ông Phó cho hay sau tháng 10, ông là dân, và ông cóc đi đâu cả, ông Thiệu muốn đẩy ông đi ông cũng cóc đi, ông sẽ ở VN và chết như một chiến sĩ, chết đa ngựa bọc thây.

Đa ngựa bọc thây là cái chết của dũng tướng thời xưa ngoài chiến trường, dũng tướng cưỡi ngựa đi đánh nhau, chẳng may vì tài hèn bị địch thủ tặng cho một nhát thanh long đao, một mũi búa sấm, hay một quả đồng trụ, thế là về quê, ở chiến trường cóc có tên hồn tô bia, nên khi quân cướp được xác đem về, thì thịt bu nó một con ngựa, moi ruột gan phèo phổi ra ngoài, rồi tống xác dũng tướng vào trong bụng ngựa buộc chặt lại đem vùi xuống đất.

Ngày nay thời buổi cơ khí, đêch có ai dùng ngựa đi đánh nhau, ông Phó lại là tài xế tàu bay, nếu ông có về quê thì lấy một cái trục thẳng hư, để ông ngồi vào phòng lái và đem chôn, thế cũng là 1 hình thức đa ngựa bọc thây đấy, và ở bên kia cõi thế, ông sẽ mát mẻ cái linh hồn.

Bà Kỳ sát ông Kỳ

Ông Kỳ còn bốc đồng cho biết... là thầy tướng khen tướng bà Thiệu phúc hậu, vượng phu ích tử, còn vợ ông, bà Kỳ có tướng sát phu, nhưng mạng ông quá lớn nên không sao cả, chứ kẻ khác thì đi đong từ năm ngoài.

Ông Kỳ xưa nay vốn nổi danh là "đệ nhất nhân nịnh vợ", nay ông nói câu này trước mọi người, hẳn phu nhân buồn lắm. Phu nhân sẽ tủi phận suốt đời, và nhớ nếu mai này, ông có bị đa ngựa bọc thây, hẳn cả nước sẽ cho rằng chính phu nhân hại ông. Thật tội cho phu nhân quá.

Bọn lãnh tụ chôn lùi chỗ... của nó hết... sau khi thấy hàng ăn

Chỉ có giới trẻ lãnh đầu

SAIGONH — Các anh em sinh viên vừa lên tiếng chửi bọn lãnh tụ chôn lùi, bọn này trước ngày bầu cử đã hung hăng con họ xit nhảy ra từ trong hay để lãnh đạo các đoàn thể chống độc diễn. Trong khi các sinh viên học sinh phe bình xuống đường ấn lựu đạn cay là bà thì các lãnh tụ uống rượu, hút xì gà trong phòng lạnh, mọi cuộc biểu tình bị đàn áp tan nát, thấy khó ăn, các lãnh tụ chôn lùi đã lần nhanh như chuột cống, Tiên sư các lãnh tụ chôn lùi, nếu SVHS phe bình tranh đấu thắng các anh sẽ nhào ra tranh ghế chia phần, còn anh em SVHS đêch có cái giải gì để ăn, còn thua thì các anh vẫn an toàn, trong khi các đàn em vô áp ngủ.

Các SVHS, phe bình đã nhất định đập phá nát mặt những lãnh tụ chôn lùi, những chôn tượng cốt chó — Từ nay trở đi, các anh muốn đớp thì xuống đường làm lấy mà đớp, đêch có ai làm thay cho các anh leo nữa...

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

«Chó ngáp phải ruồi» vô nhà Hát

Bắt đầu từ hôm thứ Hai vừa rồi, hàng đồng những anh «chó ngáp phải ruồi» đã cõ cõn cả vạt xách tép da rón rén vô Nhà Hát chiêng làng, để sửa soạn ngựa tay lãnh cả trăm xấp mỗi tháng, và cũng là để nghe ngóng thăm dò chờ dịp làm áp phe kiểm chút cháo.

Các phóng viên kịch trường có mặt ở nhà Hát bữa đó, sau khi ngắm các anh Hề này từ đầu đến chân, đều phải lắc đầu mà than «chán thấy mẹ! Người không ra người, ngòm không ra ngòm, lại còn thua cả mấy anh Hề của vô tuồng bốn năm về trước...»

Quả thật cứ nhìn bộ dạng của mấy anh này cũng đủ thấy tương lai của họ sáng lạn hay tối tăm ra sao rồi. Một số thì con mắt lấm lấm lét, trông thấy nhà báo là vội vã quay mặt đi chỗ khác, sợ bị phỏng vấn còn hơn là sợ bị cúp lương.

Một số thì đi đứng lom khom, chứng tỏ chui cửa hậu, vào luôn ra cúi, vốn là nghề của chàng, và rồi mai một đây chắc chắn sẽ tái diễn, nhiều màn biếu quyết lom khom như hồi cuối vô tuồng vừa qua.

Tuy nhiên chán nhất vẫn là anh Hề già quen thuộc, đã gần đất xa trời rồi mà vẫn còn ham. Mấy ngày gần đây, Hề già vì thêm được ngồi lại lắc chuông nên trở ngón náng bị tuyệt kỹ, đến nỗi bị ông xếp Thượng bộ «quạt» nhẹ cho mặt phát, đánh cảm như hén!

Lại còn một anh «đổi lập cò mồi» cũng vì thêm lắc chuông nên đã để lộ cái đuôi chồn dài cả thước. Thành thử bữa nhà hát mở màn, cò mồi chỉ thấy thoáng xuất hiện có dăm ba phút rồi phủ lình đầu mất.

Buồn nhất trong bữa này là cặp song ca «Sáu Rolex, Nin Tê» đã bị ông bầu gánh cho de, phải lên chuông cu ngồi với các phóng viên kịch trường. Từ trên chuông ngó xuống, cặp song ca là chĩa hai hàng lệ mà thở dài «than ôi! thời oanh liệt nay còn đâu?»

Ca xong, cả hai rủ nhau về phòng lạnh nghỉ khỏe, để khỏi đau lòng phải chứng kiến những anh hề dở ẹt chiếm mất chỗ của mình!

Anh teo chim lại nói bậy rồi

Với giọng nói hết sức khàn trương, nhà ĐB teo chim Phan Xuân Huy sau 1 thời gian im hơi lặng tiếng để lo phục hồi nguyên khí, đã lại tiếp tục chỉ trích An Nam Quốc Vương bằng một lời tố cáo thật dễ sợ: «Vua ta không hề có đồng chí bao giờ hết. Suốt 4 niên qua số đi có sự công tác qua lại giữa Hoàng Cung và Hạ bộ viện chỉ là do sự trao đổi vật chất mà nên...»

Nghe xong câu nói của anh teo chim, bọn C.O bèn khinh anh ra mặt, có bao nhiêu cảm tình với anh còn sót trong lòng tự đứng mất bỏ nó đi đâu hết trơn. Vì không ai có thể yêu và kết bạn với một anh vừa ngu vừa dốt được. Đã ngu dốt lại có chịu đọc báo C.O nữa nên anh mới vụng dại tuyên bố một cách tầm bậy như thế. Bọn C.O thì đọc chưa từng ăn hối lộ của Vua ta một đồng bạc nhỏ bao giờ. Nhưng bọn C.O cương quyết bênh vực Vua ta về điều tố cáo láo khoét của anh teo chim. Bằng chứng hùng hồn và dễ thấy nhất, chúng tôi Vua ta có nhiều đồng chí không chịu được như cơ thì bá Trần Văn Hương tân An Nam Phó vương, lão Bất lương viện trưởng viện Nhi Đồng, Thầy Tâm Chánh sở Lao Công, vân vân... và còn nhiều nữa nhưng phần đông vì đức tính khiêm nhường nên họ chỉ thích giao du với Người trong bóng tối chứ không khoái xuất hiện cho đời ghen ghét, tị nạnh.

Nâng bi thật khó

Thế là ngày 3-10 đã trôi qua trong sự bình an, 4 không thắng về vang nên vua ta vẫn lại là vua ta thêm 4 niên nữa. Bọn Con Ong rất lấy làm hoan hỉ trước thành quả về vang này, toan bảo nhau làm kiến nghị chúc mừng Người gọi vô Phú đầu Rồng trước hơn ai hết.

Nhưng sự nhớ trở kiến nghị bây giờ coi bộ xưa rồi, có gây được ép phê bao nhiêu, nên bọn C.O lại nghĩ đến trò tổ chức 1 cuộc xuống đường để nói lên lòng trung quân ái

quốc đối với bề trên. Cuối cùng trò này xét ra cũng không ổn, bởi lẽ nó rất dễ gây ra sự ngộ nhận cả phía chánh quyền lẫn phía nhân dân. Nhân dân sẽ cho rằng bọn Con Ong xưa nay chỉ đổi lập cũi, đổi lập kiêu chó đá, bây giờ mới chấy nhà lòi ra mặt chuột. Còn phía chánh quyền sẽ nghi ngờ bên trong cái sự xuống đường hoan hô 4 không thắng lợi của bọn Con Ong biết đâu chẳng chứa đựng một ý đồ phá hoại? Thế là bọn C.O bỏ mẹ, dám ăn kẹo đồng như chơi... vì Vua ta đã chẳng cho phép các ban dùi cui thân mến được quyền phơ những thắng phá hoại nên an ninh trật tự công cộng đó sao? Đành giữ im lặng trong vòng trật tự vậy!

Giao chi quốc và nạn kỳ thị chủng tộc

Trước giờ mỗi khi nhắc đến 4 chữ «kỳ thị chủng tộc» là người ta nghĩ ngay đến nước bạn đồng minh Huê Kỳ. Bởi cái sự kỳ thị màu da ở xứ Mèo nó đã, đang và sẽ còn dài dài khó lòng gột rửa được.

Người Giao chi ít ai có thể ngờ ngay tại An-namta cũng có nạn kỳ thị chủng tộc rất khủng khiếp từ bao lâu rồi. Đến nỗi tuần qua hàng ngũ công chức sắc tộc ở khắp quan khu 2 đã phải kêu lên và dọa nếu chánh quyền không chấm dứt sự bực đãi họ, không áp dụng đúng đắn khẩu hiệu «Kinh Thương một nhà» như nhà nước vẫn hằng rêu rao... thì họ sẽ trở thành «phiên loạn» cho coi!

Người khác nói còn có thể nghĩ ngờ chẳng qua đó chỉ là một sự dọa dẫm cho vui vậy thôi, chứ đồng bào Thượng đã lên tiếng như thế thì bắt buộc chúng ta phải tin. Bởi tính tình họ chân thật chất phác lắm, không bao giờ biết nói hiêu. Cái gương Fulro còn lù lù trước mắt đó.

Xin các quan võ rùng rùng giờ trò kém giáo dục ra chứ

Đa số phụ huynh học sinh quận 10 và quận 5 hiện đang bất mãn kinh khủng trước trò chơi ma giáo của mấy ông lớn giáo dục.

Vì biên cổ tét Mậu Thân, một số nhà cửa của đồng bào tại đây bị súng đạn hồi thăm làm sụp đổ tan tành. Sau đó ông nhà nước bèn mượn cơ giới tủa để dựng lên 1 ngôi trường Trưng Trắc Học thật bự, tên là trường Trưng Trắc Nguyễn Anh.

Sáng kiến này kể cũng là đẹp đi, vì nó có ích lợi công công lâu dài. Khốn nỗi khi trường vừa xây xong, bắt đầu thu nhận học trò vô học thì chả hiểu vì lý do nào đó số con em các gia đình hỏa hoạn bị giải tỏa trước kia lại bị ông Giáo Dục mời xê ra chỗ khác chơi cho học sinh ở từ đâu đâu kéo đến dúi má kinh sử.

Hành động kém vệ sinh này của các ông lớn giáo dục khiến cho Đồ Thành Hội giáo Giới cũng phải buồn lòng, đang tìm cách can thiệp. Riêng bọn C.O vì nham nhở đã quen, nên chỉ muốn vọt miệng chửi thề...

Hàng trăm căn nhà nằm bao quanh chợ An Đông đang bị nứt nẻ, rạn nứt, có nhà đã phải chống đỡ bằng cây, mà theo dự luận chung, thì rất có thể chỉ trong vòng này mai... nguy cơ sụp đổ sẽ xảy ra, để chết cả ngàn mạng người. Cũng tại vùng này có bà quả phụ Nhất Linh. Nguyễn Trùng Tam, mà lúc sinh thời đàn anh Nhất Linh là bậc «sư... văn nghệ» của tụi Con Ong.

Hôm nay gặp lại bà đang đau ốm, bệnh hoạn, lại bị nhiều chuyện xui xẻo. Vì nhà bà cũng ọp ẹp, nứt rạn... Xập đồ lúc nào không hay. Các nạn nhân đã làm đơn kêu cứu tùm lùm. Nhưng... chẳng đi đến đâu, vì ông chủ lớn xây dựng nhà An Đông là chú Chết tài phiệt Huỳnh xá Súc. Chú mua đứt quý quan Nhà Nước, Nhờ vậy tiền nhà chú đóp phây phây mà giao kèo chú ký 15 năm. Sau các dãy nhà đó sẽ hóa thành tài sản của tòa đô chánh, chuyện thủ tục hãy hậu xét!

Bây giờ nhân danh mạng sống của dân ta, Con Ong xin ông Đồ Trưởng lưu ý dùm... đừng vô tình mà giết dân.

Hơn 500 gia đình, hiện đang sống ở vùng này... nguyên rủa tên ba tàu họ Huỳnh không tiếc lời và họ cũng chửi rất kỹ ông kẻ nào đóp bạc của nó... để che chở nó làm bậy.

ĐA DANH cầm tròn

Bởi nó biết là 15 năm sau, thì dãy nhà ấy sẽ thành tài sản của nhà nước, nên nó xây tầm bậy tầm bạ.

— Giờ đây có xập... Chết ai ráng chịu... Tên ba tàu còn chơi lăm trò lạ vô cùng. Nó đút tiền cho quan to, rồi khi không người ta đang ở nhà 2 tầng và 1 sân thượng. Nó nhè biển sân thượng thành căn lầu 3. Rồi tình bơ cho Mỹ mượn ở đề trên đầu trên cổ người dân An Nam, nhờ 500 căn lầu ba, cất theo kiểu chơi cha đó, Huỳnh Xá Xiu cho Mỹ mượn mỗi năm 80 triệu, mà cóc đóng thuế cho Nhà Nước, vì nó đã công khai nói là «Ngộ đồng cho quan Năm xếp Saigon rồi.»

Giấy thép gai khâu khắp thủ đô

Đêm thứ bảy 2-10, Saigon đột ngột nặng mặt. Từ bốn phía tiến về Hạ Viện và cả Thượng viện nửa đều được khâu kín bằng giấy thép gai!

Giấy thép gai thật là vô tình! nhưng người ta làm ra nó, để ngăn chặn những kẻ muốn tiến... ào ào mà chưa có giấy phép!

Nay... Giấy thép gai ơi, Ta sẽ mời thừa phát tại đến đối thoại với mi. Xin làm dùm cái biên bản đề lập vì bằng kiện «Nó» đã trắng trợn vi hiến quả tang nê! Vì sao vậy? Vì nước ta dân chủ. Vua ta do dân bầu ra. Vua chưa thể là Tô Sư thiên hạ. Vì có Quốc Hội kiểm tra Vua! Các đại biểu ở Quốc Hội được dân lựa chọn để giữ vai trò với nhiều quyền to to bô kê cả quyền bất khả xâm phạm! thay mặt dân. Họ ngồi ở đó. Hạ viện nằm tại đại lộ Tự Do! Và thượng viện ở Hội trường Diên Hồng. Cả nước đều biết rõ hai nơi kể trên luôn luôn phải được kính trọng! Vì ở đây,

có những người đại diện cho dân, làm cái công việc giống như một cái «thăng» để hãm bớt sự sai lầm của vua ta và Nhà Nước ta! Thế nhưng, dường như có một số đã xung phong làm thăng nhỏ, con sen để hầu hạ triều đình!

Họ cóc dám «Thăng» và càng không dám «Hãm» dù Vua đã đi quá xa... quá xa, quá xa rồi vậy! Cũng vì bọn trâu chó này. Người ta đã bóc 2 chữ Tôn Nghiêm ra để thay 2 chữ Kinh Khi, và cũng vì thế người ta mới hiên ngang vác cả giấy thép gai xâm nhập nơi bất khả xâm phạm! và giấy thép gai đã chỉ chít cùng khắp Hai tòa nhà tôn nghiêm ấy đã bị xóa nhòa về tôn nghiêm.

Và những «Người đại diện biển đầu mất hết rồi»!

Ồi ba hồn bầy vía quý vị dân biểu, nghị sĩ! Giờ này đang ở đâu? Đà Lạt hay Vũng Tàu? xin hãy về gấp để hỏi dùm dân, tại sao người ta... rào chặn giấy thép gai chẳng chặt những con đường đưa tới tòa nhà mà quý vị đã có thời nổi danh quây hôi bôi nhọ!

Tại sao à! Xin hỏi giấy thép gai! Đừng bắt tội tui hỏi, vì... sắp vĩnh biệt sự nghiệp «dân... Bản» đến nơi rồi!

Nhưng «Nó» vô tri mà... nó «lại có gai nhọn hoắt».

Hỏi nó! Nó cảm nín! Hỏi ai chẳng giấy thép gai? Chẳng thấy ai ra mặt ngoài sự trả lời hung bạo bằng phi tiền hơi cay. Vậy thì biết hỏi ai? Hỏi giấy thép gai?

Chưa bao giờ... giấy thép gai lại sốt sắng hiện diện trên thủ đô này, quá đông đảo như bây giờ! Hay là đồng bào ta hãy gõ cửa hỏi thăm nhà tỷ phú Hoàng kim Quy. Ông vua nhập cảng dây thép gai, có ông con trai dốt tiền như dốt giấy lộn, vì ông bố giàu có nhờ giấy thép gai! Bớ giấy thép gai? Ai sanh ra mi! Người dân Việt Nam rất căm thù mi. Hãy cút đi chỗ khác mà chơi!

Quản lý: HOÀNG THỊ QUY

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 820đ